

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה

מזרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך :

עשה יי לך כצאת מצרים : סמנים לך : סמנים לך : סמנים לך : סמנים לך

סדר

הגדה של פסח

מעא תפסיר בלגווא מתע אלערבי
מתע תונם יע"א

התא פייא תצוואר על גמיע אלאמאייר ואלעגאייב
אלי נצארו לאבאתנא פי מאצר ועלא אלבאחר

LA HAGADA DE PESSA'H

TRADUITE ET COMMENTEE

Présentée par les Rabbins
S. Smadja A. Hassan
et par le Gizbar
Maatouk G.B. Sayada

LA BIENFAISANCE
Association Israélite Tunisienne de France

TEMPLE REBBI
HAÏ TAIËB LO MET

49 rue Pali Kao, 75020 Paris
Tel 46363010

לראם טאנא, לופטס י, זאל סטל טאנא וילא

ברכות

הגזבר **עמנואל חביב** ישלח לו ה' רפואה שלמה
לו ולאשתו ויזכו לבר מצוות ולחופות בני
בניהם אמן.

יהודה פיתוסי ואשתו ובניו ובני בניו שיזכו
לחופת בתם בקרוב אמן.

שמואל עתאל ואשתו יזכו לבר מצוות ולחופות
בניהם וישלח ה' להם רפואה שלמה ויצליחו
בלימודיהם אמן.

מרדכי סילם ואחיו יזכו לחופה בקרוב וישלח
ה' רפואה שלמה לאמם **מרים** ולאחותם **חנה**
אמן.

רבי **אברהם כהן** ואשתו ובניו ובני בניו יזכה
לבר מצוות ולחופתם בחיי אשתו אמן.

הגזבר **חי בשמוט** ואשתו ובניו ובני בניו יזכו
לבר מצוות ולחופת בני בניהם אמן.

לרחמיון צאיידה ובניו ואשתו, הגזברים
מאחלים להם סימן טוב לבר מצוות בניהם
יהונתן שיצליח בלימודיו אמן.

הקב"ה יפקידם **לחברון בן עט"ר** ואשתו בבנים
ובנות בחיי אביהם ואמם אמן.

הקב"ה יפקידם **ליוסף מדר** ואשתו בבנים
ובנות של קיימא אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה ל**נסים**
צאיידא ויזכה הוא ואשתו לחופת בנותיו ולבר
מצוות בני בניו אמן.

משה בלעיש ואשתו ובניו יצליחם במעשה
ידיהם ויזכו לבר מצוות ולחופות בניהם.

רבי **נסים בוכריס** ואשתו ובניו ובני בניו יזכו
לחופת בניהם ובני בניהם אמן.

מאגסי מדר ואשתו ובניהם יזכו לבר מצוות
ולחופת בני בניהם אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה לבני **סרוסי**
לכדאר בחיי אמם אמן.

שמואל גרונבירג ה' ישלח רפואה שלמה לאשתו
מרים ויצליח את בנו **גבריאל** בעלייתו לארצנו
הקדושה אמן.

יוחנן לאמביר ואשתו הקב"ה יזכם לחופת
בניהם אמן.

הקב"ה יברך וישמור וינצור הגזבר **בנימין**
משתוק ציידה ואשתו **פרייחה** ובניו ובת בנו,
ואשת בנו ובכלל הברכות הוא יברך הרופא
שלום ציידה ובתו. הקב"ה יצליחהו בכל
מעשה ידיו ויזכה לבנים ובנות של קיימא בחיי
אביו ואמו ואחיו ויזכו לחופת **מיכאל** והצלחה
בלימודיו, אמן.

הקב"ה יברך וישמור **רבי צמח סמאג'ה** ואשתו
ובניו שיזכו לבנים ובנות אצל בניהם **נסים**
ואשתו **אסתר** וישלח רפואה שלמה לבניהם
אברהם ויזכו לחופתו בקרוב אמן.

הקב"ה יברך וישלח רפואה שלמה לגזבר
אליהו בליתי ואשתו ויזכו לבר מצוות
ולחופות בני-בניהם אמן והצלחה לבנו **משה**.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה לגזבר **משה**
בלחסן ומאגי בתו תלד לשלום ויזכה לבנים
ובנות אצל **דן** ויציל את בנו **ראובן** מכל צרה
וצוקה אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה לגזבר **אברהם**
ג'ורנו ויזכו הוא ואשתו לחופת בנותיהן בקרוב
אמן.

הקב"ה יברך הגזבר **ראובן נחום** ואשתו יזכו
לחופת בניהם וישלח רפואה שלמה לאמו אמן.

הקב"ה יברך הגזבר הבחור **ד"ר יעקב**
אלבאז ויזכה לחופה בחיי אמו ואיחיו
ואחיותיו אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה ל**רבי מאיר**
עמאר ויזכה הוא ואשתו לחופת בניהם אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה ל**יצחק חי**
סמאג'ה ויזכה לחופת בניהם **אברהם** בקרוב
אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה לגזבר **אברהם**
ציידה ואשתו ויזכו לחופת בניהם אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה לבנימין
קושטא ויזכו הוא ואשתו לחופת בניהם **ג'ואל**
אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה ל**כוכבה פלו** אמן.

יהודה ניג'אר ואשתו יזכו לחופת בנותיהם
ובניהם אמן.

יוסף טיבי הקב"ה ישלח לו רפואה שלמה אמן.
הקב"ה יאריך בטוב ושנותיו בנעימים לרבי
יהודה גאביזון ויזכה לעלות לארצו הקדושה
הוא ואשתו ובניו ובני בניו, אמן.

הקב"ה ישלח לו רפואה שלמה לרבי יצחק
דילויא אמן.

הקב"ה יזכהו לרבי חיים אזירא לחופת בניו
אמן.

לידידינו שלום כוסכאס שיזכה לחופת בניו ובני
בניו אמן.

אהרון דויב ואשתו יזכו לחופת בתם ובר מצוות
בני בניהם אמן.

חיים בוקובזה ואשתו יזכו לחופת בניהם אמן.
מאיר הלוי ואשתו ובניו ובני בניו שיזכו לבר-

מצוות ולחופת בני-בניהם אמן.

לכבוד נשיא הקהילה משה הכהן הוא ואשתו
ובניו ובני בניו יזכו לחופת בני בניהם אמן.

לכבוד משה פינטו סגן נשיא הקהילה הוא
ואשתו ובניו ובני בניו שיזכו לחופת בני בניהם
אמן.

לכבוד משה עלוש גזבר הקהילה הוא ואשתו
יזכו לחופת בני בניהם אמן.

לכבוד משה מערק מזכיר הקהילה הוא ואשתו
יזכו לחופת בניהם אמן.

לכבוד האשה הכשרה פולית בלחסן ובעלה
ובניה ובני בניהם יזכו לבר מצוות ולחופת בני
בניהם אמן.

לכבוד משה כהן ואשתו ובניו שיזכו לחופות
בניהם אמן.

לכבוד שלום אלפארסי ואשתו ובניו שיזכו
לחופות בניהם. הקב"ה יזכה לאחיו ולאשתו
בנים ובנות אמן.

לכבוד ג'לביר כהן ואשתו ובניו ובני בניו, יזכו
לחופות בניהם ובני בניהם, ורפואה שלמה
לאשתו אמן.

לכבוד רבי אברהם הכהן בר רבי מכלוף הוא
ואשתו ובניו ובנותיו ונכדיו, הקב"ה יאריך
ימיהם בטוב ובנעימים אמן.

הקב"ה יאריך ימיהם בטוב ובנעימים לברוך
בארנס ואשתו ובניו ובני בניו אמן.

הקב"ה יתן להם משאלות לבם לטוב למרדכי
ביתאן ולאשתו ויעזכו לחופת בניהם ובנותיהם
אמן.

מיכאל תאמס הקב"ה יתן לו משאלות לבו
לטובה ולברכה אמן.

נסים הלואי יתן לו משאלות לבו לטובה אמן.

שלמה בשמוט ואשתו ובניו ובני בניו, הקב"ה
יתן להם משאלות לבם לטובה ולברכה אמן.

שמעון ברבי הקב"ה יתן לו ולאשתו משאלות
לבם לטוב ולברכה.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה לפראגי
סרוסי אמן.

פראגי חדאד ואשתו ובניו ובני בניו ישלח לו
רפואה שלמה ויזכה לבר מצוות ולחופות בני
בניו בחיי אשתו אמן.

לכבוד ענטאר דניאל ואשתו ובניו יזכו לחופתם
אמן.

יעקב עללוש ואשתו, ה' יתן להם משאלות לבם
לטובה ולברכה אמן.

אברהם דוראן ובנו הקב"ה יתן להם ימשאלות
לבם לטובה ולברכה אמן.

רחמים ארביב ואשתו ובניו ובני בניו, ה' יתן
להם משאלות לבם לטובה ולברכה אמן.

יצחק מאזיג ואשתו הקב"ה יאריך ימיהם
בטוב ורפואה שלמה אמן.

שלום חאוזי ואשתו ובניו ובני בניו, יאריך
ימיהם בטוב בנעימים אמן.

עמוס חטאב ואשתו ובניו ובני בניו, הקב"ה יתן
להם משאלות לבם לטובה ולברכה אמן.

אברהם בנבארן ואשתו ובניו ובני בניו, הקב"ה
ישלח לו רפואה שלמה אמן.

דוד בנבארון ואשתו ובניו יצליחם במעשה
ידיהם ויזכו לחופת בניהם אמן.

כמוס חאגיג ואשתו ובניו, יזכו לחופת בניהם
ובנותיהם אמן.

משה גארם ואשתו ובניו, יזכו לחופת בניהם
ובנותיהם אמן.

כמוס אביטבול ואשתו ובניו ובני בנותיהם, ה' ישלח לו רפואה שלמה ויאריך ימיו בטוב אמן.

שלמה הכהן ואשתו ובניו ובני בניו, ישלח רפואה שלמה לאשתו אמן.

ישועה כוסכאס ואשתו ובניו, יזכה לבר מצות חיים ולחופת בניו אמן.

כלפא יוסף ואשתו ובניו ובני בניו, שיזכו לבר מצוות וחופות.

חיים טויל ומרגו טויל ובניו ובני בניהם, יזכו לחופתם אמן.

חיים ויקטור וזאן ואשתו ובניו, יזכו לחופת בניהם אמן.

ד"ר כלוד וזאן ואשתו ובניו, יזכו לחופת בניהם אמן.

מסעוד צפז ואשתו ובניו ובני בניו, שיזכו לחופת בני בניהם אמן.

יעקב וזאן ואשתו ובניו, יזכו לחופת בניהם אמן.

לכבוד **ד"ר שאול לוי**, אחראי לחינוך הקהילה, הוא ואשתו יזכו לחופת בניהם אמן.

הבחור **ארי ברוך**, יזכה לחופתו בחיי אביו ואמו וכל בני משפחתו אמן.

דניאל ואסתר יזכו לחופת **קארין נאדגאר** בקרוב אמן.

הקב"ה ישלח רפואה שלמה **לשלביה** אשתו של **חיים גויטע** אמן.

יששכר סרוסי ואשתו ובניו, יצליחהו במעשה ידיו וישלח רפואה שלמה לאביו **רחמין** אמן.

מאת הנדיב **יעקב בן שמואל בנס**, הקב"ה יאריך ימיהם ויצליחם הוא ואשתו ובניו ונכדיו אמן.

חיים בן נסים הכהן

יסמינה בת זרזה ג'ורנו

פריתנה בת חיים כהן

ראובן בלחסן ואשתו ובניו, יזכו לבר מצוות וחופת בניהם בחיי אשתו וקרוביו ואביו אמן.

גבריאל נבט ואשתו ובניו, יזכו לבר מצוות ולחופות בניהם בחיי קרוביהם אמן.

דן בלחסן יצליח בעלייתו, ויזכה לבנים ובנות בחיי אביו וקרוביו אמן.

יוסף דבש ואשתו יצליחהו במעשה ידיו אמן.

נסים פאריינט ואשתו ובתו, יזכה לבנים ובנות אמן.

אברהם בנחאקון ואשתו ובניו, יזכו לחופת בניהם אמן.

ישראל-חיים מאמו ואשתו ובניו ובני בניו, הקב"ה ישלח רפואה לבתם **כוכבה פלו** אמן.

משפחת **חדאד מאיר ופורתוני** יזכו לחופת שרה בקרוב.

מיכאל וסוזאן חאגיג יזכו לחופת **אברהם איריק** בקרוב אמן.

Introduction

Nous avons le plaisir de joindre à cette antique édition de la Hagada de Pessa'h illustrée, une traduction en Français accompagnée d'un commentaire basé sur l'enseignement de nos Sages.

Ainsi, à travers cette Hagada originale, en ce magestueux soir du Séder, la sortie d'Egypte pourra être vécue par tous ensemble: **בנערינו ובזקנינו נלך** "Jeunes et vieux ... nous allons fêter l'Eternel" (Exode 10, 9).

C'est une grande Mitsva de célébrer la sortie d'Egypte le nuit du 15 Nissan (ainsi que celle du 16 Nissan à la Diaspora), en racontant les miracles que D. réalisa en faveur de nos ancêtres.

L'évocation de ces événements est un atout fondamental pour ancrer la foi juive dans notre coeur, la transmettre à nos enfants et en faire une croyance profonde, une vision claire de la vérité.

En effet, les miracles accompagnant la sortie d'Egypte, la séparation des eaux de la Mer Rouge, la Révélation divine au Sinai pour transmettre la Torah, la survie miraculeuse du peuple dans le désert pendant quarante ans grâce à la Manne — sont des faits historiques dont 600,000 personnes majeures furent les témoins.

Il serait illogique de contester la vérité de ces faits historiques, car il est impossible qu'un peuple entier accepte de croire en des faits inexistantes et irréels. En outre, si nous considérons que la génération suivant celle du désert reçoit avec une foi parfaite le témoignage personnel des parents, et ainsi de suite de père en fils jusqu'à nos jours, 120 générations après — il n'y a pas lieu de douter de la réalité de ce témoignage. Car un père peut raconter à son fils un exploit auquel il a assisté, et son fils peut bien le croire; mais une nation entière ne pourrait croire en des miracles que si les ancêtres en ont bien été les témoins personnels.

Voilà donc la preuve irréfutable de la réalité historique de ces grands miracles.

Or la foi en tous ces faits miraculeux et en la Providence divine qui les guide est intimement liée à la foi en la Torah: Le but de tous ces miracles était en effet de constituer le peuple d'Israël en tant que peuple élu fidèle à la Torah.

Nous comprenons alors pourquoi les Commandements de la Torah sont si souvent accompagnés de la proclamation:

"Je suis l'Eternel votre D. qui vous ai fait sortir du pays d'Egypte".

Foi en D., foi en l'élection miraculeuse d'Israël, foi dans le destin surnaturel de notre peuple, tout est une seule et même foi indivisible.

Le soir du Séder a le pouvoir de la graver dans le fond de notre coeur et d'en motiver toute notre vie.

Abraham Hassan

RECHERCHE ET ELIMINATION DU 'HAMETS

Dès la tombée de la nuit du 14 Nissane (dans notre calendrier, la nuit précède le jour), c'est à dire la nuit qui précède le soir du Séder, on a l'obligation, après la prière d'Arbit, de se mettre à la recherche du 'Hamets, Bédikat 'Hamets, en vue de son élimination, Biour 'Hamets, qui se fera le lendemain.

רוך אתה יי אלהינו מדרך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ :



ולא ידבר בין ברכה לפדיקה וישמור החמץ שבדק
בתיבה או יתלנו באויר מקום שאין העכבר
שולט בו ויבטלנו ויאמר :

Après Bédikat 'Hamets, on doit annuler tout le 'Hamets qui, malgré notre vérification, pourrait se dissimuler encore chez nous à notre insu. Nos Sages ont fixé à cet effet la déclaration suivante:

כל חמירא דאפא ברשותי * דלא חמיתיה ודלא
ביערתייה להוי בטיל וחשיב כעפרא דארעא :

Tout levain qui se trouve en ma possession, que je n'ai pas vu et que je m'ai pas éliminé, qu'il soit considéré comme nul, comme la poussière de la terre.

Le lendemain, avant que ne s'écoule 5/12 de la journée, on élimine tout le 'Hamets qui est resté, en el brûlant, et on prononce la déclaration suivante:

ל חמירא דאפא ברשותי * דיחמיתיה
ודלא חמירתייה * דביערתייה ודלא
ביערתייה * להוי בטיל וחשיב כעפרא
דארעא :



(כל) זמיע אלכמירא אלי כאין פי חוכמי אלי ראיתו ואלי
מא ראיתו ואלי חרקתו ואלי מא חרקתו יכון כאטר
ומחסוב כיה תראב אל ארץ :

Tout levain qui se trouve en ma possession, que j'ai vu ou que je n'ai pas vu, que j'ai éliminé ou que je n'ai pas éliminé, qu'il soit considéré comme nul, comme la poussière de la terre.



דין תרתיב אלסיסתו

בעד ערבית יצאוב אלסיסתו בהאד אלצורה: (מנהג רבינו האר"י ז"ל)

LE PLATEAU DU SEDER



כֹּרְאָה לְרַבְרָא מִן אֲמִיסְתָּו

COMPOSITION DU PLATEAU DU SEDER

- 3 MATSOT: évoquent le mérite des trois patriarches
- ZEREA: viande d'épaule cuite, en souvenir du Korbane Pessa'h, l'agneau pascal.
- Un ŒUF: bouilli dans sa coque, en souvenir du Korbane 'Haguiga, le sacrifice de la fête
- 'HAROSSET: pâte de fruits pilés qui font l'objet dans la Bible d'une description allégorique de l'affection de D. pour Israël, comme la pomme (Tapoua'h), la noix (Egoz). Cette pâte rappelle l'argile que nos ancêtres utilisaient pour la fabrication des briques.
- CARPAS: Céleri que l'on trempe dans du vinaigre ou de l'eau salée, en souvenir de la vente de Yossef par ses frères qui lui enlevèrent sa robe, Kétoneth Passim, et la trempèrent dans du sang, faute qui fut la cause de la rigueur extrême de l'exil égyptien.
- MAROR: (herbes amères). On prend la laitue qui tout en étant savoureuse au début, laisse un arrière goût amer, similairement à l'exil en Egypte qui au départ bénin devint très rigoureux par la suite.
- 'HAZERETH: Coeur de laitue. La laitue en hébreu s'appelle 'Hazereth de la racine 'Hazor: être à la recherche (de moyens de subsistance de la part des Juifs vu leur état de mendicité). Mais le mot évoque aussi l'affollement de Pharaon qui courrait à la recherche de Moché et Aaron lorsque les plaies se présentaient.

En dehors du plateau: Un recipient contenant du vinaigre ou de l'eau salée, en souvenir des larmes versées par nos ancêtres en Egypte. (On y trempe le Carpas)

LA NUIT DU SEDER (deux nuits à la Diaspora)

La nuit du Seder, le 15 Nissan, garde à travers les siècles le pouvoir unique de la nuit de la vraie libération de chaque juif.

La nuit en général, c'est la conception de la Vérité divine voilée par l'apparition des forces du mal, le symbole de ce monde à l'état actuel où le Juste semble avoir le dessous, car la vérité de la Torah n'est pas apparente, pour ainsi dire la divinité est en exil.

C'est la période où notre seule force est en notre foi, notre Emouna ואמונתך בלילות, grâce à laquelle nous aurons le mérite de percer l'obscurité afin de connaître et appliquer la Volonté divine.

Laissés à nous seuls, nous serions incapables de trouver notre chemin. Mais dans l'épaisseur de ces ténèbres, il existe une lueur divine qui va nous guider si nous voulons bien nous laisser éclairer par elle. C'est la nuit du 15 Nissan qui illumine toutes les autres nuits par la révélation qui eut lieu cette nuit là, et qui opéra chez les enfants d'Israël, avec une rapidité foudroyante, le passage du degré le plus bas d'impureté au summum de sainteté.

C'est la plus belle nuit de l'année où luit la pleine lune du mois de Nissan. C'est la nuit de la sortie d'Égypte, la nuit de la délivrance passée et de la délivrance finale de notre peuple. la seule nuit où nous récitons la belle louange du Hallel, à deux reprises même, nuit pendant laquelle nous nous réunissons à table en famille pour lire la Hagada et nous réjouir de la destinée miraculeuse de notre peuple. Cette nuit brille comme le jour et projette sur nous la lumière de la Emouna qui dissipe l'obscurité de nos doutes.

Profitions de cet éclair qui va se retirer pour ne réapparaître que l'année suivante, afin d'ancrer cette Emouna en nous et en nos enfants et renforcer notre attachement à la Torah.

L'ORDRE A SUIVRE LA NUIT DU "SEDER"

סימן לסדר של פסח

בסוּטָאָם אַנְבֵּלְמָא וְתַצְאוּרָהוּם הָאָדָוּ לְקוּדָאֲמָךְ תְּנַמְדּוּ פִּי אַתְרִיק מִתַּע פֶּסַח מְלִיָּה יִיְהוֹסֵר

וְרַחֵץ

יְכַסְּלוּ יְדֵיהוּם וְלִיָּים וְיִבְרְכוּ

קַדִּישׁ

יְמַלְאוּ לְבָאָם מִתַּע אַסְרָאָב וּבְעַר תְּקוּל לְקָדוּשׁ



Pour la cérémonie du Seder, le soir de Pessa'h, il existe un ordre à suivre, dicté par notre Sainte Loi. Nous pouvons le résumer dans les termes suivants:

1. *Kaddech:* Sanctification: récitation du Kiddouch.
2. *Our'hats:* On se lave les mains (sans prononcer la bénédiction [Bérakha] correspondante).
3. *Carpas:* On mange le céleri.

יחין

יאכרו למצוה אלוסטאנייא ויקצמא לזון
נצאף ויחדד כבוד ויחדד צניד ארככיד
יכבה תחת דגטא דלמידא לאפיקומן וצניד
יכלליה בין אצהאח



רחצה

יכסל ידי מרא אוכרא ויקל ברכת על
נשילת ידים



מרור

יאכורו קד זירונא דלכרוד וינטסי פֿר
חרוסת ובעד ינפֿצו באס יבקה סוייא מר
ויברך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור



4. Ya'hats:

"Division", on coupe la Matsa intermédiaire en deux, en gardant une moitié pour l'Afikomen.

5. Maguid:

Récitation de la Hagada (Récit).

6. Ra'htsa:

On se lave les mains en prononçant la bénédiction (Bérakha) correspondante.

7. Motsi:

On prononce la bénédiction générale sur le pain.

8. Matsa:

On prononce la bénédiction particulière sur la Matsa et on en mange.

9. Maror:

On mange l'herbe amère.

ברפס

יאכרו תרף כראפס אקאל מן אזירונא
וינטץ פֿר כאל (או פֿל מא ואלמלח) ויקול
ברכה האדי ברוך אתה יי אלהינו מלך
העו ס בורי פרי האדמה



מגיד

ימלא כאס אתאני נתאע אסראב ויעלה אל
אסיתו נהאע אל קערה ויקול הגדה



מוציא מצה

יאכור פֿי ירו זון צהאח ונפֿץ אלדי פֿי
וצטהום ויברך ברכת המוציא ויקוץ קיאיץ
זון זיתונאת מנהום מומועין ויברך ברכת על
אכילת מצה ויכלהום גמיע וכתבייא



שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

ובערד כלסי יעמר סעודה ומה יכולסי
אכילה גסה באס ידוק מטעם
אלאפיקומן



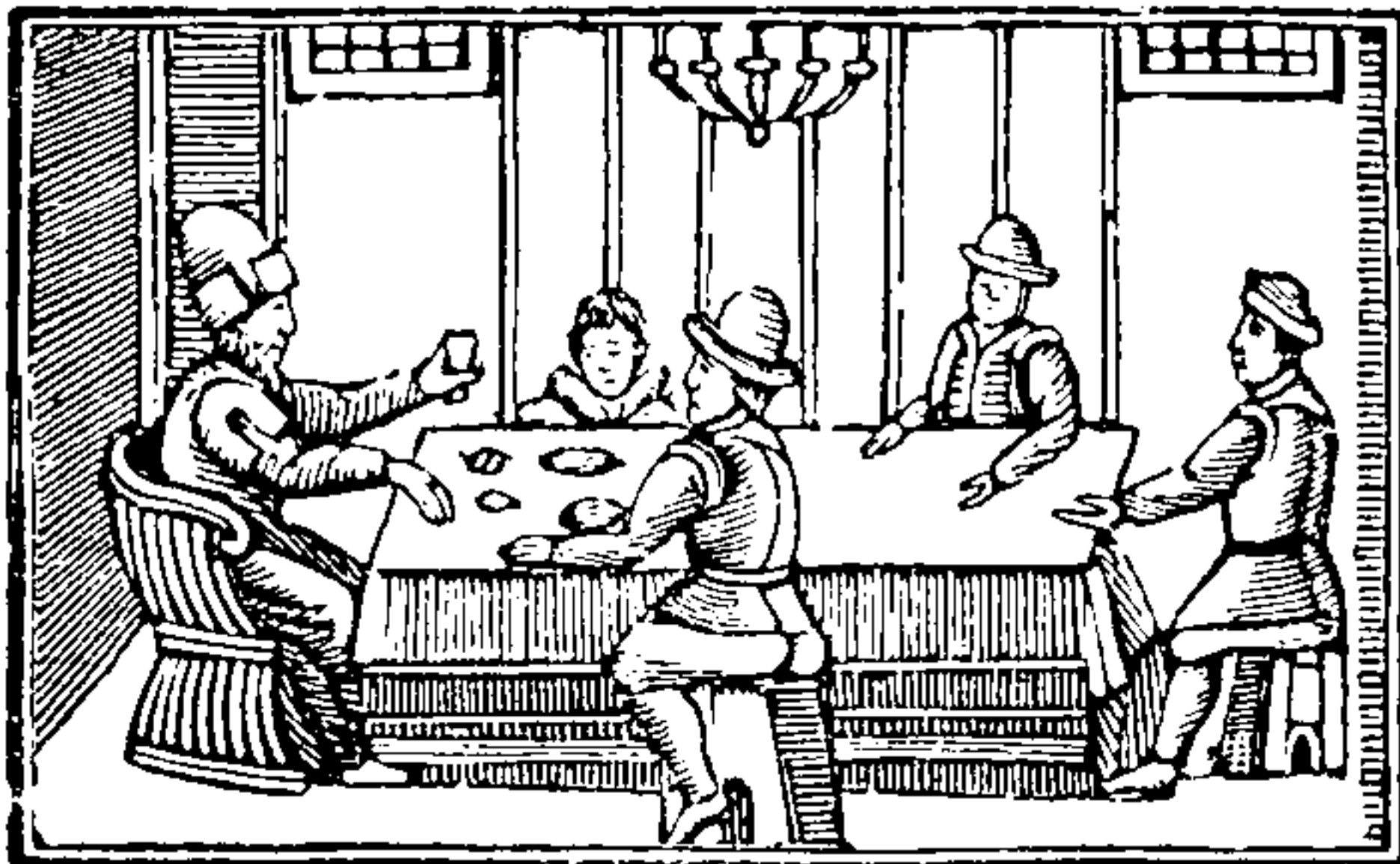
בִּרְךְ

ימלאו אל כאס יתחארת נרע אסרמב
ויכסלו ידוהום דל מים אתרונים ויקול
ברכה המון



כוֹרֵךְ

יאכוד קר זיתונא מן אתלהא אלדי צחיחא
וקר זיתונא ד מרור וילפפֿהום מזמועין
וינטסהום פֿלחרוסת וינפֿרהום ויקולו זכר
למקדש



צָפוֹן

בער אל מאכלא לגמרי יאכוד קר זיתונא
מִי למצה אלדי מכוביא דלאפיקומן ויעטי
זיתונא לכל ואחר ויאכלו בתבייא ויקו זכר
לקרבן פסח אלדי יתאכל על הסבע



הִלֵּל גִּרְצָה

ימלאו אלכאס אראבע נתע אסראב ויכמלו להלל ובער יקראי שיר השירים



- 10. Corékh: Sandwich de Matsa et herbe amère.
- 11. Choul'hane Orekh: Le dîner est servi.
- 12. Tsafoune. On mange la Matsa cachée (Afikomen).
- 13. Barekh: Récitation de Birkat Hamazone (actions de grâces après le repas).
- 14. Hallel: Récitation d'hymnes en l'honneur de la glorieuse épopée.
- 15. Nirtsa: Tout a été agréé par l'Eternel.

בְּשִׁבְאִין מִבֵּית הַכְּנֶסֶת יְהִיא שְׁלַחְנוּ עֶרְוֶךְ וְעֲלִיו קַעֲרָה וּבָה שְׁלֹשׁ מִצּוֹת *
וּמִינֵי יַרְקוֹת לְטוֹנָה וְאַפְיִיו * וְשֵׁנֵי תַבְשִׁילִין בְּשֵׁר וּבִיצָה * אֶחָד זָכַר
לְפֶסַח * וְאֶחָד זָכַר לַחֲנִינָה * וְחֲרוֹסֶת זָכַר לְטִיט :

מוֹזְגִין כּוֹס רֵאשׁוֹן וְאוֹמְרִים קְדוּשׁ .

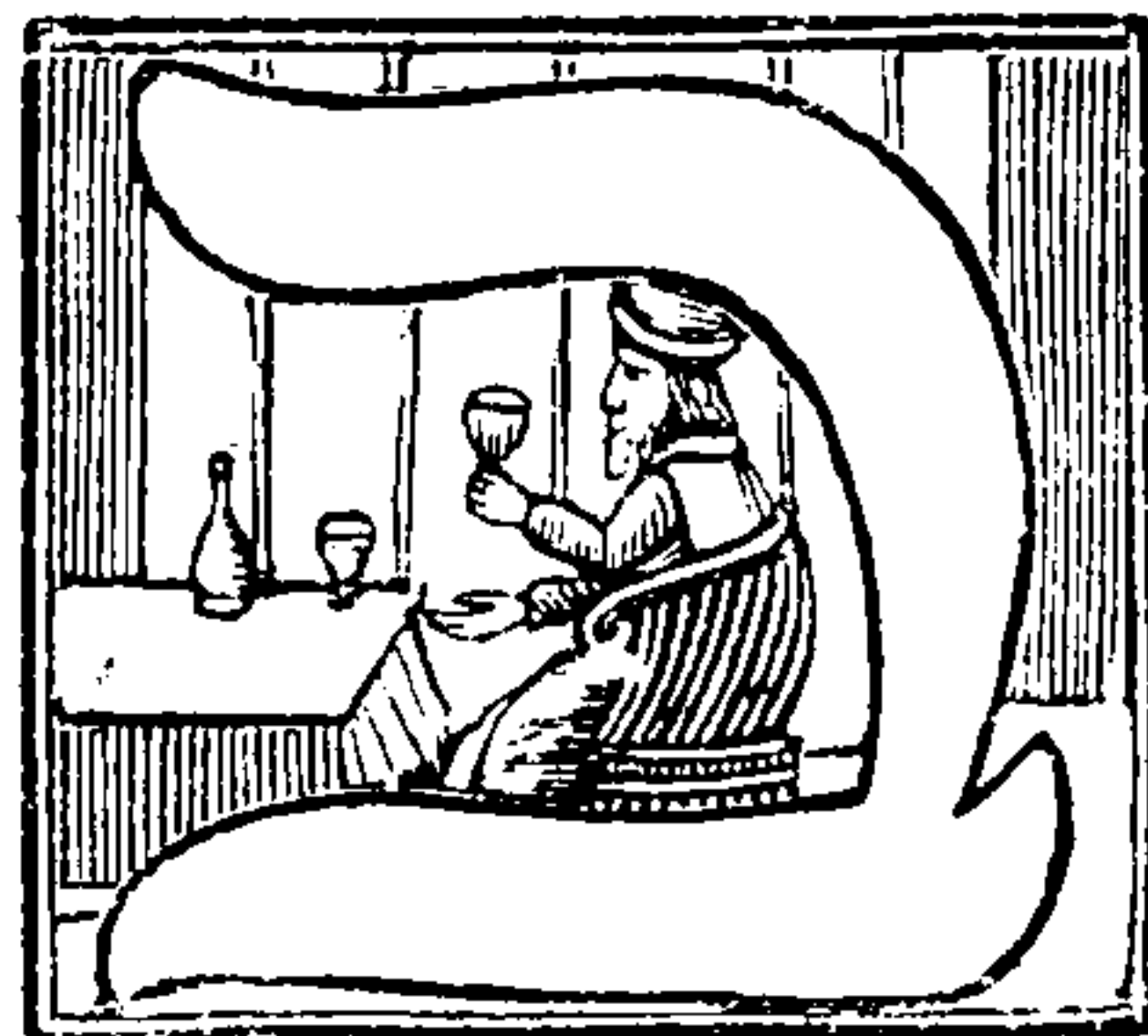
(כְּשִׁבְאִין) כִּיף יִזְיִו מִן אֲצֵלָא יִכּוֹן מִידְתּוֹ מִפְּרוּסָא וְעֲלִיָּא שִׁישְׁתּוֹ יְפִי תֵּלַת מִצּוֹת *
וּזְוֹ כּוֹדְרָא כִּץ וְכִרְאֶפְס וּזְוֹ חֲבַאֲיִךְ לְחָאֵם וְעִצְמָא * וְאֶחָד תְּפִכְרָא לְפֶסַח *
וְאֶחָד תְּפִכְרָא לַחֲנִינָה * וְחֲרוֹסֶת תְּפִכְרָא לְטִיין :
קְדוּשׁ נְמוֹנָא כּוֹס אֲלוֹנָא וְיִכְרֶךְ עֲלָא אֲסֵרָאב :

קְדוּשׁ שֶׁל פֶּסַח

אם הל להיות בחול אומרים זה

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קְדוּשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם :
סְבְרֵי מְרַנֵּן *

רוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ
מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו * וְתַתֵּן לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן * אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת



הַזֶּה * אֶת יוֹם טוֹב מְקַרְאֵי קְדוּשׁ הַזֶּה * זְמַן חֲרוּתָנוּ * בְּאַהֲבָה
מְקַרְאֵי קְדוּשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם * כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ
קִדְּשָׁת מִכָּל הָעַמִּים * וּמוֹעֲדֵי קְדוּשָׁה בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הַנְּחֻלָּתָנוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדְּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיֵּנוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה :
וְיִשְׂרְבוּ בְּאַתְכִּיּוּאָת אֲלִיצָאָר

ואם

Les quatre coupes de vin que nous buvons la nuit de Séder correspondent aux quatre expressions de Guéoula (rédemption) contenues dans le message divin à Moché Rabbénou (Paracha Vaéra, Exode 6, 6-7):

“Donc, parle aux enfants d’Israël: Je suis l’Eternel Je veux vous soustraire (Véhotséti) aux tribulations de l’Egypte, et vous délivrer (Véhitsalti) de sa servitude. Je vous affranchirai (Végaalti) avec un bras étendu, à l’aide châtiments terribles. Je vous adopterai (Vélaka’hti) pour peuple ...”

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל זבאם: ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישר וישרת ביום
השביעי ויקדש אותו כי בו שקבת מכל מלאכתו אשר פרא
אלהים לעשות: אלה מערי נגי

פרוך אלה יהיה אלהינו מלך העולם ברא פרי הגפן:
פרוך אלה יהיה אלהינו מלך העולם אשר פחר פנו
מכל עם ורוממו מכל לשון וקדשנו כמצותיו ותתן לנו
יהיה אלהינו פאהבה שבתות למנוחה ומיעדים לשמחה
תגים ומגנים לששון אה יום השבת הזה * אה יום חג המצות
הזה * אה יום טוב מקרא קדש הזה * זמן חרותנו פאהבה
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים * כי כנו בחרת ואומנו
קדישת מכל העמים * ושמחת ומיער קדיש פאהבה
וכרצון פשמחה וכששון הגלהנו * פרוך אלה יהיה מקדש
השבת וישראל והמנים:

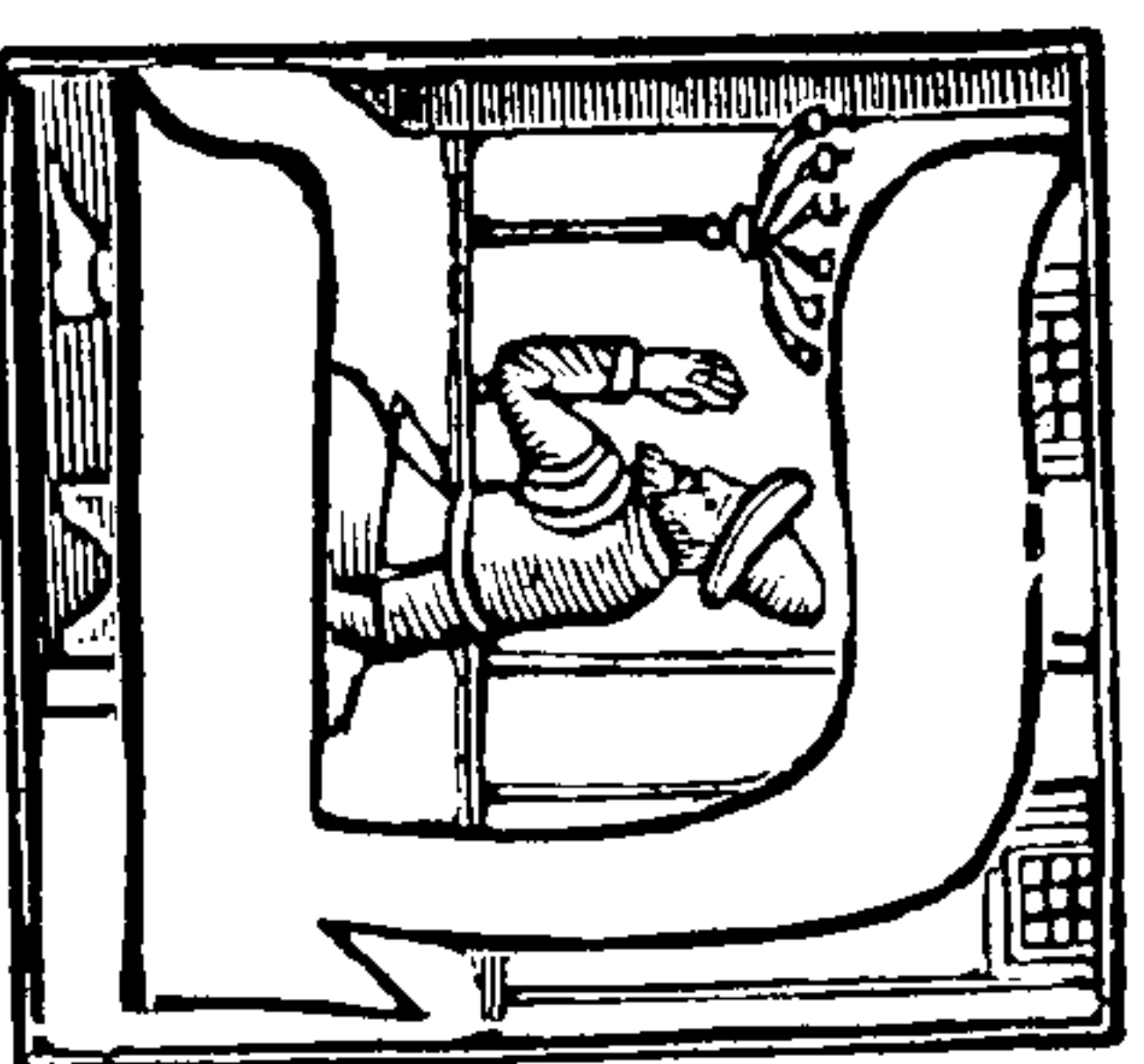
פרוך אלה יהיה אלהינו מלך העולם שיהיה נקומנו
והנגיענו בזמן הזה: ישוחז בהוסכת שמאל

ואם חל להיות במוצאי שבת אומרים זה

יקנה"ז יין קדיש נר הבדלה זמן

אלה מועדי יהיה מקרא קדיש אשר מקראו אהם כמצודם:
פרי מרגן * פרוך אלה יהיה אלהינו מלך העולם ברא
פרי הגפן: פרוך אלה יהיה אלהינו מלך העולם
אשר פחר כנו מכל עם ורוממו מכל לשון וקדשנו כמצותיו
ותתן לנו יהיה אלהינו פאהבה מיעדים לשמחה תגים
ומגנים לששון אה יום חג המצות הזה * אה יום טוב מקרא
קדיש

קריש היום + זמן חרותנו + פאהבקה מקרא קריש זכר ליציאת מצרים + פי כנו בחרתם ואתנו קרישת מקל העמים + ומערי קרישה בשימחה ובשישון הנחלתנו + ברוך אתה יהוה מקריש ישראל והזמנים !



רוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורה מאורי האש : ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קריש לחול ובין אור לחושך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לשישת ימי הפעשה + בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלה + ואת יום השביעי משישת ימי הפעשה הקדושת והבדלה + והקדושת את עמך ישראל בקדושתך + ברוך אתה יהוה המבדיל בין קריש לקריש : ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שיהיינו ונקומנו והגענו לזמן הזה :

וישרכו באהביאאת אליצאר

On boit la coupe de vin incliné sur le côté gauche

ויזשל ידיין וריים יבארך :

On se lave les mains (Nétilat Yadayim) sans prononcer de Bérakha

יאזרו אלכץ וללא גירו ויגטזים פלכל ויברך

ורחין
ברפם

On prend le céleri, on le trempe dans du vinaigre ou de l'eau salée et on dit la Bérakha.

באי אלהינו מלך העולם בורה פרי האדמה :
ויאכיל ויעטי ללכול :

On en mange moins de la quantité d'un Kazayit.

יחין יקוץ אלעגרה אליועטרייט מן אהראתא לזון ננאף ויחשו נפץ תחת אלמנדורל
ללפוקומן ונפץ ירדו בין זון אללאמליין :

On romp la Matsa du milieu. On laisse une moitié entre les deux autres Matsot et l'on cache l'autre moitié sous la nappe pour l'Afikomen

LECTURE DE LA HAGADA בנהיר

יכלא אבאם אהאני וידוורו אסיסמו עלא רוים אהאצדין וקויל הלאה מררת :

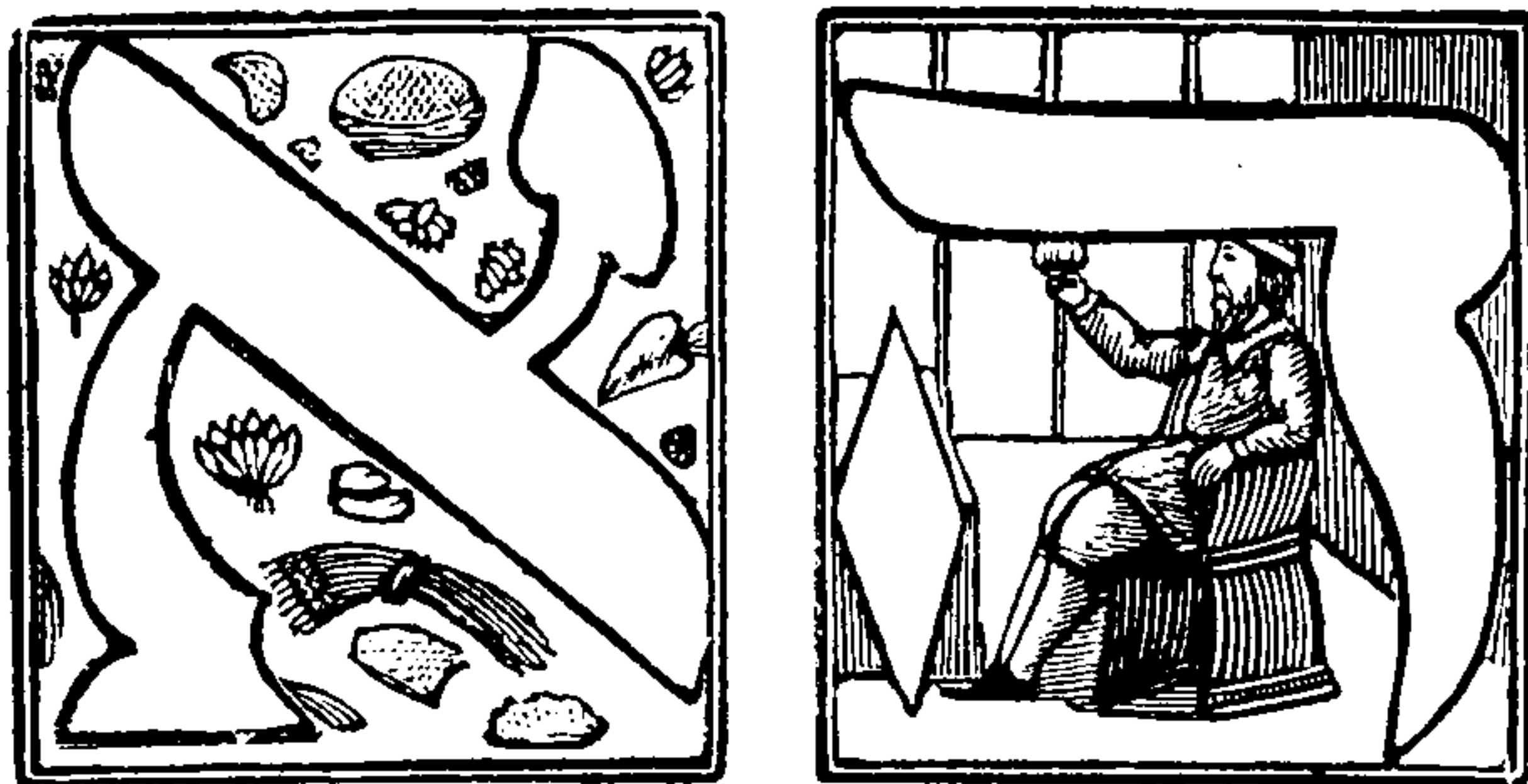
On remplit la deuxième coupe de vin. Le chef de famille (ou un autre) fait tourner le plateau autour de la tête des convives et dit:

אתמול. קיינו עבדים. היום בני חורין. היום כאן. לשנה הבאה

פארעא דישרעאל. בני חורין :

אבם כוננא כודאם, אים אולאד הדאר, איום הנא, אכנא אנאיה פני ארץ ישראל
אולאד חוראר :

Hier nous étions asservis, aujourd'hui nous sommes affranchis. Cette année nous sommes ici, l'année prochaine nous serons en Terre d'Israël, en qualité d'hommes libres.



לַחֲמַא עֲנִיָא דִּי אֲכָלוּ אֲבַהֲתַנְנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם • כָּל
 דְּכַפִּין יִיתִי וְיִיכּוֹל • כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי וְיִפְסַח • הַשְּׁתָא הָכָא •
 לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל • הַשְּׁתָא הָכָא עֲבָדִי •
 לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּנֵי חוּרִין :

מוזנין את הכוס • ונוטלין את הקערה מעל השלחן ואומרים :

מה

(הא) האד אטעאם אצעיף אלדי כאלו אבהתנא פי ארץ מאצר • גמיע אניעאן יני
 ויכול • גמיע אל מסתחק יני ויעאיד פסח • האד אשנא הנא • אשנא אנאייה פי
 ארץ ישראל • האד אשנא הנא כידאם • אשנא אנאייה פי ארץ ישראל אוולאד הראר :



הארו קאערין יקור דהגדה ויהולו לכאב לל עני

הא לחמא Voici le pain pauvre que nos pères ont mangé en Egypte. Quiconque a faim, vienne et mange.

Quiconque est dans le besoin, vienne célébrer Pessa'h.

Cette année, nous sommes ici, l'année prochaine, nous serons en Terre d'Israël.

Cette année, nous sommes ici en qualité d'esclaves, l'année prochaine, nous serons libres en Terre d'Israël.

Voici le pain pauvre: Il ne s'agit pas de la Matsa qu'Israël mangea à sa sortie d'Egypte, mais du pain azyne non levé que les Egyptiens, par haine des Juifs, leur donnaient à manger afin d'apaiser leur faim avec peu de nourriture, vu qu'il se digère très lentement.

ה נִשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלוֹת •
 שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אֵין אָנוּ מִטְבְּלִין אֶפְיֵרוֹ
 פְּעַם אַחַת • וְהַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים •
 שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ אוֹ
 מַצָּה • וְהַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלוּ מַצָּה • שֶׁבְּכָל
 הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת וְהַלַּיְלָה
 הַזֶּה מְרוֹר • שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין בֵּין יוֹשְׁבֵי
 וּבֵין מְסוּבֵי וְהַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלָנוּ מְסֻבִּין: וּמַחֲזִירִים הַקְּעֵרָה וְאוֹמְרִים
 עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצֵיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם
 בַּיּוֹם



(מה) אש אלמענר אלילת האדי מן רון אלוואלי • אלדי פי גמיע אליוואלי לאיים
 אוחנא ננטפו חרוא מרא ואחדא • ואלילא האדי זון מראת • אלדי פי גמיע
 אליוואלי אוחנא נאכלו כמיר זון פטיר • ואלילא האדי כולו פטיר • אלדי פי גמיע
 אליוואלי אוחנא נאכלו בקיית כצארא • ואלילא האדי מראר • אלדי פי גמיע אליוואלי
 אוחנא נאכלו ונשרבו סווא קאערין סווא מתוכיין • ואלילא האדי כולנא מתוכיין:
 וירדו אשיתו ויקולו
 (עבדים) כודאם כוננר לפרעה פי מאצר • וכרנא אללה אלהנא מן חם



האר אלהייר כודאם מתע פרעה פי מאצר

מה נשתנה Pourquoi cette soirée est-elle différente de toutes les autres soirées?

Tous les autres soirs, nous ne trempons pas la nourriture, pas même une seule fois; ce soir, deux fois.

Tous les autres soirs, nous mangeons soit du pain levé, soit de la Matsa; ce soir, seulement de la Matsa.

Tous les autres soirs, nous mangeons un légume quelconque, ce soir, seulement des herbes amères.

Tous les autres soirs, nous mangeons soit assis, soit étendus sur le côté, ce soir, nous sommes tous étendus pour manger.

Nous exprimons la perplexité devant notre comportement contradictoire: d'une part, nous nous tenons à table comme des princes et des aristocrates, assis inclinés sur le côté; d'autre part, nous sommes comme des personnes pauvres qui s'alimentent de pain non levé et d'herbes amères non assaisonnées.

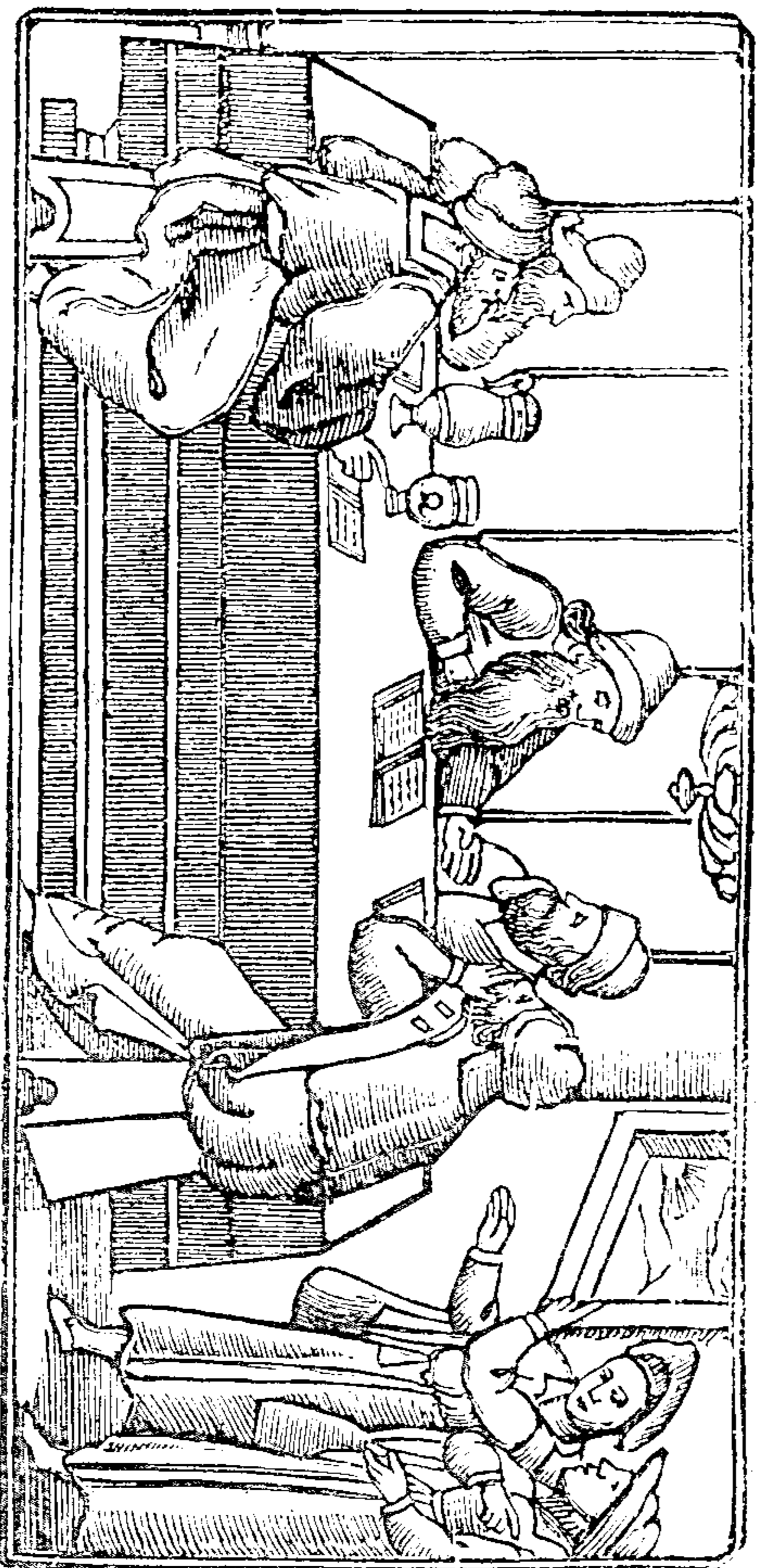
עבדים Nous avons été esclaves de Pharaon en Egypte, et

Réponse: Nous voulons évoquer deux situations consécutives du peuple en

כִּיד חֲזָקָה וּבְזוּזַע נְסוּיָהּ • וְאַלֵּן לֹא הוֹצִיאָהּ הַקֹּדֶשׁ כִּדוֹן
 הוּא אֵת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם • עֲרִיזֵן אָנּוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ
 מִשְׁוַעֲבָדִים הָיִינוּ לַפְרִיעָה בְּמִצְרַיִם • וְאַפְּלִלוּ כָּלֵנוּ חֲכָמִים
 כָּלֵנוּ נְבוֹנִים כָּלֵנוּ יוֹדְעִים אֵת הַתּוֹרָה • מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר
 בְּיַצִּיאַת מִצְרַיִם • וְכָל הַמְּרִבֵּה לְסַפֵּר בְּיַצִּיאַת מִצְרַיִם הָיִי
 יוֹד מְשֻׁפָּח :

מִעֲשֵׂה פְרַבִּי אֵלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֵלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה
 וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי מֵרְפוֹן יִשְׁהִי מְסַבֵּין בְּכֵי כָרַם
 וְהִיוּ

בִּיד קוּיָא וּבְדִרְדָאע מְנֻרְדָא • וַיֵּאדְלוּכֵאן לַיִּים כְּרֹגְהוּ בְרוּךְ הוּא אֲבֹתָנָא מִן
 מֵאצֵר • מֵאוֹלָנָא אוּחָנָא • וְאוֹלָדָנָא אוֹלָדָנָא מִסְתַּכְרְמִין כּוּוּנָא לְפִרְעָה פִי מֵאצֵר •
 וְהוּא כּוּלָנָא הַאֲעָקוּן כּוּלָנָא פֹדֵמִין כּוּלָנָא עֲרַפְיִן אִסְרִיעָא • וַיֵּאדְוִיא עֲלֵינוּ לִינְעָאוֹר פִּי
 כְּרֹגְהוּ מֵאצֵר • וְנִמְיַע אֵלֵן יַכְתֵּר לִיעָאוֹר פִּי כְרֹגְהוּ מֵאצֵר חַד הַאֵר מִסְכּוֹר :
 וְרֵאָה פִּי רַבִּי אֵרִלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֵלְעֶנֶר וְלֵךְ עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא
 (מִעֲשֵׂה) וְרַבִּי מֵרְפוֹן • אֵלֵדִי כֵאֲנִי מְתוּכִיין פִּי מְלֻרְאֵר אַחֲרֵיךְ



הַאֲרֵי רַבִּי אֵלִיעֶזֶר וְרַבִּי אֵקִיבָא וְרַבִּי הַגָּדָה

l'Éternel notre D. nous a faits sortir de là par Sa main puissante et Son bras étendu.

Et si le Saint, béni soit-Il, n'avait pas fait sortir nos ancêtres d'Égypte, nous serions encore assujettis à Pharaon en Égypte.

Que nous soyons tous des Sages, tous dotés d'intelligence, tous versés dans la Torah, nous avons tout de même le devoir de nous entretenir de la sortie d'Égypte. Et plus on s'étend sur le récit de la sortie d'Égypte, plus on est digne de louanges.

מִעֲשֵׂה Il arriva que Rabbi Eliezer, Rabbi Yéhochoua,

Rabbi Elazar Ben Azaria, Rabbi Akiya et Rabbi Tarfon étaient réunis à Benei Berak et avaient passé toute cette nuit de Pessâ'h à s'entretenir de la sortie d'Égypte jusqu'à ce que leurs disciples se présentent et leur disent: "l'heure de la récitation du "Chéma" du matin est déjà arrivée".

cette nuit du 15 Nissan: Avant minuit, nous étions encore esclaves. A partir de minuit, nous sommes devenus un peuple libre. Le peuple d'Israël s'était déjà enfoncé en Égypte dans 49 degrés d'impureté. D. les en sortit miraculeusement à la dernière limite avant qu'ils n'atteignent le 50ème degré, impureté maximum dont il est impossible de se libérer.

Ils avaient atteint un tel niveau d'élévation spirituelle que la nuit brillait pour eux comme le jour et ils ne pouvaient se rendre compte du lever du jour.

וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד שֶׁבָּאוּ
תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ • הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע
שֶׁל שַׁחֲרִית :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה • הֲרִי אֲנִי כְּבֵן שִׁבְעִים שָׁנָה
וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֹּאמֶר יִצְיֵאת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד
שֶׁדַרְשָׁה בֶּן זוּמָא • שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם יְצִיאַתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ • יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים • כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ הַלַּיְלוֹת • וְחַכְמַיִם אוֹמְרִים • יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה •
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ דִּהְבִּיא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ :

רוּךְ הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא • בָּרוּךְ שָׁנָתָן
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא • כְּנֶגֶד
אַרְבַּעַת בָּנִים דְּבָרָה תּוֹרָה • אֶחָד חָכֵם •
וְאֶחָד רָשָׁע • וְאֶחָד תָּם • וְאֶחָד שְׂאִינוֹ
יֹדֵעַ לִשְׁאֹל :



חכם

וכאנו יעאודו פי כרוג מצאר טוול הריך אלילא • חתא נאוו הלאמדהום וקארו ליהום
יא סייארנא • וצל פצל קריאת שמע מתאע אצבאח :

(אמר) קאל רבי אלעזר ולד עזריה • וארא אנא כיה ולד סבעין שנא וליים זכות אל
יתוקאל כרוג מאצר פליגלי חתא אדרשה ולד זומא • כיה קאל אל פסוק •
לסבת תפתכר נהאר כרוג מן ארץ מאצר מור אייאם חייאתך (אייאם חייאתך אר
אייאם • טול אייאם חייאתך אליואלי • ולחאדקין יקולו אייאם חייאתך ארנייא הארי • טול
אייאם חייאתך ליניב אייאמת אל משיח :

(ברוך) מבארך אללה מבארך הווא • ארלי מבארך עטא אסריעא לקומו ישראל
מבארך הווא • קבאלת ארבע אולאד כלמת אסריעא • ואחר חארק • ואחר
צאלם • ואחר נייא • ואחר לאייסנהו יערף לינסר :

אמר רבי אלעזר Rabbi Elazar Ben Azaria dit: je parais aujourd'hui septuagénaire, mais je n'ai pas réussi à démontrer l'obligation de mentionner la sortie d'Egypte toutes les nuits; jusqu'à ce que Ben Zoma l'eût déduite de l'Écriture, car nous lisons: "Afin que tu te rappelles le jour de ta sortie d'Egypte tous les jours de ta vie" (Deutéronome 16:30). *Les jours de ta vie*, cela se réfère aux jours seulement. *Tous les jours de ta vie*, cela signifie aussi les nuits.

Les Sages cependant expliquent: *Les jours de ta vie*, cela se réfère à cette vie. *Tous les jours de ta vie*, cela inclut aussi l'époque du Messie.

ברוך המקום Béni soit l'Omniprésent, béni soit-Il. Béni soit Celui qui a offert la Loi à son peuple Israël, béni soit-Il.

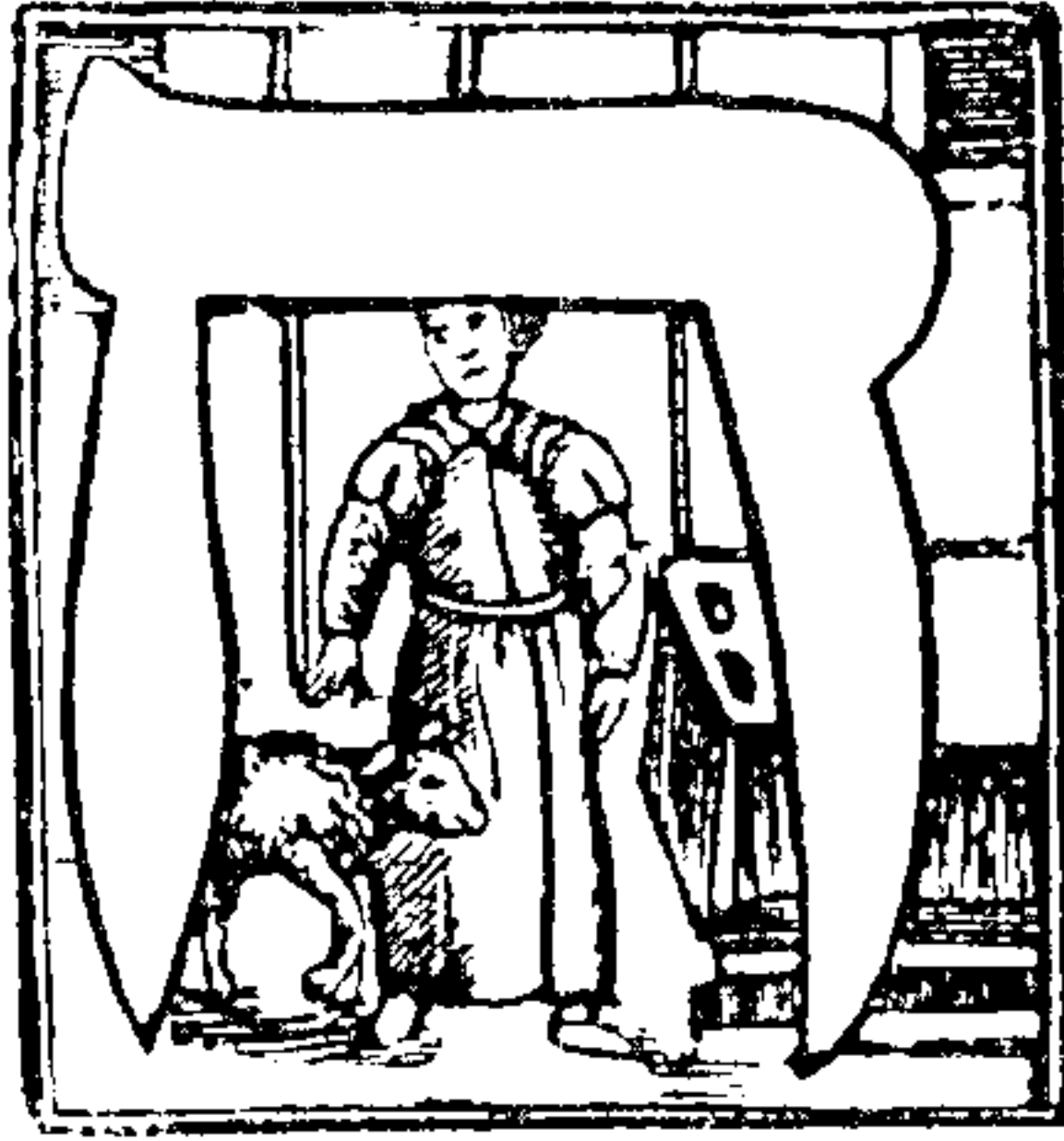
La Torah nous parle de quatre types d'enfants: Le sage, le pervers, le simple et celui qui ne sait pas questionner.

De l'avis général, s'il existe un devoir de mentionner chaque jour le souvenir de la sortie d'Egypte par la récitation de la Paracha du Tsitsit dans le Chéma, à plus forte raison la nuit de Pessa'h, nuit de la libération, on doit s'étendre sur les détails du récit de la sortie d'Egypte.

La Torah répond à chaque catégorie de personnes et de questions, à chaque circonstance de la vie.

הגדה של פסח

כָּס מַה הוּא אֹמֵר * מַה הָעֲדוּת
וְהַחֲקִים וְהַמְשָׁפְטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֵלֵינוּ אֲתָכֶם * אֵף אֶתְּךָ אִמּוֹר לוֹ
כְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח * אִין מִפְטִירִין אַחַר
הַפֶּסַח אֶפִיקוֹמֵן :



שֶׁעַ מַה הוּא אֹמֵר * מַה הָעֲבוֹדָה
הַזֹּאת לָכֶם * לָכֶם וְלֹא לוֹ * וּלְפִי שְׁהוֹצִיא
אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּלָר כָּפָר בְּעֵקֶר * אֵף
אֶתְּךָ הִקְהֵה אֶת שְׁנָיו וְאִמּוֹר לוֹ * בְּעֵבוֹר
זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם * לִי
וְלֹא לוֹ * וְאֵלּוּ הֵיךָ שֵׁם לֹא הֵיךָ נִגְאָל :



ס מַה הוּא אֹמֵר * מַה זֹאת * וְאִמְרָת
אֵלָיו * בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים :



ושאינו

(חכם) חֲדַרְק אֵשׁ הוּוּא יְקוּל * אֵשׁ אֶסְהִייד וְהִרְסָהִים וְאֵל חֲכָאִים אֵלְדִי וְצִיָּה אֵלְלָה
אֵילָאנָה אֵילְכוּם * חֲתָא אֲנִתִי תְקוּל אֵילוֹ כִּיף דִּין פֶּסַח * לִיִּם נִבְקִיו מִן וְדָא
פֶּסַח אוֹפֵאכִי :

(רשע) זְאֵלִם אֵשׁ הוּוּא יְקוּל * אֵשׁ אֵל כְּדָמָה הֲאֵרִי לִיכוּם * לִיכוּם וְלִיִּם אֵילוֹ * וְעֵדָא
חַד אֵלְדִי כְּרוּג רֹחוֹ מִן אֲנִמְלֵא כְּפָר בַּאֲלֵדָה * חֲתָא אֲנִתִי אוּד שְׁנָאנִי וְקוּל
אֵילוֹ * בִּסְכַת דָּא צִנְאֵעַ אֵלְלָה אֵילוֹ פִּי כְּרוּג מִן מֵאֲצֵר * אֵילוֹ וְלֵאִים אֵילוֹ * וִיא לֹבְכָאן
כָּאן הֵם לִיִּם כָּאן יִנְפֹךְ :

(תם) נִיִּיא אֵשׁ רֵוּוּא יְקוּל * אֵשׁ דָּא * וְתְקוּל אֵילוֹ * בְּקוּוֹת אֵד יָד כְּרִגְנָא אֵלְלָה מִן
מֵאֲצֵר בֵּית אֵלְעֲבוּרִיא :

חכם Que dit le Sage? "Qu'est-ce que ces témoignages, ces décrets et ces lois que l'Éternel notre D. vous a ordonnés?" (Deutéronome 6:20). Tu lui répondras en lui expliquant les normes du sacrifice de Pessa'h; on ne doit consommer aucun manger à la suite de l'Afikomen.

L'enfant sage mérite une explication complète sur tout sans omettre le moindre détail comme la raison de l'Afikomen.

רשע Que dit le pervers? "Que signifie pour vous ce service?" Pour "vous" et pas pour lui. Et comme il s'exclut de la communauté et renie le service divin, tu dois lui répondre sur le même ton piquant: "C'est à cause de ceci (de ma fidélité aux préceptes) que l'Éternel a agi en ma faveur quand je sortis d'Égypte" (Exode 13:8), en ma faveur et pas en sa faveur, car s'il s'était trouvé là-bas, il n'aurait pas été délivré.

A l'impie on répond: Tu t'exclus du service divin, mais si tu te trouvais en Égypte tu aurais été exclu de la délivrance et tu aurais péri avec les autres Réchaim durant les trois jours d'obscurité.

תם Que dit le simple?: "Qu'est-ce que cela?"

Le simple ne sait pas approfondir, réponds lui de façon simple.

Tu lui répondras: "D'une main toute puissante l'Éternel nous a faits sortir d'Égypte, d'une maison d'esclavage". (Exode 13:14).

שאינו יודע לשאר את פתח לו *
 שנימר והגדת לבנך ביום ההוא
 לאמר * בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
 ממצרים * יכול מראש חדש * תלמוד
 לומר ביום ההוא * אי ביום ההוא יכול
 מבעוד יום תלמוד לומר בעבור זה *
 בעבור זה לא אמרתי * אלא בשעה שמצה ומרור מונחים
 לפניך :



מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו * ועכשיו
 קרבנו

(ושאינו) ולאיים אנהו יערף אל ינסר אתי אברא אילו כף קאר אל פסוק * ותכבר
 אל ולרך פאנאר הארת קאיילאן * בסבת דת צנאע אללה פי כרוג מן
 מאצר * יקדר מן ראס אסחר * אתעלם ותקול פאנאר הארא * יא לוכאן פאנאר הארא
 יקדר מן מאגול אנאר תעלם ותקול בסבת דא * בסבת דא לויס קולת * אלא פיסאעא
 אלדי פטאייר ומראייר מחטוטין אל קודאמך :

(מתחלה) מן לאוור עבדין עאברת בריגנייה כהנו אכארהאנא * ודרחין



Et celui qui ne sait pas questionner, tu l'initieras, comme nous lisons: (Exode 13:8) "Tu donneras alors cette explication à ton fils: c'est à cause de ceci (à cause de ma fidélité aux préceptes) que l'Éternel a agi en ma faveur, quand je sortis d'Égypte."

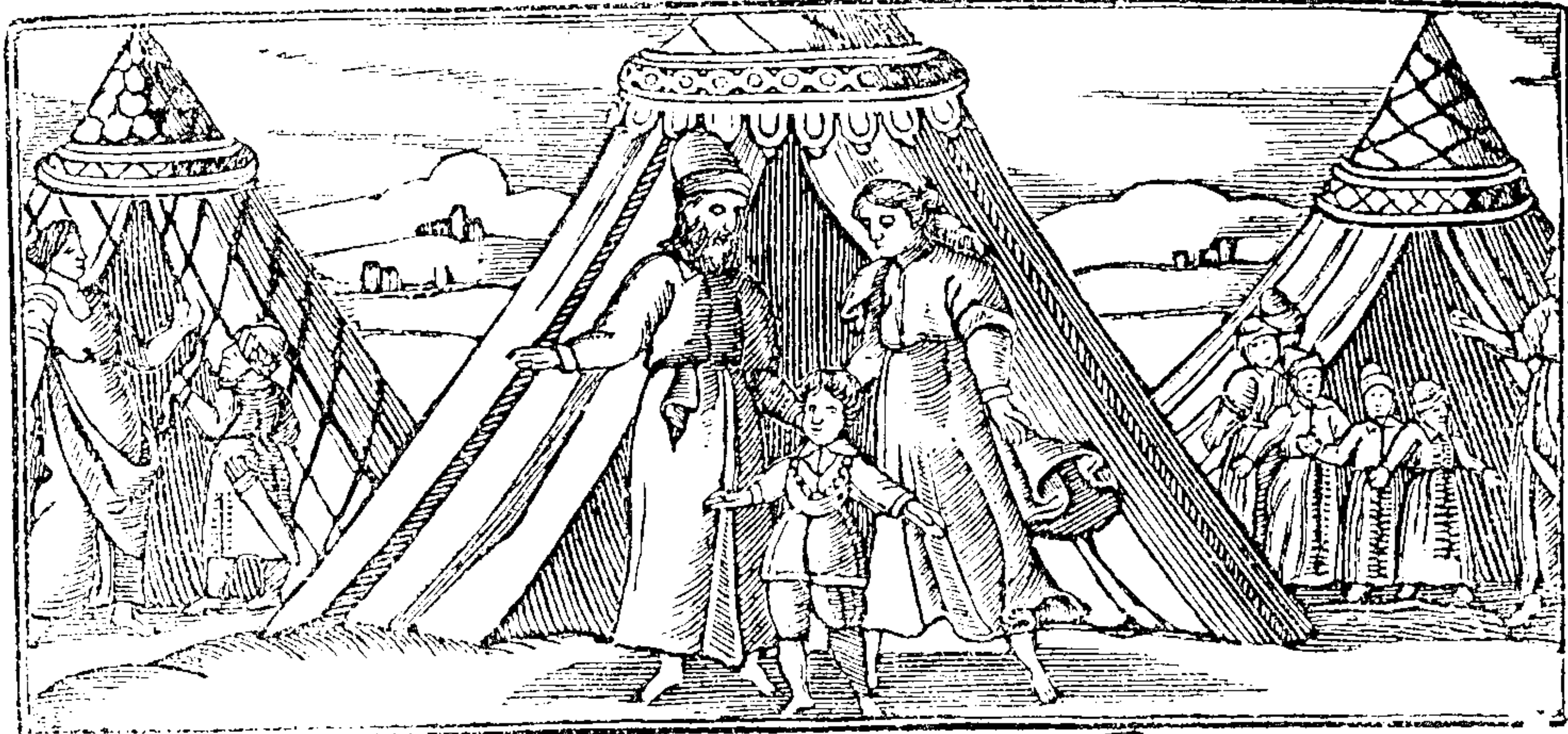
Celui qui est fermé à tout, réprimande-le pour le tirer de son indifférence, de l'ignorance dans laquelle il se complait.

"Tu raconteras à ton fils..."

Nous pourrions supposer que le récit doit commencer le premier jour de Nissane, mais il est écrit: "ce jour-là"; nous pourrions supposer que le récit doit commencer le jour; mais il est écrit: "à cause de ceci"; "à cause de ceci" ne s'applique que lorsque la Matsa et le Maror sont placés devant toi.

מתחלה A l'origine, nos ancêtres pratiquaient un culte idolâtre, mais maintenant l'Omniprésent nous a attiré à

Par son mérite personnel, Abraham Avinou transforma une lignée idolâtre en une



קִרְבָּנוּ הַמָּקוֹם לְעִבּוֹדָתוֹ • שְׁנֵאֲמַר וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל
הָעָם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנָּהָר יִשְׁבוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תְּרַח אָבִי אֲבִרְהָם וְאַבִּי נַחֲוֹר וַיַּעֲבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים :

ואקח

קרבנא אללה לעלודתו • כוף קאל אל פסוק • וקאל יהושע לנמיע אל קים האכרא
קאל אללה אילאה ישראל פי מואז אל וואד קעדו אבאתכום מן ארנייה תרח אוכו
אברהם ואוכו נחור מעאבר אורכין :



האדו אברהם ויצחק וילדו קאער יעמל אלעקרא ליצחק • האדו יעקב ועשו

Son service, comme nous lisons: "Josué dit à tout le peuple: ainsi a parlé l'Éternel, D. d'Israël: vos ancêtres habitaient à l'origine au delà du fleuve (l'Euphrate), Térah même, père d'Abraham et de Na'hor, et ils servaient des dieux étrangers" (Josué 24:2).

famille réservée à D., appelée à devenir le peuple élu. De même, grâce à la Téchouva et à l'attachement à la Torah, chacun de nous peut parvenir à la prédilection divine.

וְאָקַח אֶת אַבְיָכֶם אֶת אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הִנְהַר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ
בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבֵּה אֶת זְרַעוֹ וְאֶתָּן לוֹ אֶת
יִצְחָק * וְאֶתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו * וְאֶתָּן לְעֵשָׂו אֶת
הַר שֵׁעִיר לְרִשְׁתָּהּ אוֹתוֹ * וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם :

רוֹךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ
הוּא * שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַשֵּׁב אֶת
הַקֵּץ * לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם
אֲבִינוֹ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים * שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֹּאמֶר לְאַבְרָהָם יָדַע תִּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה
זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם * וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ
אֹתָם



(ואקח) וְכֹרִית אוֹבוֹכּוֹם אַבְרָהָם מִן מִזְאוֹ אֶל וּוְאֵר וּמְשִׁית אִירוֹ פִּי נִמְיַע אֶרֶץ כְּנָעַן
וּכְתַרַת וּסְלוֹ וְעַמִּית אִילוֹ יִצְחָק * וְעַמִּית לְיִצְחָק יַעֲקֹב וְעֵשָׂו * וְעַמִּית לְעֵשָׂו
נָכַל שֵׁעִיר לְיוֹרֶת אִילוֹ * וַיַּעֲקֹב וְאוֹלָאֵרוֹ אַבְטוֹ לְמַאֲצֵר :

(ברוך) מְבַאֲרֵךְ חַאפֵּץ אֶתְכַאֲלָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל מְבַאֲרֵךְ הוּוֹא * אֶלְרֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוֹא
יַחֲסֵב אֶרְחֵר לְיִצְנָאֵע * אֶשׁ אֶלִי קַאֵל לְאַבְרָהָם אוֹבוֹנָא בֵּין אֶל. קְסַמְאֶרַת * כִּיף
קַאֵל אֶל פְּסוֹק * וְקַאֵל לְאַבְרָהָם עֶרְפָּאֵן תַּעֲרַף אֵין גְּרִיב יַכוֹן נַסְרֵךְ פִּי אֶרֶץ לְיִיִם לְיַהוּם *
וַיְכַרְמוֹהוּם וַיַּעֲרְבוּ אֵילָהוּם



הָאֵרוֹ אֶלּוֹחִיסָאֵת אֶלְרֵי שֶׁאֵף אַבְרָהָם אַבוֹנָא פֶּל מְנָאֵם כְּבִין הַבְּתָרִים

ואקח Je pris votre père Abraham, des bords du fleuve, et
le conduisis à travers tout le pays de Canaan, Je multipliai
sa postérité, Je lui donnai Isaac. A Isaac, Je donnai Jacob
et Esau, Je donnai à Esau la montagne de Séir comme
possession; et Jacob et ses enfants descendirent en Egypte.
(Josué 24: 3,4).

ברוך שומר **ברוך** Bénì soit Celui qui a tenu sa promesse faite à Israël.
Loué soit-Il. Car le Saint, Bénì soit-Il, avait calculé
(avantageusement) la fin de l'esclavage, dans le but de
réaliser ce qu'Il avait promis à Abraham lors du "Pacte des
parts", comme il est écrit: "D. dit à Abraham: Sache-le
bien, ta postérité séjournera en terre étrangère, elle sera

Nous louons D. pour une
double bonté: Il écarte
Yichmael et Essav, et Il choisit
le peuple d'Israël pour lui
accorder la Terre Promise à
Abraham. Deuxièmement, il
réduit effectivement l'exil en
Egypte de 400 à 210 ans.

אתם ארבע מאות שנה * וגם את הגוי אשר יעבדו דן
 אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול :
 והיא שעמדה לאבותינו ולנו * שלא אחד בלבד עמד
 עלינו לבלותינו * אלא שבכל דור ודור עומדים
 עלינו לבלותינו * והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם :
 צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו *
 שפרעה לא גזר אלא ער הזכרים * ולבן בקש
 לעקור את הכל * שנאמר ארמי אוהב אבי וירד
 מצרימה

אילהום ארבע מיאת סנא * וחרנא אל אומום אלדי כרמוהם חכום אנא ומנאורא
 כדאלך יכרנו בשעי כביר :
 (והיא) הייה ארי וקפת לאבארנא ולינא * אלדי לויס ואחד בס ואקף עלינא
 ליפנינא * אלא פי גמיע גייר וגייר ואקפין עלינא ריפיונא * והקדוש ברוך
 הוא כלצנא מן ידיהום :
 (צא) אוכרנ ותעלם אש פתש לאן אל חילי ליצנע ריעקב אבונא * אלדי פרעה
 לייס גזר אלא על ארכורא * ורבן פתש ליכלע אלכור * כיף קאל אל פסוק *
 אל חילי עדאם באבא ואכט :



הארו לבן ויעקב וקת אלדי לבן יערך מעא יעקב וגאב ארעסכר מעא

asservie et opprimée durant quatre cents ans. Mais Je jugerai aussi le peuple qu'ils serviront, après quoi ils sortiront avec une grande fortune". (Genèse 15:13,14).

La possession d'Erets Israël exige cependant la fidélité du peuple à la Torah.

והיא C'est cette promesse qui a soutenu nos ancêtres et qui nous soutient nous-mêmes. Car ce n'est pas un seul qui s'est levé contre nous; à chaque génération nos ennemis se dressent contre nous pour nous exterminer, mais le Saint, Béni soit-Il, nous délivre de leurs mains.

D. révéla a Abraham tous les exils ultérieurs et lui promit de sauver toujours le peuple de ses ennemis.

צא ולמד Va déduire: ce que Laban l'Araméen voulait faire à notre père Jacob! Pharaon n'avait décrété la mort qu'aux enfants mâles, mais Laban se proposa de déraciner tout, comme il est écrit: "Un Araméen voulait perdre mon père; celui-ci descendit en Egypte, y vécut en petit nombre d'abord, puis y devint une nation grande, puissante et nombreuse" (Deutéronome 26:5).

Conformément à cette promesse, D. sauva Yaacov des mains de Laban qui nourrissait envers lui les pires intentions, et en fit une nation puissante.

מִצְרַיִם וַיֵּגֶר שֵׁם בְּמַתִּי מֵעַט וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָּדוֹל עַצוֹם וְרַב :
 וַיֵּרֶד מִצְרַיִם אָנוּס עַל פִּי הַדְּבָר * וַיֵּגֶר שֵׁם מִלְּמַד שְׁלֹא
 יֵרֵד לְהִשְׁתַּקֵּעַ אֶלָּא לְגוֹר שֵׁם * שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֶל
 פְּרַעֲהַ לְגוֹר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי אֵין מְרַעֲהָ לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ כִּי
 כָּבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן :
 בְּמַתִּי מֵעַט * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ
 מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 לְרַב :

וַיְהִי

למאצר וסכן תם בנאם קלאל וכאן תם לאום קוי וכתיר :
 (וירד) ואבט למאצר * מנצוב עלא האמר אללה * וסכן תם ליעלם אלדי ליים אבט
 ליתכלאע אללה ליסכן תם * כוף קאל אל פסוק * וקאלו אל פרעה ליסכון
 תם גינא אין ליים ראעי ליגנם אלדי לכודאמך אין קוי אווע פאל ארץ כנען ודלחין
 קעדו אראן לקודאמך פי ארץ גושן :
 (במתי) בנאם קלאר * כוף קאל אל פסוק * בסבעין נפס אבטו אבארך למאצר
 ודלחין זעלך אללה אילאהך כוף כואכב אסמא ללכותרא *



הארו כואתו מתע יוסף ונאדו לפרעה וקאלו לו אוחנא גינא זרעאי פל ננס

וירד "Il descendit en Egypte" contraint par l'ordre divin.

"Il y séjourna" ceci vient nous apprendre qu'il ne se rendit pas en Egypte pour s'y installer, mais pour y séjourner temporairement, comme nous lisons: "Ils dirent à Pharaon: nous sommes venus pour résider temporairement dans ce pays, parce que le pâturage manque aux troupeaux de tes serviteurs, la famine étant très grande en terre de Canaan. Permits donc à tes serviteurs d'habiter le pays de Gochène." (Genèse 47:4).

במתי "Peu nombreux": comme nous lisons: "Tes pères en descendant en Egypte comptaient soixante-dix âmes, et maintenant l'Eternel t'a multiplié comme les étoiles du ciel." (Deutéronome 10:22).

L'exil égyptien était une sentence divine. En effet, les péchés de l'humanité depuis Adam avaient brisé les forces du bien, pour ainsi dire en éclats de Kédoucha qui avaient été engloutis par les forces du mal, concentrées en Egypte. La force spirituelle de Yaacov et les souffrances intenses de l'exil devaient libérer la totalité de ces "étincelles" de Kédoucha. L'exil était donc une mission sacrée (Or Ha'haim basé sur la Kabala).



וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָּדוֹל • מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִין שֵׁם לְגוֹי
 גָּדוֹל וְעֵצוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
 וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם :
 וְרַב

(ויהי) וכאן חם לאום אכביר • ליעלם ארדי כאנו ישראל מיאמרוין חם לאום כביר
 וקוי • כיף קאל אלפסוק • ואולאד ישראל תמרו ורברו וכתבו ותקאו גר
 גרא ותמלא את אל ארץ מנהום :

ויהי שם La formule "il devint une nation grande" vient nous apprendre que les Israélites se distinguaient des autres en Egypte.

"Puissante et nombreuse", comme nous lisons:

"Et les enfants d'Israël furent féconds, ils pullulèrent, augmentèrent, devinrent puissants, et remplirent le pays."

(Exode 1:7)

Sans mélange d'autres populations, le peuple se multiplia outre mesure, par une croissance naturelle miraculeuse, comme suite de naissances sextuples.

LA REDEMPTION, GRACE AU MERITE DES FEMMES

Nos Maîtres nous apprennent que les Egyptiens dominèrent les hommes, en leur personne physique et en leurs biens, mais ne purent toucher aux femmes. Ils se réfèrent en effet au verset des Psaumes (122,4): "Les tribus de l'Eternel témoignent pour Israël..." qu'elles n'avaient pas été souillées et que toute leur descendance était pure.

Comment expliquer un tel fait contraire aux lois de la nature et à toute logique? Pendant 210 ans, le peuple juif avait vécu en servage sous la domination des Egyptiens, sans qu'aucune offense n'ait été faite à la pudeur des femmes de ces mêmes esclaves! Fait d'autant plus inexplicable que l'Egypte était alors le pays de la débauche morale par excellence: "La nudité de la terre" (Genèse 72,9). Mais en réalité, ce sont les femmes qui, par leur vertu extrême, par un retrait complet de leur entourage, par leur foi inébranlable en leur mission historique de transmission de la pureté familiale, élevèrent autour d'elles une muraille, un rempart spirituel faisant fi de toutes les lois de la nature.

Telle est la caractéristique du peuple juif en tout temps et en toutes circonstances. Lorsqu'il oppose une force spirituelle et morale inébranlable, il est invincible; mais toute faiblesse découvre une brèche par laquelle il devient vulnérable à l'attaque d'un monde hostile.

A tout décret égyptien pour minimiser la natalité du peuple, les femmes opposèrent leur foi et leur volonté de remplir leur devoir de mères.

Combien devons-nous nous inspirer du dévouement de nos mères en vue de sauvegarder l'honneur et la pureté de la famille, de leur sens de responsabilité vis-à-vis des générations à venir! Nous comprenons le sens de l'affirmation de nos Sages: "C'est par le mérite des femmes vertueuses que nos ancêtres furent libérés d'Egypte" (Talmud, Sota 11b)

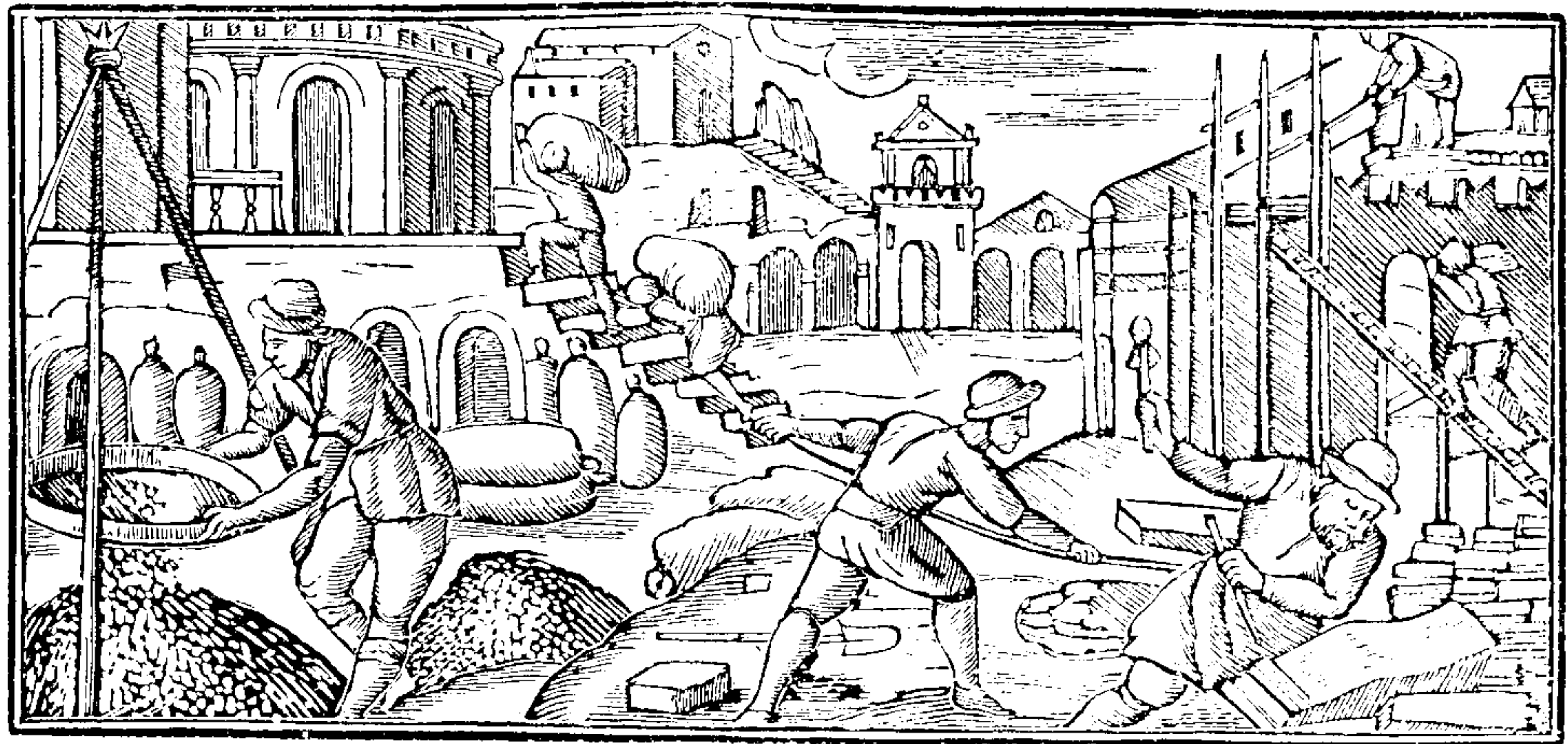
וּרְבִי * כְּמֵה שֶׁנֶּאֱמַר * רַבָּה כְּצִמַּח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךְ * וְתַרְבִּי
וְתִגְדְּלִי וְתִבּוֹאִי בְּעַדֵי עַדְיִים * שְׂרִים נִכּוֹנוּ וּשְׁעָרְךָ
צִמַּח * וְאֵת עָרוֹם וְעָרְיָה :

וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה :
וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים * כְּמֵה שֶׁנֶּאֱמַר * הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ
פֶּן יִרְבֶּה וְהִיָּה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא
עַל שׁוֹנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָרָה מִן הָאָרֶץ :
וַיַּעֲנוּנוּ * כְּמֵה שֶׁנֶּאֱמַר * וַיִּשִׂמוּ עָלֵינוּ שְׂרֵי מַסִּים לְמַעַן
עֲנוֹתוֹ

(ורב) וכתיר · כוף קאל אר פסוק · רבואה כוף אנבאת אצייעא געלתיך · וכותורתי
וכוברתי ותניני גלובארה גלובארת · בזאולך צאווכו וסערך נאכרת ואנרתי
עוריאן ועריאנא :

(וירעו) וקבחו אילנא אלמצרים וערבונא ונעלו עלינא כדמא קאצחא :
(וירעו) וקבחו אילנא אלמצרים · כוף קאל אל פסוק · אייא נתהרקו אילם קבלארה
יכתיר ויכון אין תצארפנא ללערך וינאר חתא עלא כארהינא ויעארך פינא
ויטלע מן אל ארץ :

(ויענינו) וערבונא · כוף קאל אל פסוק · ונעלו עלינא קיאר גראמא לסכרת



הארו בלאדארן פיתום ורעמסס ואלכראמא ואלבאנאיא אלרי קאערין יכניו

ורב *"Et nombreuse"*, comme nous lisons: "Je t'ai multiplié comme la végétation des champs, tu as augmenté, grandi, tu as revêtu la plus belle de tes parures; tes seins se sont affermis, tes cheveux ont poussé, mais tu étais nue et dénudée. (Ezéchiel 16:7).

וירעו *"Les Egyptiens nous maltraitèrent, nous opprimèrent et nous imposèrent de dures corvées"* (Deutéronome 26:6)

וירעו *"Les Egyptiens nous maltraitèrent"*, comme nous lisons: "Ingénions-nous contre ce peuple, de peur qu'il ne se multiplie et, si une guerre survenait, il se joindrait lui aussi à nos ennemis pour nous combattre et sortir du pays." (Exode 1:10).

ויענונו *"Ils nous opprimèrent"*: Comme nous lisons: "Ils

Pour sauver leurs enfants de la sentence d'extermination, les femmes accouchaient dans les champs. Les anges prenaient soin des bébés qui grandissaient seuls comme l'herbe des champs.

La nation, bien que se distinguant par la plus belle des parures: les habits propres, la langue et les noms hébraïques, était néanmoins dénudée de Mitsvot.

Les Egyptiens craignaient la puissance caractéristique du

עֲנוֹתוֹ בְּסִבְלוֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לַפְּרֵעָה אֶת פְּתוֹם
וְאֶת רַעְמִסִּים :

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוּדָה קָשָׁה * כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר * וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ :

וַנִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵנוּ *
וַיֵּרָא אֶת עֲנִיֵּינוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ :

וַנִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * וַיְהִי
בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָחֶז
בְּנֵי

יערבוהוּם פִּי כְדַמְתֵּהֶם וּבָנָא בַלְדָּאן מִכְּאוּן לַפְּרֵעָה פִּיתוּם וְרַעְמִסִּים :
(ויתנו) וַנִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵנוּ *
וַיֵּרָא אֶת עֲנִיֵּינוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ :
(ונצעק) וַנִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * וַיְהִי
בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָחֶז
בְּנֵי



הָאֵרִי אֵלֵי מַעֲרִיזֵי יַעֲרְבוּהוּם אֶלְמִצְרַיִם כְּדַמְתֵּהֶם מִכְּאוּן וּבָנָאן לַפְּרֵעָה וַנִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵנוּ * וַיֵּרָא אֶת עֲנִיֵּינוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ :

imposèrent sur le peuple des officiers de corvée pour l'accabler de labeur, et il bâtit pour Pharaon des villes d'approvisionnement, Pitom et Raamssès". (Exode 1:11)

וַיִּתְּנוּ "Et nous imposèrent de dures corvées", comme nous lisons: "Les Egyptiens accablèrent les enfants d'Israël de rudes besognes" (Exode 1:13).

וַנִּצְעַק "Nous implorâmes l'Eternel, D. de nos pères, et l'Eternel écouta notre voix, Il considéra notre affliction, notre labeur et notre oppression" (Deutéronome 26:7).

וַנִּצְעַק Nous implorâmes l'Eternel, D. de nos pères, comme nous lisons: "il arriva, après qu'eurent passé de nombreuses journées, que le roi d'Egypte mourut; les

peuple juif qui provient du fait que chacun se dévoue et se sacrifie pour l'autre. (Or Ha'haim).

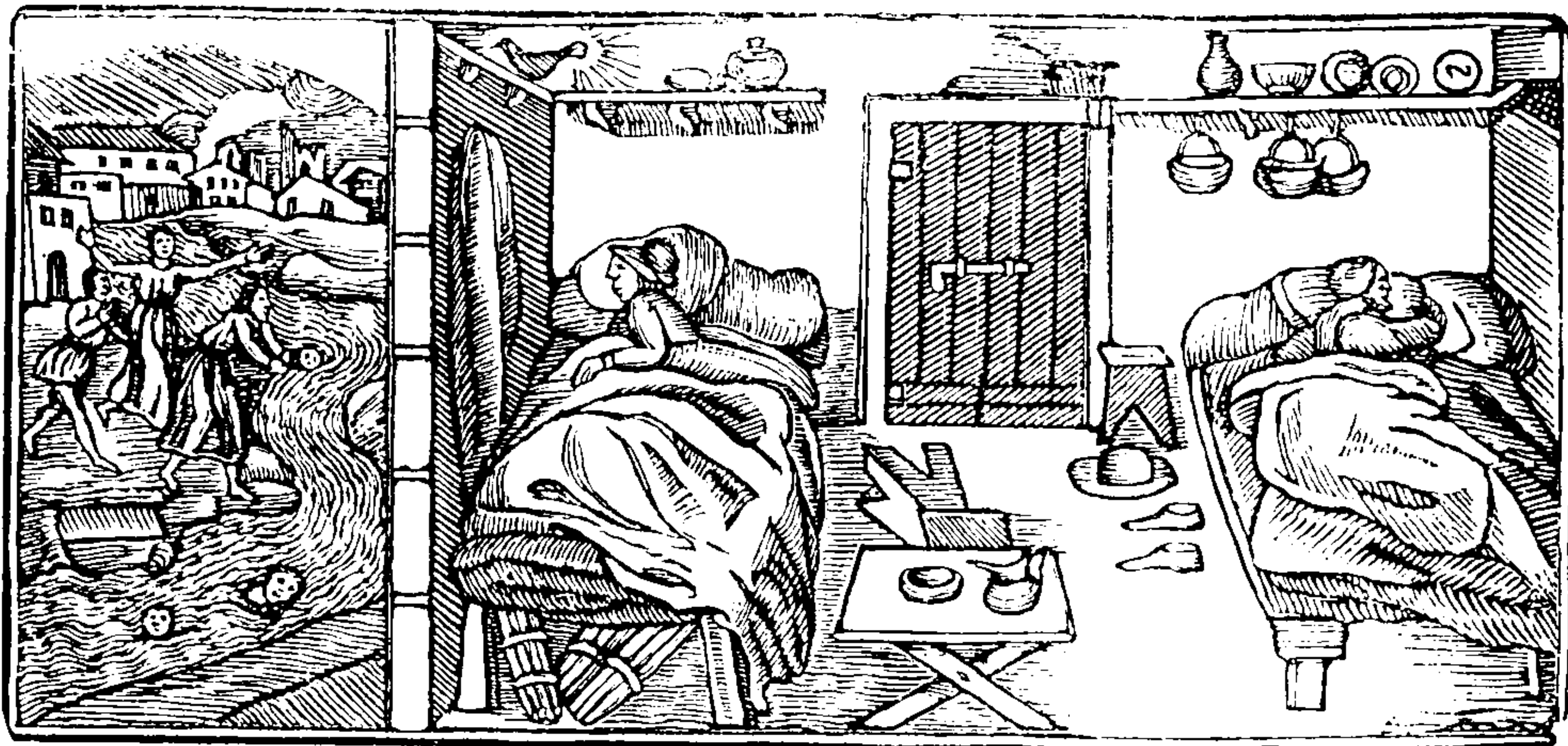
Plutôt que de rechercher le résultat de leurs corvées, les Egyptiens, par pure malveillance, visaient à briser leur force. La souffrance principale consistait à être sous la domination de gens vils et de souffrir leurs outrages.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּזְעֻקוּ וַתַּעַל שְׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים
מִן הָעֲבָדָה :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵנוּ * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבָרָהָם
אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב :

וַיֵּרָא אֶת עֲנִיָּנוּ * זֹו פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר *
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים :
וְאֶת עֲמַלְנוּ * אֵלֹו הַבְּנִים * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * וַיִּצֹ
פְּרַעָה

אולאד ישראל מן אד כרמא ועייטו וטלעת עייטיתהם לאללה מן אל כרמא :
(וישמע) וסמע אללה צוטנא * כיה קאל אל פסוק * וסמע אלדה עייטיתהום ופתכר
אללה עארו מעא אברהם ומעה יצחק ומעא יעקב :
(וירא) ורא עדבנא * דא פרשאן תריק אל ארץ * כיה קאל אל פסוק * ורא אללה
אולאד ישראל וחק אללה :
(ואת) ואשקאנא * הארו אלולאד * כיה קאל אל פסוק : וצא



הארו מרא וראנל מא הבושי ידונוו גמיע ערא כאטר כיה יולרו ירמיהום פל ואר

enfants d'Israël gémissent à cause de leur esclavage et se lamentèrent, et leur plainte monta vers D. (Exode 2:23).

וישמע Et le Seigneur écouta notre voix, comme nous lisons: "D. écouta nos gémissements, et D. se rappela son pacte avec Abraham, Isaac et Jacob (Exode 2:24).

וירא Il considéra notre affliction: ceci se réfère à la séparation conjugale, comme nous lisons: "L'Éternel vit les enfants d'Israël, et l'Éternel leur prêta attention (Exode 2:25)."

ואת עמלנו Notre labeur: se réfère à nos enfants, comme nous lisons: "Tout fils nouveau-né, vous le jetterez au fleuve, et vous laisserez les filles en vie" (Exode 1:22).

Dans cette atmosphère hostile, nous n'avions pas la possibilité d'extérioriser notre peine, ce qui l'aggravait davantage. La mort du roi fut l'occasion propice pour pleurer avec la populace. D., qui connaît le fond du cœur, savait qu'en réalité nous pleurions notre déchéance spirituelle qui était la cause d'un exil si amer, et notre plainte monta au ciel. Trois

פְּרַעַה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ
 וְכָל הַבֵּת תַּחֲיוֹן :
 וְאַתְּ לַחֲצִנּוּ * זֶה הַדְּחַק * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * וְגַם רָאִיתִי אֶת
 הַדְּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לוֹחֲצִים אֹתָם :
 וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא
 גָּדוֹל וּבְאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים :
 וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם * לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ * וְלֹא עַל יְדֵי
 שָׂרֵף * וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ * אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּכַבּוֹדוֹ

פְּרַעַה לְגַמְיַע קוֹמוּ קַאִיִּאלֵאן גַּמְיַע אַר וּוֹלְדֵ אַלִּי יוֹדָאֵר לְלוֹאֵד תְּרַמְיִיהוּ וְגַמְיַע אַל בְּנַת
 תַּעֲיִישׁוּ :
 (וְאַתְּ) וּוְחַמְנֵי * דָּא אֲזוּ חַהֲם * כִּיף קֵאֵר אַר פֶּסוּק * וְחַתָּא רֵאִיִּית אֲזוּחַהֲם אַלְדֵי
 מֵאֲצֵר אֹלְהוּס :
 (וַיּוֹצִיאֵנוּ) וְכְרוֹנָא אַלְלָה מִן מֵאֲצֵר * בִּיד קוִיִּיא אֲוִבְרַדַּע מְנַרְד * וּבְכּוֹף כְּבִיד
 וּבְאֵמֵיִר וּבְעִזְאִיִּב :
 (וַיּוֹצִיאֵנוּ) וְכְרוֹנָא אַלְלָה מִן מֵאֲצֵר * לִיִּים עֵלָא יִדְיִין מֶלֶךְ * וְלִיִּים עֵלָא יִדְיִין מַחְרוֹק
 וְלִיִּים עֵלָא יִדְיִין מְרַסוּל * אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא



הָאֵדוּ וְקַת אַלְדֵי כְתִיא בְנַת פְּרַעַה מִסַּת תְּכַסֵּל פֶּל וְאֵר וְאֵלְהַת מִשָּׁה פֶּל וְאֵר וְהַמְתוּ

ואת לחז *Et notre oppression: se réfère à ce régime oppressif, comme nous lisons: "J'ai vu de quelle façon les Egyptiens les oppriment." (Exodé 3:9)*

facteurs amenèrent notre délivrance: notre Téchouva, nos prières accompagnées de pleurs et le mérite des patriarches.

וַיּוֹצִיאֵנוּ *L'Eternel nous fit sortir d'Egypte avec une main puissante, un bras étendu, par une grande terreur, par des signes et des prodiges. (Deutéronome 26:8).*

L'intervention de D. en personne, par un miracle surnaturel, s'imposait, car les Egyptiens utilisaient les sciences occultes pour créer un système infallible de garde qui rendait toute évasion matériellement impossible.

וַיּוֹצִיאֵנוּ *L'Eternel nous fit sortir d'Egypte: non pas par l'intermédiaire d'un ange, ou par l'intermédiaire d'un autre émissaire, mais le Saint-Béni-soit-Il lui même dans toute Sa gloire, comme nous lisons:*

"Je parcourrai le pays d'Egypte cette nuit-là et Je

בְּכֹדוֹ וּבְעֲצֻמוֹ * שְׁנֵאמַר וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה
 הַזֶּה * וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה
 וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה : וְעִבְרַתִּי
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם * אֲנִי וְלֹא מִלֶּאֱךָ * וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר * אֲנִי
 וְלֹא שָׂרָף * וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים * אֲנִי וְלֹא
 שְׂלִיחַ * אֲנִי יְהוָה אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר :

בִּיד חֲזָקָה * זֹו הִדְבַר * כְּמָה שְׁנֵאמַר * הִנֵּה יַד יְהוָה
 הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ יֵאָשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים
 בַּגְּמָלִים

בווקרו ובקיותו · כוף קאל אל פסוק · וגנוז פי ארץ מאצר פלילה הארי ונדרב גמיע
 בכר פי ארץ מאצר מן אדם חתא אל בהימא ופי גמיע מעאבד מאצר נצנע חכום אנא
 אללה :

(ועברתי) · וגנוז פי ארץ מאצר אנא וליים מלך · ונדרב גמיע בכר אנא וליים מחרוק ·
 ופי גמיע מעאבד מאצר נצנע חכום · אנא וליים מרסול · אנא אללה אנא
 הווא · וליים אכור :

(כיד) · וכיד קוייא · דא אלפנא · כוף קאל אל פסוק · אוורא קודרת אללה כאיינא
 פי מכעבך אלרי פצייעא פלכיל ופל חמאיר



הארו מעאבד מתע אלמצריים והמרוש ברוד הוא נאב עליהום אלפנא

frapperai tout premier-né en pays d'Egypte, aussi bien
 humain qu'animal; Je ferai justice de toutes les divinités
 d'Egypte, Moi l'Eternel" (Exode 12:12).

Je parcourrai le pays d'Egypte cette nuit-là, Moi et
 pas un ange.

Je frapperai tout premier-né en pays d'Egypte, Moi
 et pas un séraphin.

Et Je ferai justice de toutes les divinités d'Egypte,
 Moi et pas un émissaire.

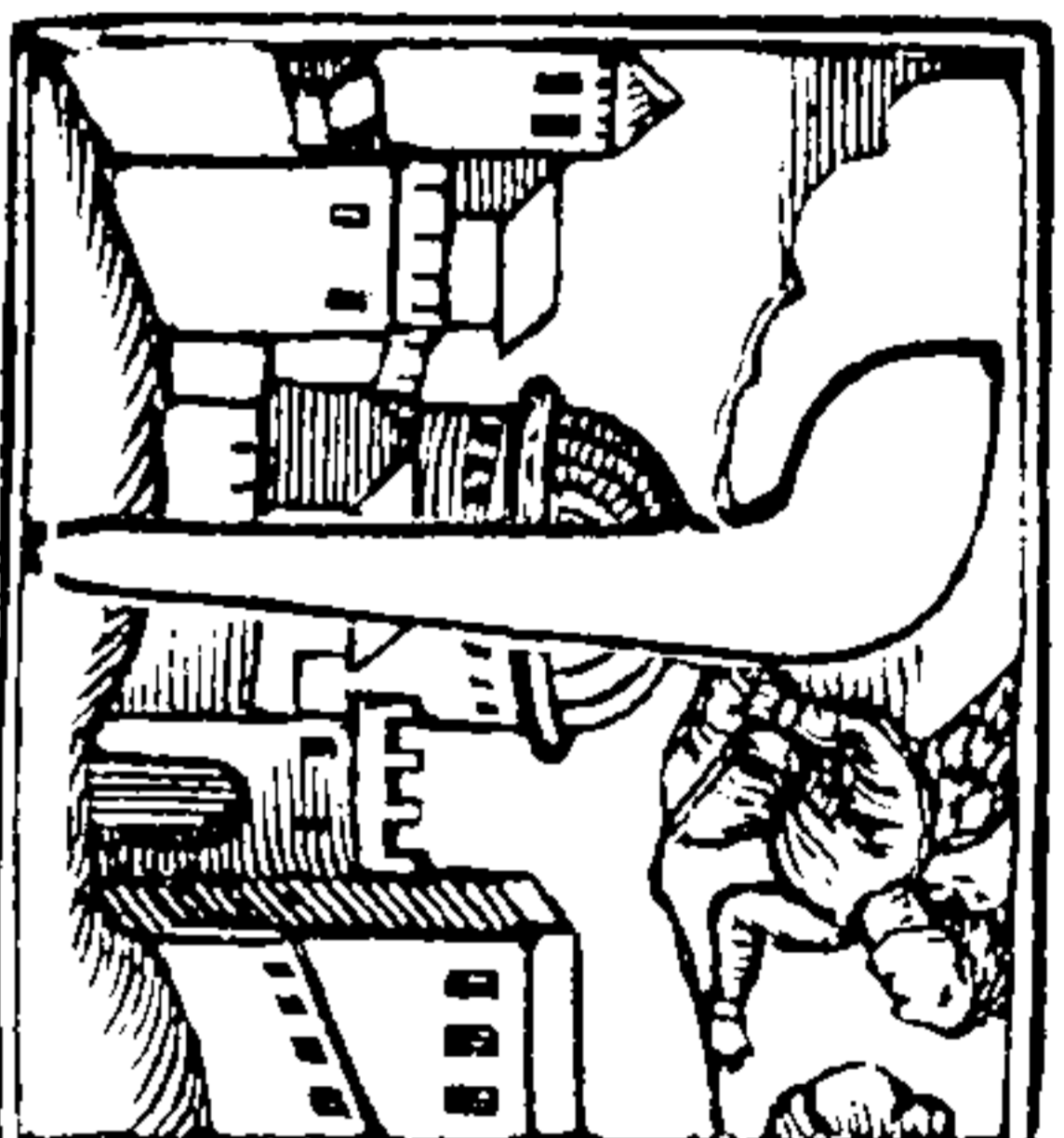
Moi l'Eternel, c'est Moi, et nul autre.

ביד חזקה Avec une main puissante: se réfère à la peste, comme
 nous lisons: "Voici, la main de l'Eternel se manifestera sur
 ton bétail qui est aux champs — chevaux, ânes, chameaux,
 gros bétail et menu bétail — par une épidémie très grave".

(Exode 9:3).

Chacune des dix plaies était
 accompagnée d'une épidémie
 qui aggravait encore les
 souffrances.

בְּנֵמִלִים בְּפִקֵר וּבִצְאֵן דְּכִרְךָ כְּפִד מֵאֲדָר :



**• בְּזִרְעֵי נְטוּיָהָ • זֵז הַחֶרֶב • כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר •
וְחִרְבֵי שְׁלוּפָה בְּיַד־נְטוּיָהָ עַל יְרִישָׁלַם :
וּבְמִזְרָא גְדוֹל • זֵז גְלוֹי שְׂכִינָהָ • כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר • אִזּוּ הִנְסָה אֱלֹהִים
לְכֹנֵא לְקַחַת לְיוֹ גוֹי מְקַרֵב גוֹי כְּמַסַּח
כְּאִזְמוּרָת וּכְמִזְמוּתֵימ וּכְמִלְחָמָה וּכְיִד
חֻזְקָה וּכְזוּעֵי נְטוּיָהָ וּכְמִוָּאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּמִצְרַיִם לַעֲיִנְיָךְ :**
וּכְאִזְמוּת

וְעַל זִמְנֵאל וְעַל בְּקֹאֵר וְעַל זִנְם פִּנָּא קוּי זָרָא :

**(וּבִזְרוּעֵי מַנְדְרוּרָא • דֵּא אַסְרִיָּף : כִּיָּף קֹאֵל אַל פְּסוּקָה • וְסִיפֵי מַסְלָלֵא פִּירִי
מַנְדְרוּרָא עַלֵּא יוּרִישָׁלַם :**

**(וּבְמִזְרוּרָא) וּכְכֹף כְּבוֹד • דֵּא מְכַשְׁוֵף אַנְוִד • כִּיָּף קֹאֵל אַל פְּסוּקָה • אוּי אַחְוִירִיכְוֹאֵר
אַלְלָח־לִי לִיזֵי לִיזְאוּרִד אִירְלִי אֹוִם מִן יַעַט אֹוִם כְּתִירִיכְוֵרַת כְּרֵאמְאִירִי
וּכְעִלְעִזְוִיִּיב כְּלַעֲרִיךְ וּכִירִי קִיִּיא וּכְדִרְעֵי מַנְדְרוּרָא וּכְמִזְכּוּפֹאֵרַת כְּאִכְרֵי כִיָּף זִמְעֵי אַרְלִי
צִאנְעֵי לִיכֹוִם אֱלֹהֵיכֹוִם פִּי מֵאֲרֵי לַעֲיִנְיָךְ :**



דֵּאֲרֵי אַלִי נְאוּי עֲלִיהֶם וְעַלֵּא אֱלֵכְרִיִם מְתַעֲרֵתִים אֵלְפִנָּא

וּבִזְרוּעֵי *Et avec un bras étendu: se réfère à l'épée, comme nous lisons: "Il tenait en main son épée, dirigée contre Jérusalem" (I Chroniques 21:16).*

וּבְמִזְרוּרָא *"Par une grande terreur": se réfère à la révélation de la Présence divine, comme nous lisons: "Est-ce qu'une divinité quelconque a-t-elle jamais tenté de prendre un peuple du sein d'un autre peuple, par des preuves de puissance, des signes, des prodiges, des guerres, avec une main forte et un bras étendu, en imposant de grandes terreurs, comme tout ce que l'Eternel votre D. a fait pour vous en Egypte, à vos yeux?" (Deutéronome 4:34).*

וּבְאִזְמוּתֵימ *Avec des signes: ceci se réfère à la verge, comme nous lisons: "Tu auras cette verge à la main et par elle tu opéreras ces signes" (Exode 4:17).*

Il s'agit d'un grand et sanglant combat à l'épée que les premiers-nés égyptiens engagèrent contre leurs pères pour les contraindre à relâcher les Juifs, et avoir ainsi la vie sauve.

Il s'agit de la grande terreur qu'inspira la révélation de la Présence divine en provoquant la mort des premiers-nés.

וּבְאוֹתוֹת * זֶה הַמַּטָּה * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר * וְאֵת
הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ * אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
בּוֹ * אֵת הָאוֹתוֹת :



וּבְמוֹפְתִים * זֶה הַדָּם * כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר *
וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם

וּבְאָרֶץ * דָּם וָאֵשׁ * וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן : דָּבַר

אַחֵר * בְּיַד חֲזָקָה * שְׁתִּים * וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה * שְׁתִּים * וּבְמוֹרָא

גָּדוֹל * שְׁתִּים * וּבְאוֹתוֹת * שְׁתִּים * וּבְמוֹפְתִים שְׁתִּים :

אֱלוֹ * עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא * עַל הַמְצַרִּים

בְּמִצְרַיִם * וְאֵלוֹ הֵן * דָּם

(ובאותות) ובאמאיר · דא אל קציב · כיה קאל אל פסוק · ודא אל קציב רודא
תאכור פידך אלדי תצנאע ביה אמאיר :

(ובמופתים) ובעזאייב · דא אדם · כיה קאל אל פסוק · ונגעל ענאייב פסמא ופל
ארץ דם ונאר · ועשאלש דוכאן : כלאם זכור · ביד קוייא · תנין ·
וברע מנדודא : תנין · ובמוכוף כביר · תנין ובלעזאייב · תנין :

(אלו) הארו עשר זרבאת אלדי גאב הקדוש ברוך הוא עלא אל מצריים פי מאצר ·
והרו הומן



הארא וקת אלדי פרעה גא עלי אנרב וירבח אנגאר ויעמל פאניו בדם מתאעהום

ובמופתים *Et avec des prodiges: se réfère à la plaie du sang, comme nous lisons: "Je produirai des prodiges au ciel et sur la terre"...*

"du sang, du feu et des colonnes de fumée" (Joel 3:3)

Une autre version de ce verset:

"Main puissante" indique deux plaies;

"Bras étendu" indique deux plaies;

"Grande terreur" indique deux plaies;

"Signes" indiquent deux plaies;

"Prodiges" indiquent deux plaies;

אלו עשר מכות *Voici les dix plaies que le Saint, Béni soit Son nom, infligea aux Egyptiens.*

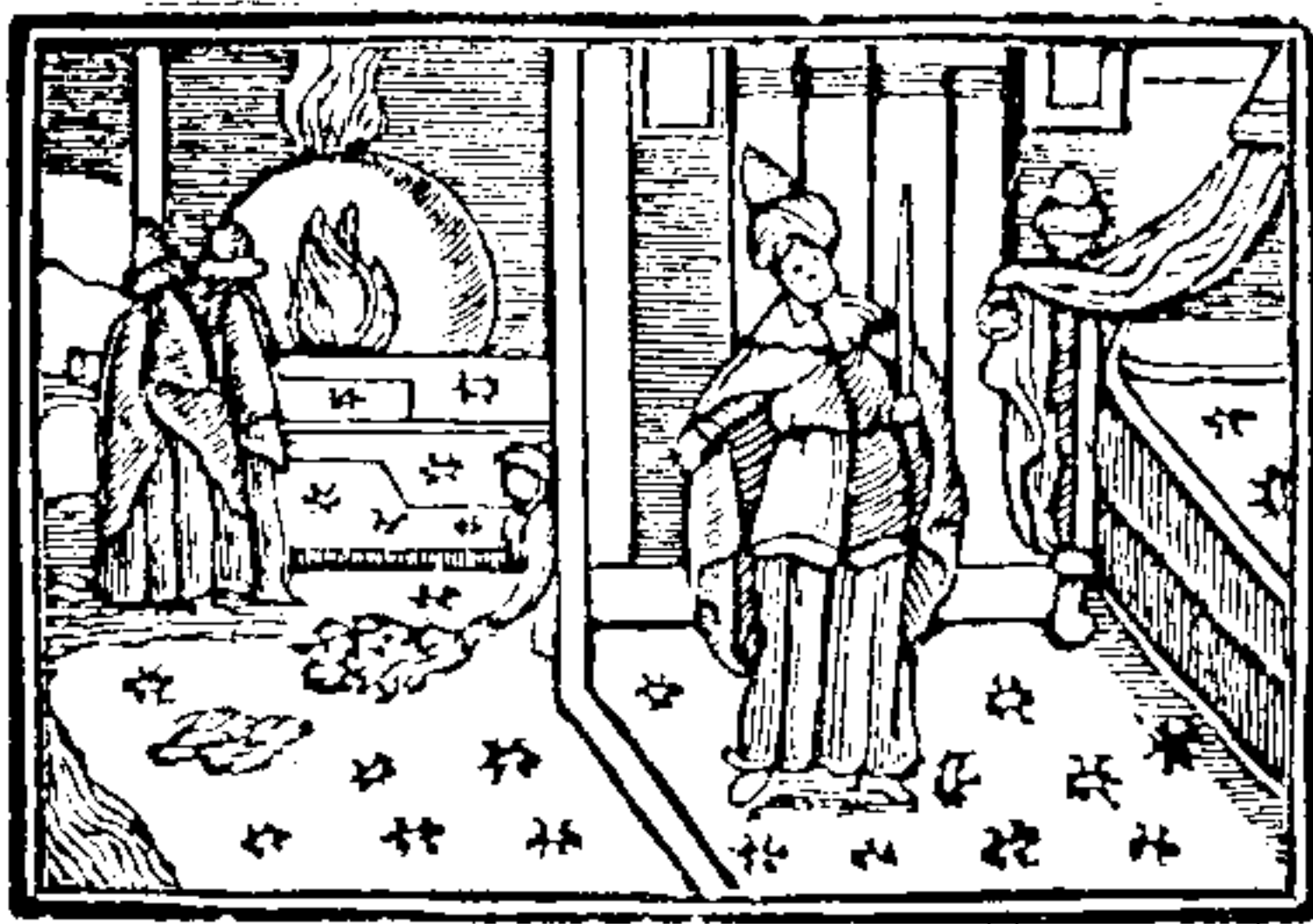
Le privilège pour les Juifs de jouir de tels miracles, malgré leur démerite, attribue aux dix plaies une double valeur.

צְפִירֵי־עַ

Les grenouilles

זראד

הארו אזראד אלרי טרעו עלא ארמצריים



דַם

Le Sang

דם

ארמא מתע מצריים וללא כולו דם



עֲרוֹב

Les animaux malfaisants

כלט

הארו אלמצריים קארו ליים סופנא האר
אלכרט פי עמורנא



פְּנִים

La vermine

קמל

הארו אלהרטומים כיה שאפו אלכנים
קאלו הארא קוואת אללה



נִשְׁחִין

La gale

גרב

הארו אלמצריים ומעהום משה וקת
ארדי דרב בלקציב ונאכ אנרב



דָּבָר

La peste

פנא

הארו אלבהים מתע אלמצריים לכל
מאתו ומתע ישראל לכול עאשו



LES DIX PLAIES: Le châtiement infligé aux Egyptiens dura douze mois, à partir du moment où D. décréta les dix plaies jusqu'à la sortie d'Égypte en Nissan. Brisés et demoralisés par les premières plaies, les Egyptiens n'avaient plus la force d'exploiter les Juifs et l'esclavage prit fin en Tichri, six mois avant la sortie d'Égypte. C'était d'ailleurs une transition indispensable entre les états de servitude et de liberté.

Rabbi Yèhouda divise les plaies en trois groupes: Il les abrèvie en trois sigles, dont chaque lettre est l'initiale de chaque plaie. Les trois groupes de plaies refutèrent respectivement les trois opinions erronées de la théorie métaphysique de Pharaon. Elles lui prouvèrent 1) l'existence de D. et sa toute puissance exclusive, 2) sa Providence individuelle et le principe de punition et récompense, 3) son pouvoir de soumettre l'univers aux lois de la nature, et de bouleverser ces lois par des miracles surnaturels.

Dans le premier groupe, la première et deuxième plaie étaient précédées d'avertissements, la troisième était infligée sans avertissement préalable. Tel est le principe de notre Loi: Lorsqu'une personne commet un délit, le tribunal ne lui inflige une peine que s'il a reçu un avertissement avant de pécher. Il en est de même s'il commet ce délit une deuxième fois. Si l'avertissement, fait à deux reprises, n'a pas eu d'effet et la personne continue à transgresser la parole de D., la troisième fois on lui inflige le châtiement sans avertissement préalable.

אַרְבֵּה

Les sauterelles

זראד

האדו אוראד אלדי גאוו מן אסמא
ומן אל בוטרא אדנייא ודאת צלאם

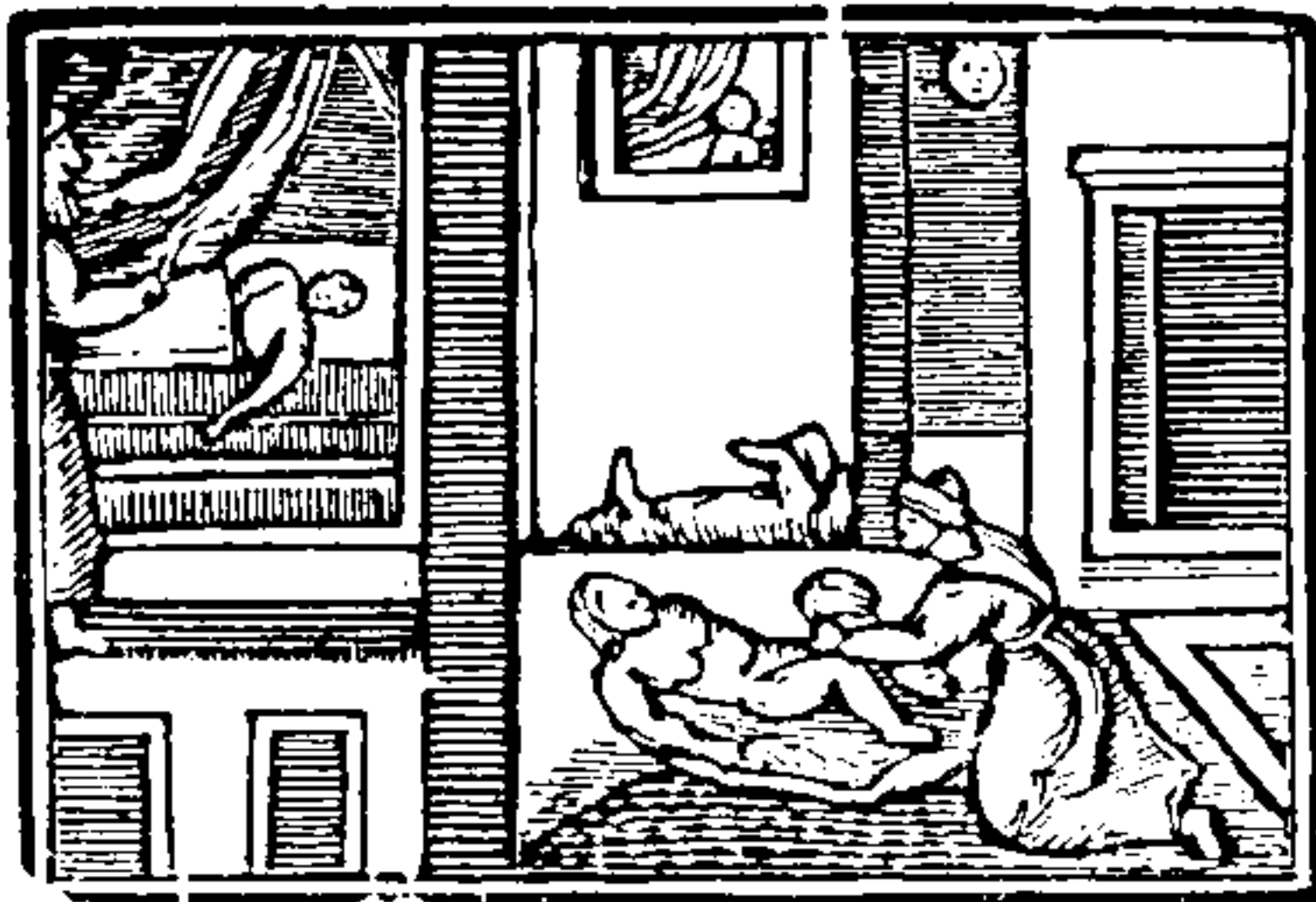


מַכַּת בְּכוֹרוֹת

La mort des premiers-nés

צרבאת אלבכרת

האדו אלמצריים וקת אדדי מאתו
אל בכורות מתעהום קאערין יכבו



בָּרָד

La grêle

תלג

האדו אלמצריים כוף גא עליהם
דרבת אלתלג ומעא אנאר



חֹשֶׁךְ

Les ténèbres

צאלם

האדו ישראל ומצריים קודאם ישראל
כאן אצאו ואלמצריים פצלם



**רְבִי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִמְנִים • דְּצַךְ • עֵרֶשׁ •
בְּאֶחָב :**

רבי

(רבי) רבי יהודה כאן יעטי פיהום אמאייר • דצ'ך ער'ש • באח"ב :

Rabbi Yéhuda désigna les plaies en les abrégiant par trois acrostiches:

DETSAK ADACH BEA'HAB.

Au sujet de trois plaies, D. précise qu'il fera une différence entre Israël et l'Égypte, en punissant seulement ces derniers: les animaux malfaisants, la peste du bétail, la mort des premiers-nés. Vu qu'aucune des plaies ne fut appliquée contre Israël, pourquoi était-il nécessaire de spécifier pour ces trois plaies en particulier et pas pour les autres qu'Israël en fut épargné? En réalité, selon la justice regoureuse, Israël méritait aussi de recevoir ces plaies: Les bêtes féroces attaquent seulement la personne qui n'est pas circoncise ou qui profane le pacte de la circoncision par des relations sexuelles interdites ou par des éjaculations séminales vaines. Une telle personne se conduit bestialement et les bêtes peuvent donc l'attaquer. Comme nous le savons, les Juifs en Égypte n'avaient pas accompli la Mitsva de la circoncision et ne jouissaient pas de cette protection. Ils méritaient ainsi d'être attaqués par les bêtes. Pendant la plaie de la peste également, les Juifs méritaient que leur bétail fût frappé, car eux aussi croyaient dans le pouvoir du signe du bélier, ce qui était considéré comme idolatrie. En est de même pour la mort des premiers-nés, à cause de cette même croyance dans la croyance du signe du bélier considéré comme le premier-né de tous les signes du Zodiaque. La Torah par conséquent nous précise que les Juifs furent épargnés en particulier de ces trois plaies, par considération envers les Patriarches.

בִּיּוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר • מִנֵּיִן אַתָּה אוֹמֵר
שֶׁלְקוֹ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם עֵשֶׂר מַכּוֹת •
וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת • בְּמִצְרַיִם
מָה הוּא אוֹמֵר • וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל



פְּרַעְיָה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא • וְעַל הַיָּם
מָה הוּא אוֹמֵר • וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעַם אֶת יְהוָה
וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ :

כַּמָּה לָקוּ בְּאֶצְבַּע עֵשֶׂר מַכּוֹת • אָמור מַעֲתָה • בְּמִצְרַיִם
לָקוּ עֵשֶׂר מַכּוֹת • וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת :

רבי

(רבי) רבי יוסי הגלילי יקול • מנין אנתי תקול אלדי נצרכו אל מצריים פי מצא
עשר צרבאת • ועלא ארכחר אנצרכו כמסין צרבא • פי מצאצר האש הוא
יקול • וקאלו אל עזאמין אר פרעה קודרת אללה הייא • ועלא ארכחר האש הוא
יקול • וראו ישראל קודרת אללה אלדי צנאע אללה פי מאצר וכאפו אלקום מן
אללה ואמנו באללה ובמשה כדומו :

(כמה) קראש צרכו בארקודרא עשר צרבאת • קול מין דלחין • פי מצאצר נצרכו
עשר צרבאת • ועלא ארכחר נצרכו כמסין צרבא :



האדי אלמצריים הא עריין מנבנין והאדו ישראל פרחאנין

רבי יונ Rabbi Yossé le Galiléen dit: d'où déduisons-nous que les Egyptiens furent frappés en Egypte de dix plaies et sur la mer de cinquante?

Au sujet de l'Egypte, voici ce qui est rapporté: "Les devins dirent à Pharaon: c'est le doigt de D. qui a agi".

(Exode 8:15).

Au sujet de la mer, voici ce qui est rapporté: "Israël

vit la grandeur de la main que D. avait déployée contre les Egyptiens, le peuple se remplit de crainte du Seigneur et de foi en l'Eternel et en Moïse son serviteur. (Exode 14:81).

Combien de plaies furent-elles appliquées avec le "doigt"? dix plaies.

Déduis par conséquent qu'en Egypte ils furent frappés de dix plaies et sur la mer de cinquante plaies.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר • מִנֵּין שֶׁכֵּל מִכָּר וּמִכָּר שְׁהַבְיָא
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִיִּים כְּמִצְוִיִּים • הֵימְרָה
 שֶׁל אֲרַבַּע מִכּוֹרֹת • שְׁנֵי אִמֵּר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עַכְרָה
 וְזַעַם וְזָרָה מִשְׁלַחַת מִלְאַבִּי רְעִים • עַכְרָה • אַחַת • וְזַעַם •
 שְׁתֵּים • וְזָרָה • שְׁלִישׁ • מִשְׁלַחַת מִלְאַבִּי רְעִים • אֲרַבַּע •
 אִמֵּי מַעְתָּה • כְּמִצְוִיִּים לְקוֹ אֲרַבְעִים מִכּוֹת • וְעַל הָיִם
 לְקוֹ מְאֵתִים מִכּוֹת :

רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר • מִנֵּין שֶׁכֵּר מִכָּר וּמִכָּר שְׁהַבְיָא
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִיִּים כְּמִצְוִיִּים • הֵימְרָה
 שֶׁל

רַבִּי אֲרִיעֶזֶר יְקוּרָא • מִנֵּין אֱלֹדֵי זְמוּעַ זְרַבָּא וְזְרַבָּא אֱלֹדֵי זָאב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַלֹּא אֵל מַצְרוּיִים פִּי מַאצֵּר • כֹּאנָה נְהַאֵע אֲרַבַּע זְרַבָּאֹת • בַּיָּהּ קָאֵל אֲרַל
 פְּסוּקִי • יִנְאֵם פִּיזְרוּם גִּרְדֵּי גִרְדֵּי וְזַיִיקָא מִרְסוּלָאֹת מִלְאִיִּיבֵרֵת קַבָּאֹת סְכֻמָּא •
 וְחֵרָא • וּסְכֻמִּי • חֲנִין וְזַיִיקָא • חֵלְחָא • מִרְסוּלָאֹת מִרְאִיִּיבֵרֵת קַבָּאֹת • אֲרַבַּעָא • קוּל מִן
 רִלְחִין • פִּי מַאצֵּר נִצְרַבֵּי אֲרַבַּעִין זְרַבָּא • וְעַלֹּא אֱלִבְחֵר אֲנַצְרַבֵּי מַאִיִּיחִין זְרַבָּא •
 רַבִּי עֲקִיבָא יְקוּרָא : מִנֵּין אֱלֹדֵי זְמוּעַ זְרַבָּא וְזְרַבָּא אֱלֹדֵי זָאב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַלֹּא אֵל מַצְרוּיִים פִּי מַאצֵּר • כֹּאנָה



דֹּאדֵי וַנִּין מוֹאכְבִּין עַל אֱלֵכָא וְעַל אַטְעָאִים וְעַל אַנְאֵר וְאֵחֵר מִן אַוּוֹן כִּרְנֵי עַסְלִים נֵאֵר
 מִן פִּזְמוֹ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר

רַבִּי עֲקִיבָא

Rabbi Eliezer dit: d'où déduisons-nous que chaque
 plaie appliquée par le Saint, Béni soit-Il, contre les
 Egyptiens, équivalait à quatre plaies?

Puisqu'il est dit: "Il envoya sur eux l'ardeur de sa
 colère, courroux, malédiction, souffrance, une bande
 d'anges malfaisants" (Psaumes 78:49)

Courroux indique une plaie.
Malédiction, cela en fait deux
Souffrance, trois
Bande d'anges malfaisants, cela fait quatre.

On en conclut qu'ils furent frappés en Egypte de
 quarante plaies et sur la mer de deux cents.

Rabbi Akiva dit: d'où déduisons-nous que chaque
 plaie appliquée par le Saint, Béni soit-Il, contre les
 Egyptiens équivalait à cinq?

Puisqu'il est dit: "Il envoya sur eux l'ardeur de sa
 colère, courroux, malédiction, souffrance, une bande
 d'anges malfaisants" (Psaumes 78:49)

L'ardeur de sa colère indique une plaie
Courroux, cela en fait deux
malédiction, trois
souffrance, quatre
bande d'anges malfaisants, cela fait cinq.
 On en conclut qu'ils furent frappés en Egypte
 cinquante plaies et sur la mer de deux cent cinquante
 plaies.

שֶׁל חֲמִשׁ מִכּוֹת * שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׂרָח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה וְזַעַם
 וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים * חֲרוֹן אַפּוֹ * אַחַת * עֲבָרָה *
 שְׁתַּיִם * וְזַעַם * שְׁלֹשׁ * וְצָרָה * אַרְבַּע * מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי
 רָעִים * חֲמִשׁ * אֲמֹר מֵעַתָּה * בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת *
 וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵיּם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת :

מָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלִינוּ :

אֱלֹהֵינוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם

וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים

אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים

וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם



דִּינֵנוּ :

דִּינֵנוּ :

אֱלֹהֵינוּ

נִחַאֲע כְּמַס צְרִבְאָת * כִּיף קָאֵל אֵל פִּסּוּק : וְנֵאֵם פִּיהוּם גִּרְדֵּי גִרְדוּ סִכְטָא וּסְכַת וְצִיּוּקָא
 מִרְסוּלָאֵרַת מִלְּאִיכַת קִבְאָת גִּרְדֵּי * גִּרְדוּ * וְאַחֲרָא * סִכְטָא * חֲנִיץ * וּסְכַת תְּרִאָתָא
 וְצִיּוּקָא * אַרְבַּעַת * מִרְסוּלָאֵרַת מִלְּאִיכַת קִבְאָת * כְּסֵמָא * קוּל מִן דְּלַחִין פִּי מֵאֲצֵר
 אֲנִצְרֵבוּ צְרִבָא * כְּמַסִּין צְרִבָא * וְעֵלָא אֲלִבְחֵר אֲנִצְרֵבוּ מֵאִיִּתִין וְכְמַסִּין צְרִבָא :

(כמה) קדאש מן דרגא מליהא לאללה עלינא :

יֵא לִוְכָאן כְּרַגְנָא מִן מֵאֲצֵר * וְלִיִּים צִנְאֵע פִּיהוּם חֲכֵאִיִּים

יֵא לִוְכָאן אֲצִנְאֵע פִּיהוּם חֲכֵאִיִּים * וְלִיִּים צִנְאֵע פִּי מַעֲבֵרְהוּם

כְּפִאנָא

כְּפִאנָא



הֵאֲדוּ אֲוִלָאֵד יִשְׂרָאֵל וְקַת אֲלֵדֵי כְּרַגְנֵי מִן מִצְרַיִם * וְהֵאֲדוּ מִשֶּׁה וְאַחֲרָן וּפְרַעֲהָ קִאֲעֵדִין
 וְכֹלּוּ לְפְרַעֲהָ אֲלֵי יִשְׂרָאֵל כְּרַאֲגִין

מ כמה De combien de bontés sommes-nous redevables à l'Omniprésent!

S'Il nous avait faits sortir d'Egypte, sans leur infliger des châtimens ... Cela nous aurait suffi.

S'il leur avait infligé des châtimens, sans détruire leurs idoles Cela nous aurait suffi.

S'Il avait détruit leurs idoles, sans faire mourir leurs premiers-nés Cela nous aurait suffi.

S'Il avait fait mourir leurs premiers-nés, sans nous céder leurs biens Cela nous aurait suffi.

L'un des fondemens du Judaïsme est le devoir de reconnaissance pour les bontés que l'on reçoit, et il n'existe pas de plus grand défaut que l'ingratitude.

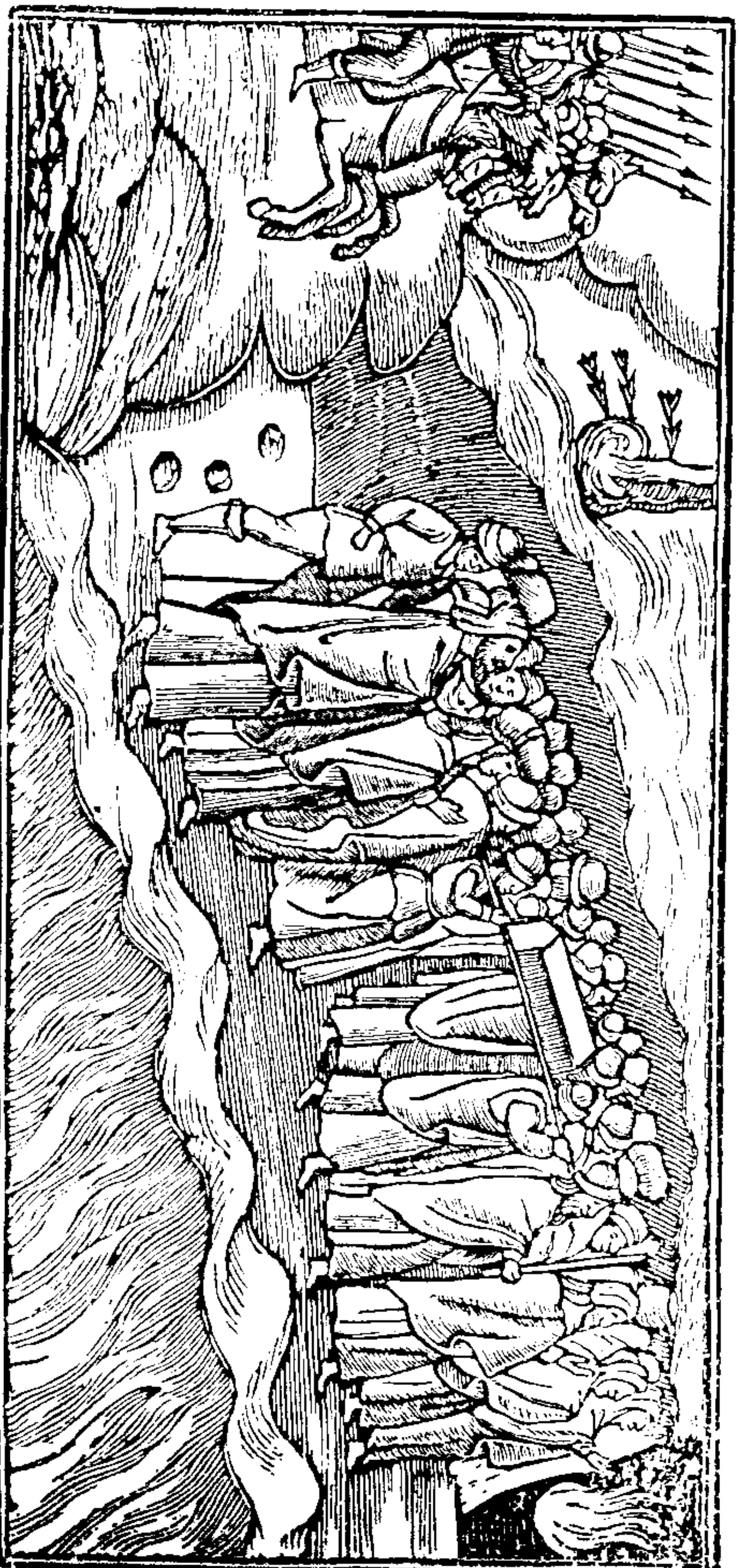
Au sujet de la sortie d'Egypte, nous devons avoir constamment présentes à l'esprit les bontés que D. a réalisées en notre faveur.

דיינען :
 דיינען :
 דיינען :
 דיינען :
 דיינען :
 דיינען :

אלו עשיה גאלהיהם
 וליא הנה כבויהם
 אלו הנה כבויהם
 וליא נתן לנו את ממונם
 אלו נתן לנו את ממונם
 וליא קרע לנו את הים
 אלו קרע לנו את הים
 וליא העבירנו פתוחו פתקה
 אלו העבירנו פתוחו פתקה
 וליא שקע צרינו פתוחו

כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :

יא לוכאן אננאע פלי מעברדיום . וליים קטל בוברדיום
 יא לוכאן קטל בוברדיום . וליים עטה לינא רוקדיום
 יא לוכאן עטא לינא רוקדיום . וליים סם לינא אלבאהר
 יא לוכאן סם לינא אלבאהר : וליים זואנא פלי וצטו פנשאף
 יא לוכאן זו אונא פלי וצטו פנשאף . וליים גרק עראנא פלי וצטו



ווארו אולאר ישראל ונקת אלדי גאוו פל ברהר ומשה סם אלבאהר גאוו ישראל ואלקאר
 עצם יוסף הצדיק

S'il nous avait cédé leurs biens,
 sans diviser la mer pour nous *Cela nous aurait suffi.*
 S'il avait divisé la mer pour nous,
 sans nous la faire passer à pied sec . *Cela nous aurait suffi.*
 S'il nous l'avait faite passé à pied sec,
 sans y noyer nos oppresseurs *Cela nous aurait suffi.*
 S'il avait noyé nos oppresseurs,
 sans subvenir à nos besoins dans le désert pendant
 quarante ans *Cela nous aurait suffi.*
 S'il avait subvenu à nos besoins dans le désert pendant
 quarante ans,
 sans nous alimenter de la Manne . . . *Cela nous aurait suffi.*

עם :
 זי :
 ת :

ג :
 ג :

ייקא :
 אצר :

ונא :
 ונא :



עדין

כמה מעלה
 l'Om
 S'il n
 sans l
 S'il le
 sans c
 S'il a
 sans f
 S'il a
 sans r

אלו ישקע צרינו בחזונו

וילא ספק צרִכְנוּ בְּמִדְבַּר אֲרֻבְעִים שָׁנָה
אלו ספק צרִכְנוּ בְּמִדְבַּר אֲרֻבְעִים שָׁנָה

וילא דאִיקְלֵנוּ אֶת הַמֶּן
וילא דאִיקְלֵנוּ אֶת הַמֶּן

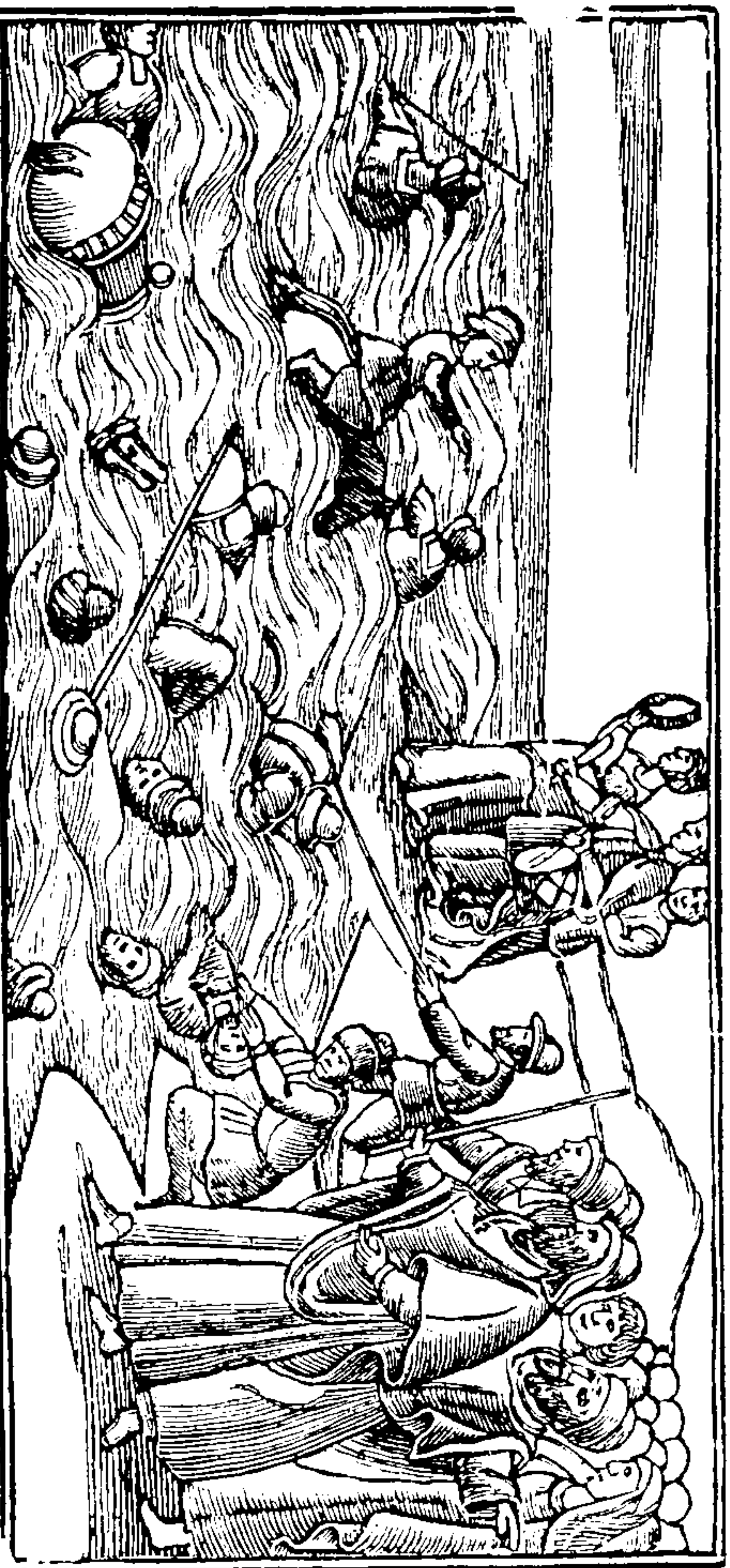
וילא נְתַן לְנוּ אֶת הַיְשִׁבָת
וילא נְתַן לְנוּ אֶת הַיְשִׁבָת

וילא קְרַכְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי
וילא קְרַכְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי

אלו קְרַכְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי
אלו קְרַכְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי

וילא

יא לוכאן נרן עראנא פֿי וצטוּ . וליים סוא סמתקנא פֿלכר ארבעין סנא
 יא לוכאן סוא סמתקנא פֿלכר ארבעין סנא . וליים ואכאלנא אל מן
 יא לוכאן ואכאלנא אל מן : וליים עשא לינא אסבת
 יא לוכאן עשא לינא אסבת . וליים קרבנא לקוראם נכל סיני
 יא לוכאן קרבנא לקוראם נכל סיני . וליים עשא לינא אסריעא
 כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :
 כפאנא :



דארז מרים אונמא קאערעא הקול וקת אררי לריו ושראל . ואלמצוריים פל כתר
נרקו וישראל לראו אלמאל מתע אלמצוריים

S'Il nous avait alimentés de la Manne,
sans nous accorder le Chabat *Cela nous aurait suffi.*

S'Il nous avait accordé le Chabat,
sans nous assembler au pied du Mont Sinai
..... *Cela nous aurait suffi.*

S'Il nous avait assemblés au pied du Mont Sinai,
sans nous remettre la Torah *Cela nous aurait suffi.*

S'Il nous avait remis la Torah,
sans nous introduire en Terre d'Israël
..... *Cela nous aurait suffi.*

S'Il nous avait introduits en Terre d'Israël,
sans nous y édifier Son Temple *Cela nous aurait suffi*

statut privilégié de peuple
de D.. Au préalable, le
rassemblement au Mont Sinai
nous libéra de la Zohama,
cette impureté spirituelle
transmise par le serpent à
'Hava et à sa descendance
sous forme de philosophie qui
ne reconnaît pas le pouvoir
divin surnaturel. 3) Eretz
Israël, terre parfaite, pleine
de lumière spirituelle, d'où la
Chékhina ne se retire pas. 4)
Le Beth HaMikdash qui nous
purifie de nos péchés.

כה

דַּיִינוּ :

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

דַּיִינוּ :

וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

דַּיִינוּ :

וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

עַל אַחַת בְּמַה וּבְמַה טוֹבָה * כְּפוּלָה וּמְכַפֶּלֶת * לְמָקוֹם

עַדֵּינוּ * הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם * עָשָׂה בְּהֵם שְׁפָטִים *

עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם * הִרְג בְּכוֹרֵיהֶם * נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם *

קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם * הֵעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶבָה * שָׁקַע צַרֵּינוּ

בְּתוֹכוֹ * סִפַּק צָרְכֵנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה * הֵאֱכִילָנוּ

אֶת הַמָּן * נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת * קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי *

נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה * הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל * וּבָנָה לָנוּ

אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַד כָּל עוֹנוֹתֵינוּ :

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר * כָּל מִי שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים

אֱלֹהֵינוּ

יא לוכאן עטא לינא אסריעא * וליוס דאכרנא לארץ ישראל

יא לוכאן דאכלנא לארץ ישראל * וליוס בנא לינא אל בית מקדש

(על) עלא וחדא קראש וקראש מתנייא ומתנייא לאללה עלינא * כרגנא מן מאצר *

אצנע פיהום חכאיים * אצנע פי מעברדוים * קטל ביאכרהוים * עטא רינא

רוקהוים * סק לינא אלבאחד * זואונא פי וצטו פנשאף * גרק עדאנא פי וצטו * סוגא

מסתחקנא פרבר ארבעין סנא * ואכאלנא אל מן * עטא לינא אסבת * קרבנא לקודאם

גבל סיני * עטא לינא אסריעא : דאכלנא לארץ ישראל * ובנא לינא ביית למכטורא

ליכנאר עלא דנובנא :

(רבן) רבן גמליאל כהן יקול * גמיע ארדי ליוס קאל תלאתה חותינ

על אחת De combien de bontés, de doubles et quadruples bontés, sommes nous donc redevables à l'Omniprésent,

Il nous a faits sortir d'Egypte
Il leur a infligé des châtiments,
Il a détruit leurs idoles,
Il a fait mourir leurs premiers-nés,
Il nous a cédé leurs biens,
Il a divisé la mer pour nous,
Il nous l'a faite passer à pied sec,
Il y a noyé nos oppresseurs,
Il a subvenu à nos besoins dans le désert pendant quarante ans,
Il nous a alimentés de la Manne,
Il nous a accordé le Chabat,
Il nous a assemblés au pied du Mont Sinaï,
Il nous a remis la Torah,
Il nous a introduits en Terre d'Israel,
et Il nous a édifié le Temple pour y expier nos péchés.

: ו.
: ו.
: ו.
: ו.
: א.
: א.
: א.
: א.
: א.



הר
S'I
sar
S'I
sar
S'I
sar
S'I
sar

אֵלוֹ בַּפֶּסַח • לֹא יֵצֵא יְדֵי חֹבְתוֹ • וְאֵלוֹ הֵן • פֶּסַח • מִצֵּה •

וּמְרוֹר :

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִין בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיִים •

עַל שׁוֹם מֵה • עַל שׁוֹם שְׁפִסָּה הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא • עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם • שֶׁנֶּאֱמַר • וַאֲמַרְתֶּם

זִבַּח פֶּסַח הוּא לִיהוָה • אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּמִצְרַיִם • בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל • וַיִּקַּד

הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ :

הָאֲדוּרֵי פִי פֶסַח • לַיּוֹם כְּרַג יְרִיּוֹן לְגִמְתּוֹ • וְהָאֲדוּרֵי הוֹמֵן • פֶּשֶׁק • פֶּטְאִייר • וּמְרֵאִייר :
(פסח) פֶּשֶׁק אֲלֵדֵי כַּאֲנוּ אֲבַחְתָּנָא אֲכַלִּין פְּלוֹקָאֵת אֲלֵדֵי בֵית אֶלְמִקְדָּשׁ תַּאֲכַתָּא • עַלֵּא
סַבְרַת הָאֵשׁ • עֵמָא סַבְרַת • אֲלֵדֵי פֶשֶׁק הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • עַלֵּא צִיִּיאַר
אֲבַאֲרָנָא פִי מַאֲצַר • אֲלֵדֵי קַאֵל אֶלְפִסּוֹק • וְאַתְקוּל דְּגַח פֶּשֶׁק הוּא אֶלְלֵלָה • אֲלֵדֵי
פֶּשֶׁק עַלֵּא צִיִּיאַר וְלֵאדֵר יִשְׂרָאֵל פִי מַאֲצַר • כְּצַרְבָּאֲנוּ מַאֲצַר וְצִיִּיאַרְנָא כְּאַלְץ • וְכִרְאֵע
אַלְקִים וְכַאֲיִיעוּ :



הָאֲדוּרֵי קַעֲדִין יֹאֲכְלוּ קֶרֶבֶן פֶּסַח וְאַחַר סְרַאֵק כְּטַף לַהֹוִם טְרַף לַחֵם וְאַרְבַּ

גמ Rabane Gamliel disait: celui qui, la nuit de Pessa'h, ne mentionne pas ces trois choses, ne remplit pas son devoir, à savoir:

le sacrifice de l'agneau pascal,
la Matsa,
et les herbes amères.

פֶּסַח Le Sacrifice de Pessa'h, que nos pères mangeaient pendant la période d'existence du Temple, pourquoi? parce que le Saint, Béni soit-Il, passa par dessus les maisons de nos pères en Egypte, comme il est dit:

“Vous direz que c'est le sacrifice de Pessa'h en l'honneur de l'Eternel qui passa par dessus les maisons des enfants d'Israël en Egypte; en frappant les Egyptiens, Il épargna nos demeures. Le peuple s'inclina et se prosterna”
(Exode 12:27).

D. eut pitié des Israélites et leur ordonna la Mitsva du sacrifice de l'agneau pascal — Korbane Pessa'h — afin que par son mérite leurs premiers-nés fussent épargnés de la mort, bien que ce châtement leur revenait du fait qu'ils attribuaient de l'importance à la pratique idolatre égyptienne d'adoration du signe du bélier. Ils devaient se circoncire au préalable et le sang du Bérit Mila et du Korbane Pessáh les sauva: “Bédamayikh 'Hayi”

ואותו המצוה פירו ואומר

צֶדֶה זֶז • יִשְׂאֲנֵוּ אוֹכְלֵיָו • עַל־שׂוֹמֵמָה • עַל־
 שׂוֹם יִשְׂלֵא הַסֶּפֶיךָ כִּצְקָם יִשְׂרֵל אֲבוֹתֵינוּ
 לְהַחֲמִיץ • עַל־יִשְׁנֵגְלֵךְ עֲלִיָהֶם מִלֶּךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא
 וְנִאֲלָם מִיָד • יִשְׁנֵאֲמַר וַיֵּאֶפֶן אֶת הַבֶּצֶק
 אֲשֶׁר הוֹצִיאָו מִמִּצְרַיִם • עֲגוּת מַעֲזוֹת כִּי
 לֹא חָמֵץ • כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלֵוּ לְהַחֲמִימָה • וְגַם
 צִדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם :



• יָד
 • ס
 • חֶסֶם
 • יָקָד

וַיֹּאמְרוּ וַיֵּאָמְרוּ אֵל פְּטִירָא לְפִידָהוּם וַיִּקְוֵלוּ
 לְפִידָהוּ • לְפִידָהוּ יֵאָ • אֵלֵרֵי אוֹחֵנָא וְאֹכְלֵיָו • עַל־אֵת סַבְתָּ אֵלֵרֵי לִיּוּם סוּא
 עַזְוִינָם נְהָאֵע אֲבֵאחֵנָא לִלְכֻמְרֵי • חֵחָא אַחֲנֵלָם עַל־יָהוּם צוֹלְטָאן אֵלֵי יִצְלִטָאן
 אֲצִלְאֵטָאן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִכְרָם פְּשִׁרְאֵעֵי • כִּיָּךְ קָאֵל אֵל פְּסוּךְ • וְכִכְוֵו אֵלֵעִזְוֵן אֵלֵרֵי
 כְּרִגְוֵו מִן מַאֲצֵר • וְרֵאקָאֵךְ פְּטָאֵוּרֵי אֵיין לִיּוּם כְּמַר • אֵיין תְּרִדוּ מִן מַאֲצֵר וְלִיּוּם קִרְדֵי
 לִיחֲטַעֲלֵו • וְחֵחָא זֵוֹאֵרָא לִיּוּם צַנְעוּ לִיָהוּם :

• יָד
 • יָאֵר
 • אֵלֵרֵי
 • יָרֵאֵע



רֵאֵוֵו קִרְדֵי וְעַמְלֵו לֵל פְּטָאֵוּרֵי וְכֵחָ אֵלֵרֵי כְרִגְוֵו וְכֵחָ שְׂתַנְאוּשֵי רֵחָא יִכְמַר



רֵבֵן גַּמְלִיָא

La Matsa nous rappelle
 la sortie précipitée d'Egypte
 sous pression des Egyptiens,
 mais surtout la Révélation
 de D. qui accourut pour
 délivrer les enfants d'Israël
 déjà déchus au 49ème degré
 d'impureté, avant que "la
 pâte ne lève", c'est à dire
 avant qu'ils ne chutent au
 50ème degré qui scelle
 l'anéantissement spirituel. D.
 voulut nous sauver en tant
 que peuple appelé à devenir
 le dépositaire de sa Torah.

כְּסַח
 פֵּנֵךְ
 קֵד
 נֹס
 לְחֵו
 עִפְאֵ
 (Exoc

מַעֲזַד זֵו • Cette Matsa, pourquoi la mangeons-nous? parce que
 la pâte de nos pères n'avait pas eu le temps de lever,
 lorsque le Roi des rois, le Saint Béni soit-Il, se révéla à eux
 et opéra leur rédemption, comme le rapporte l'écriture:
 "La pâte qu'ils avaient emportée d'Egypte fut cuite en
 galettes azymes, car elle n'avait pas fermentée, car ayant
 été expulsés d'Egypte ils n'avaient pas pu attendre et ils
 n'avaient fait aucune provision" (Exode 12:39).

ואוחזו המרור בידו ואמר

דור זה * שאנו אוכלין * על שום מה * על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים * שנאמר וימררו את חיהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך :



בכל דור ודור חייב אדם להראות את עצמו כאילו הוּא יצא ממצרים * שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

ואוחזו ויאכרו אלימראר פידהום ויקורו

(מרור) מראר דא אלדי אוחנא ואכלין * עלא סבת אש * עלא סבת * אלדי מררהו אל מצריים היאת אבאחנא פי מאצר * כוף קאל אל פסוק * ומררו חיאהם פל כרמא קצחה כטיין ובלויגור ופי גמיע כרמא פציועא גמיע כרמהם אלדי כרמו פיהום בקצוחא :

(ככל) פי גמיע גיל וגיל לאזאם כנארם ליוריה רוחו כוף אלדי הוא כרג מן מאצי * כוף קאל אל פסוק * והכאר לולדך פנאר רהארדא קאיודאן בסבת דא צנאע אלדה אילי פי כרגו



הארו למצריים וקת אלדי מררו חיהא ישראל כלכרמא קאצחא

מרור Cette herbe amère, pourquoi la mangeons-nous? Parce que les Egyptiens rendirent la vie amère à nos pères en Egypte, comme il est dit: "Ils leur rendirent la vie amère par les dures besognes, du travail de l'argile et de la brique, des travaux agricoles: ils les exploitèrent par des corvées exténuantes." (Exode 1:14)

A titre de Maror nous mangeons la laitue dont le goût est doux au début mais se transforme en amer. De même, les Juifs eurent au début la vie douce en Egypte puis furent amèrement asservis.

בכל דור Dans chaque génération, chaque personne a le devoir de se considérer comme étant sortie d'Egypte elle-même, comme il est dit:

"Tu raconteras alors à ton fils: c'est à cause de ceci (de ma fidélité aux préceptes) que l'Eternel a agi en ma faveur lorsque je sortis d'Egypte" (Exode 13:8). Le Saint Béni soit-Il n'a pas seulement délivré nos pères, il nous a délivrés nous aussi en même temps qu'eux, comme nous lisons: "Et Il nous fit sortir de là pour nous amener ici pour nous donner le pays qu'Il fit le serment d'attribuer à nos pères" (Deutéronome 6:23).

Nous devons nous sentir concernés par la sortie d'Egypte car cet événement nous a transmis les fondements du Judaïsme: Les souffrances de l'exil nous ont raffiné et donné droit à la Torah, à Eretz Israël et au Beth HaMikdash.

מִמְצָרִים * שְׁלֵא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא * אֵלֵא אֶף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם * שְׁנֵאמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ רַתַּת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ :

ומגביה את הכוס בידו ואומר

לְפִיכֶךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים * לְהוֹדוֹת * לְהַלֵּל * לְשַׁבַּח * לְפָאֵר * לְרוֹמֵם * לְהַדִּיר וּלְקַלֵּם * לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֹהִים * הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוּת * וּמִשְׁעָבוֹד לְגְאוּלָּה * וּמִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה * וּמֵאֵכֶל לְיוֹם טוֹב * וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל * וְנֵאמַר לְפָנָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהַלְלֵ שֵׁם יְהוָה : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לְשַׁבַּת : הַמְּשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים

אכיון

מן מאצר אלדי לייס אבאבתנא בס פך רוקדוש ברוך הווא . אלא חתא אילננא פך מעאהם . כיה קאל אל פסוק . ואילננא כרהג מן תם לסבת זאב אילננא ליועל לינא אל ארץ אלדי חלף לאבאתנא :

(לפיכך) עלא הארך אוהנא לאומין . נוהזבו . ונסכרו . ונשבחו . ונפכרהו . ונעליהו . ונבאנהו ונקלסהו . לאשכון אלדי צנאע לאבארנא ולינא גמיע אתגריבארת הארו כרננא מן אלכרמא ללחראר . ומן אלכרמא ללפכך . ומן ארנבן ללפרח . ומן אלחון לנאר אמליח . ומן אצללאס לצאוו כביר . ונקול לקודאמו אסברו אללה : (הללויה) אסברו אללה אסברו יאכודאם אללה אסברו אסם אללה : יכון אסם אללה מכארך מן רלחין וחתא לרואם : מן זלוק אשמש וחתא מניובו מוסכור אסם אללה : עאלי עלא גמיע אראמום אללה עלא אסאמא וקרהו : אש כון כיה אללה איראנה אדעאלי לשוכנא : אלואנטי אלוונצור פסמא ופל ארץ : אלי יקים מן ארתאב צעיף מוכאבל ירפאע אר מגבון : אלי יוקעור מעא אסאכין מעא

לפיכך Par conséquent, c'est notre devoir de remercier, de louer, de vanter, de glorifier, d'exalter, d'honorer et de magnifier celui qui a réalisé tous ces miracles en faveur de nos pères et de nous-mêmes.

Il nous a faits sortir de l'esclavage à la liberté, de la servitude à la rédemption, de l'angoisse à la joie, du deuil à la fête et des ténèbres à une grande lumière. Entonnons donc devant Lui en cantique — Halélouya! Louanges à l'Eternel!

הללויה Halélouya! louez, serviteurs du Seigneur, louez le Nom du Seigneur!

Que le Nom du Seigneur soit béni dès maintenant et à tout jamais!

Du soleil levant jusqu'à son couchant, le Nom du Seigneur est loué.

Le Seigneur est élevé au dessus de tous les peuples, Sa gloire est au dessus des cieux!

Qui est comme le Seigneur notre D. qui réside dans les hauteurs mais qui se penche pour exercer Sa providence sur le ciel et dans la terre?

Il redresse le pauvre de la poussière et relève l'indigent du fumier, pour le placer à côté des princes, à côté des princes de son peuple.

En tant qu'individus, nous devons sortir de Mitsrayim et nous libérer de la servitude du mauvais instinct, comme condition pour recevoir la Torah, servir D. et accéder au Olam Haba.

C'est par conséquent notre devoir d'exprimer notre reconnaissance envers D. par des cantiques de louanges.

Sont dignes de louer D., en particulier de servir comme officiants, Ses serviteurs sincèrement pieux, qui se gardent du péché, et qui sont versés en Torah.

Nous ne pouvons louer que le Nom de D., car Son essence

י על
תינו
יהם
זבל
אשר

צמו
דת
אתי

זרהו
אתם
כדמו

אצו
צנאע



מרור זה
Parc
en E
par
des
exté

בכל דור
devo
mèn

(de
fave
soit
nou
Il n
don
(Deu

אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי

עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז : הִיְתָה יְהוּדָה

לְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלוֹתָיו : הַיִּם רָאָה וַיִּנָּס הַיַּרְדֵּן

יִסָּב לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מָה לָּךְ

הַיִּם כִּי תִגּוֹס הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים

גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב : הַהֶפְכִי הַצּוֹר אַגַּם מַיִם חֲלֹמִישׁ לְמַעַיְנֵנוּ מַיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל

אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם * וְהִגִּיעָנוּ הַלֵּילָה הַזֶּה *

לְאֶכֹּל בּוֹ מִצֵּה וּמְרוֹר * כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ *

הִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם

שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עֵינֶיךָ * וְשִׂשִׁים בְּעִבּוֹדֶתְךָ * וְנֹאכַל שֵׁם מִן

הַזְּבָחִים * וּמִן הַפְּסָחִים * אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחֶךָ

לְרַצּוֹן * וְנוֹדְדָה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאוּלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת

נַפְשֵׁנוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :

סאכין קומו * אלי ירור עקימת אלבית פרהאנא אסכרו אללה :

(בצאת) פִּי כְרוֹג יִשְׂרָאֵל מִן מֵאֲצֵר צֹאֵר יַעֲקֹב מִקְאוֹם עֵנֶב : כִּאֲנַת אֵל יְהוּדָה

אֶלְקוֹדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִן הוֹכָאמוֹ : אֶלְבָּאֵר אֲנִצְאֵר וְאֶרְבֵּי אֶלְיִרְדֵּן יִצְוֹר מִן

אֶלּוּרָא : אֲנִבְאֵל סַחְטוֹ כִּיף כְּבֹאֵשׁ גּוֹאֲדֵי כִיף אֶלּוּרָא גָּנָם : אֵשׁ אֵילֶךְ יֵא כְּחֹאֵר אֵין

הֶאֱרַב אֶלְיִרְדֵּן יִצְוֹר אֶלּוּרָא : אֲנִבְאֵל סַחְטוֹ כִּיף כְּבֹאֵשׁ גּוֹאֲדֵי כִיף אֶלּוּרָא גָּנָם : מִן קוֹדֵם

סִיד כְּאַלְק אֵל אֶרֶץ מִן קוֹדֵם אֵילְאֵר יַעֲקֹב : אֵלֵי יִקְלַב אֲצוּוֹאֵנָא מוֹרְגָא אֵל מֵא

אֲצִכְרָהוּם לְעִיּוֹן אֵל מָא :

(ברוך) מְבַאֲרֵךְ אֲנִתִּי יֵא אֶלְלָהּ צוֹלְטָאֵן אֶרְנִיָּא אֶרְדֵּי פְּכִירָנָא זֶפֶךְ אֲבִאֲרָנָא מִן

מֵאֲצֵר : וּצוֹלְטָנָא לְלֵילָא הָאֲדִי * לִינְאֲכִלוּ פִּי פְּמֵאִיר וּמֵרֵאִיר * כְּדֵאלֶךְ יֵא

אֶלְלָהּ אֵילְאֵנָה וְאֵילְאֵה אֲבִאֲתָנָא * תּוֹצְלָנָא לּוֹקָאֵת וְלַעִיָּאֵר אֲוִכְרִין אֲנֵאִין לְקַבְרָתָנָא

לְעַפְיָא * פְּרַחֲנִין פִּי בְנִין בְּלֵאֲרֵךְ * וְסִרְהֵאִין פִּי עַכְרָתְךָ * וְנֹאכִלוּ תָם מִן אֶדְבֵאִיחַ *

וּמִן אֶלְפְּסֵאִיק * אֶלְדֵּי יוֹצֵאֵל דְּמַהוּם עֵלָא תֵאִיט מֵרֵאֲחֵךְ לְרַצָּה * וְנִסְכְּרוּ אֵילֶךְ סוֹכְרָא

גְּדִידָא עֵלָא פְּכֵאֵנָא וְעֵלָא פְּכֵאֵךְ נַפְשָׁנָא * מְבַאֲרֵךְ אֲנִתִּי אֶלְלָהּ פְּכֵאֵךְ יִשְׂרָאֵל :

Il donne une place d'honneur dans la maison à la femme stérile devenue un mère heureuse avec ses enfants.

Halélouya, louez l'Eternel!

est inscrutable. Sa grandeur et sa Providence ont été révélées. Il se penche sur ses fidèles pour les combler.

בצאת Lorsqu'Israël sortit d'Égypte, la Maison de Jacob d'un peuple à la langue étrangère, Juda devint l'objet de Sa Sainteté, Israël le domaine de Son royaume.

La mer vit Israël et se mit à fuir, le Jourdain retourna en arrière, les montagnes bondirent comme des béliers, les collines comme des agneaux.

Qu'as-tu, ô mer, pour t'enfuir, Jourdain, pour retourner en arrière, vous, montagnes, pour bondir comme des béliers et vous collines, comme des agneaux?

A la présence du Seigneur, tremble, ô terre, à la présence du D. de Jacob, qui transforme le rocher en nappe d'eau, le silex en sources d'eau.

D. bouleverse la nature, fait fuir la mer, retirer monts et collines, arrêter les eaux de Jourdain, afin de récompenser la foi de Yéhouda et autres tribus d'Israël qui plongent en premier pour sanctifier son Nom.

ברוך Béni sois-Tu, O Seigneur, notre D., Roi de l'univers, qui nous a délivrés et a délivré nos pères de l'Égypte, qui nous a permis d'arriver à cette nuit pour y manger la Matsa et les herbes amères. De même, Seigneur, notre D. et D. de nos pères, fais nous arriver à d'autres solennités et fêtes de pèlerinage. Puisse nous les accueillir dans la paix, dans la joie de voir Ta ville reconstruite et dans la réjouissance de te servir, nous y mangerons

(les autres nuits)
Les sacrifices et les agneaux de Pessa'h

(Samedi soir)
Les agneaux de Pessa'h et les sacrifices

dont le sang était aspergé sur les parois de l'autel pour Ta satisfaction. Nous T'y remercierons par un cantique nouveau pour notre rédemption et le rachat de nos âmes: Béni sois-Tu, O Seigneur, rédempteur d'Israël.

On boit la coupe incliné sur le côté gauche

וישראל ארלכאם בתכויא וליים יברך עליה בעדיא בכרכת כורא פרי הגפן מתע אל קדוש יתפטר גמיע אסראב אלדי פי וצט אלמכלא :

יכסל ידו מרא אוכרא ויברך

רחצה

On se lave les mains (Nétilat Yadayim) et on dit la Bérakha:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו ער נטילת ידיים :

מוציא מצה יקח המצה הראשונה שהיא העליונה ומברך עליה :

On soulève la Matsa supérieure et on dit la Bérakha

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ:

On soulève la demi Matsa intermédiaire et on dit la Bérakha

וליים יקוץ ופשראע יאכוד אל מקצוצא אלי בין אצחאח ויברך עליה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה :

ויאכיל מן אלתנין זיתונא ואחרא

Puis on mange un Kazayit des deux Matsot ensemble

מרור יאכוד זיתונא ואחרא מראר וינטסו פל הרוסת ויברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור :

כורך יקח המצה השלישית וכמרור יכרכנו ובהרוסת ישקענו ויאמר

On soulève la 3ème Matsa (inférieure), on la recouvre d'un Kazayit de laitue, puis on trempe le tout dans du 'Harosset. Avant de la manger on dit cette phrase:

זכר למקדש כהלל הזקן שהיה כורכן ואוכלן בבית אחת לקיים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלהו :

שלחן עורך אוכלין כל צרכן וגומרין סעורתן

On sert le diner

צפון אחר הסעודה נוטל חצי מצה שהיא בצד השלחן ואוכל כזית כבהיסבת שמאל ונתן לכלם וזה אפיקומן ואומר

Après le repas, on retire la demi-Matsa cachée destinée à l'Afikimen, on récite cette phrase et on mange la quantité d'un Kazayit de cette Maatsa

זכר לקרבן פסח הנאכל על השבע : וליים יאכול אכתר

ימן בעד יקול רגדו לה' כי טוב וכו' ולוכאן גא בשבת יקולו קבל מזמור שיר ליום השבת ומן בעד הודו ומן בעד יקול

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו

וִירַנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תַּנְחֶה
 סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם : אֶרֶץ גִּתָּנוּ
 יְבֹלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹחַ
 כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ :

ברך וּמִן בַּעַד יִכְסֹל יָדָיו בְּלֹא בִרְכָה וַיִּסֵּר אֶלְכֵאִם אֶתְאֵלֶת וַיְבָרֵךְ עֲלֶיהָ בִרְכַת הַמּוֹזֵן
 On se lave les mains (Mayim A'haronim), on soulève la coupe et on récite la Prière de Grâce.

סדר ברכת המזון

Zimoun à trois שלשה שאכלו כאחד חייבין לזמן ואומר המברך

נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלוֹ :

והם עונים בָּרוּךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ :

והמברך חוזר בָּרוּךְ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ :

Zimoun à dix ואם הם עשרה או יותר יאמר המברך

נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלוֹ :

והם עונים נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ :

והמברך חוזר

נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ :

רוך הוא וברוך שמו * וברוך זכרו לעולמי
 עד : ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם *
 הזננו ולא ממעשינו * המפרנסנו ולא
 מצדקותינו * המעדיף טובו עלינו * הזן
 אותנו ואת העולם כלו * בטובו * בחן *
 בחסד * בריוח וברחמים * נותן לחם לכל
 בשר כי לעולם חסדו * וטובו הגדול תמיד לא חסר לנו
 ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד * כי הוא זן ומפרנס
 לכל



Béni sois-Tu, Seigneur notre D., Roi de l'univers, qui nous nourrit et pas en vertu de nos oeuvres, qui subvient à nos besoins et pas en vertu de nos actions justes, qui nous comble de Son bien, nous alimente, nous et tout le monde, avec bonté, avec grâce, bienveillance, profusion et miséricorde. Il donne du pain à toute créature car Sa bienveillance est éternelle. Sa bonté infinie ne nous a jamais fait défaut, et Il ne nous laissera jamais manquer de nourriture, car Il alimente et subvient aux besoins de tous et Sa table est servie pour tous; Il procure la nourriture pour la subsistance de toutes Ses créatures qu'Il a créées par Sa miséricorde et Sa grande bienveillance, comme il est écrit: "Tu ouvres Ta main et rassasies tout être vivant selon ses besoins". (Psaumes 145:16)

Béni sois-Tu, Seigneur, qui nourrit tous les êtres.

לְכַל וְיִשְׁלַחַנו עֲרוֹךְ לְכַל וְהִתְקִין מַחִיה וּמְזוֹן לְכַל בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְלֵב חֶסֶדְיו כְּאֹמֹר * פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכַל חַי רְצוֹן * בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַזֶּן אֶת הַכֹּל :
 עַל אֲרֻצָּנוּ וְעַל נַחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ נוֹדֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל
 שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה (הַנְּשִׂים)
 אֵין אֹמְרוֹת בְּרִית וְתוֹרָה) חַיִּים וּמְזוֹן * עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים * (הַנְּשִׂים אֵין אֹמְרוֹת וְעַל בְּרִיתְךָ
 שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ) * וְעַל חֲקֵי רְצוֹנְךָ
 שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרֵנֶם אוֹתָנוּ :
 וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ
 כְּאֹמֹר וְאֵבֵלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת וּמוֹזִין אֶת הַכּוֹס כְּשֹׁמְרִים
 פֶּלֶת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ * בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן :
 רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ * וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ * וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירְךָ * וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ * וְעַל הַיְכָלְךָ *
 וְעַל מַעוֹנְךָ * וְעַל דְּבִירְךָ * וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 שֶׁקָּרָא שִׁמְךָ עָלָיו * אָבִינוּ * רַעֲנוּ זִוְנָנוּ * פְּרַנְסָנוּ * כִּלְכַלְנוּ *
 הַרוּחַ לָנוּ מֵהֲרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ * וְאֵל תַּצְרִיכָנוּ
 אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם * וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם *
 וְחַרְפָּתָם מְעוֹטָה * וְחַרְפָּתָם מְרַבָּה * אֵלֹא לִידְךָ הַמְּלֹאָה
 הַחֲבֵה הַעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה * שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה *
 וְנִפְקָדִים לְעוֹלָם הַבָּא * וּמְלַכּוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ
 תַּחְזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

כשחל בשבת אומר

וְהַחֲלִיצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה * כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלִפְנֶיךָ * נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִגְנוּחַ בּוֹ
 וְחִקֵי רְצוֹנְךָ * וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגּוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ * וְהִרְאָנוּ בְּנַחֲמַת צִיּוֹן
 בְּמַהֲרָה 8 חוֹנֵם

על ארצנו Nous Te remercions, Seigneur notre D., pour avoir légué à nos pères un pays désirable, bon et vaste, le pacte et la Loi, la vie et la subsistance: pour nous avoir faits sortir d'Egypte et délivrés de la maison d'esclaves, pour le pacte que Tu as scellé dans notre chair, pour Ta Loi que Tu nous as enseignée, pour les décrets de Ta Volonté que Tu nous as faits connaître, et pour la vie et la subsistance que Tu nous procures.

ועל הכל Et pour tous ces biens, Seigneur notre D., nous te remercions et nous bénissons Ton Nom, comme il est écrit: "Tu mangeras, tu te rassasieras et tu béniras le Seigneur ton D. pour le bon pays qu'Il t'a donné".
 Béni sois-Tu, Seigneur, pour le pays et pour la nourriture.

רחם Aie pitié, Seigneur notre D., de nous, de Ta ville d'Israël, de Jérusalem Ta ville, du Mont Sion, de Ta gloire, de Ton palais, de Ta demeure, de Ta grande et sainte Maison qui porte Ton Nom.

Notre père, sois notre berger, et subviens à nos besoins, nourris-nous, prodigue-nous de bienfaits et délivres-nous promptement de nos tribulations. Ne nous mets pas, Seigneur notre D., en nécessité de dépendre des dons des hommes, des hommes prêts, desquels on reçoit peu avec beaucoup de peine. Fais-nous dépendre seulement de Ta main, Seigneur, riche et ouverte, afin que nous ne subissions en ce monde et d'humiliation dans le monde à venir, et réinstaurer à sa place le règne de la Maison de David, de Ta Messie, promptement et de nos jours.

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַנְּחֻמוֹת • וְאַף עַל פִּי שְׂאֵבְלָנוּ וְשִׁתֵּי
 חֶרֶב בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שִׁבְחָנוּ • אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ לְנֹצֵחַ וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לַעַ
 כִּי אֵל גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה • וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא יְגִיעַ יְרָאָה וְיִרְצָה יִשְׁמִי
 יִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ • וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ • זָכְרוּ
 יְרוּשָׁלַם עִירְךָ • וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ • וְזָכְרוֹן כָּל עַמּוֹן
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִים
 בְּיוֹם כִּשְׁבַת הַשַּׁבָּת הַזֶּה בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה • בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא
 קָדֹשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ • זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים •
 בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים • חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּד וְרַחֵם עָלֵינוּ •
 וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו בְּנֵי יְרוּשָׁלַם • אָמֵן •
 בְּחַיֵּינוּ וּבְחַיֵּי כָּל קְהַל בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּבְנֶה עִיר צִיּוֹן בְּרָנָה
 וְתִכּוֹן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפְּטוֹ
 יֵשֵׁב בְּקִרוֹב כְּבָרָאשׁוֹנָה :

ברוך



האדא וקת אלרי יגו אלמשיח יגו אליהו הנביא וותלוק אשופר

Section supplémentaire de Chabat

רצו Veuille nous soulager, Seigneur notre D., par Tes commandements et par le précepte du septième jour, ce grand et saint Chabat, car c'est un grand jour sacré devant Toi, nous l'observerons et nous nous y reposerons conformément aux décrets de Ta Volonté.

Et que notre jour de repos soit exempt d'angoisse et d'affliction.

Fais-nous voir la construction de Sion promptement de nos jours, car Tu es le Seigneur de la consolation. Bien que nous ayons mangé et bu, nous n'avons pas oublié la destruction de Ta Maison grande et sacrée. Ne nous oublie pas pour toujours, et ne nous abandonne jamais, car Tu es un D. grand et saint.

Construis Jérusalem Ta ville promptement de nos jours.

אלהינו Notre D. et le D. de nos pères, que notre souvenir s'élève vers Toi, Te parvienne, apparaisse, soit agréé, écrit, enregistré et rappelé — ainsi que le souvenir de nos pères, le souvenir de Jérusalem ta ville, et la souvenir du Messie fils de David Ton serviteur, et la souvenir de tout Ton peuple, la maison d'Israël, devant Toi, pour jouir de la délivrance, du bien, de la grâce, de la bienveillance et de la miséricorde, en ce jour de la fête des Matsot, en ce jour magnifique de fête, de proclamation sacrée, favorable à éveiller Sa miséricorde sur nous, et son salut.

Souviens-Toi de nous, Seigneur notre D., en ce jour, pour le bien, inscris-nous y pour la bénédiction, sauve nous y pour une bonne vie, avec promesse d'aide et de miséricorde; gratifie nous de Ta compassion, de Ta grâce, de Ta pitié, de Ta miséricorde et sauve nous, car nous dirigeons vers toi nos regards et Tu es un D., Roi clément et miséricordieux.

Béni sois-Tu, Seigneur, reconstruteur miséri-cordieux de Jérusalem — Amen.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לְעַד הָאֵל * אָבִינוּ *
מִלְכֵנוּ * אֲדִירֵנוּ * בּוֹרְאֵנוּ * גּוֹאֲלֵנוּ * קְדוֹשֵׁנוּ * קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב * רוֹעֵנוּ * רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל * הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב * וְהַמְטִיב לְכָל *
שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ * הוּא מְטִיב לָנוּ * הוּא יֵטִיב
לָנוּ * הוּא גִמְלָנוּ * הוּא גּוֹמְלָנוּ * הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְרֵיחַ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל
כְּבוֹדוֹ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הַרְחֵמֵן
הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים : הַרְחֵמֵן הוּא קִרְן לְעַמּוֹ יְרִים :
הַרְחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נֶצְחִים : הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרַנְסֵנוּ
בְּכָבוֹד וְלֹא בְבוֹי בְהִתָּר וְלֹא בְאֶסוֹר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר :
הַרְחֵמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵנוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה
רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת
דְּרָבֵינוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מִהֲרָה מֵעַד
צְוֹאֲרֵנוּ : הַרְחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאֶרְצֵנוּ :
הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפְּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה : הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ
אֶת יָדוֹ הַרְחֵבָה : הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן : הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סִפְרַת
שְׁלוֹמוֹ : הַרְחֵמֵן הוּא יַטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה
יְרָאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחְטָא :

ברכת אורח

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵבְלָנוּ עָלָיו וַיִּסְדַּר
בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וַיְהִי כְּשֶׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ כָּל רַעֲב מִמֶּנּוּ יֹאכַל וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה * הַרְחֵמֵן
הוּא יְבָרֵךְ בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת * הוּא *

ברוך Béni sois-Tu, Seigneur notre D., roi de l'univers, à tout jamais notre père, notre Roi, notre puissant, notre créateur, notre rédempteur, notre Saint, le Saint de Jacob, notre berger, le berger d'Israël, le Roi bon qui fait le bien à tous, qui tous les jours sans cesse nous a faits jouir, nous fait et nous fera jouir de Sa Bonté, qui nous a comblés, nous comble et nous comblera de grâce, de bienveillance, de miséricorde, de prospérité, de salut et de bien-être.
D. Miséricordieux, loué soit-Il sur le trône de Sa Gloire.
D. Miséricordieux, loué soit-Il au ciel et sur terre.
D. Miséricordieux, loué soit-Il par nous pour toutes les générations.
Le D. Miséricordieux élèvera la couronne de Son peuple.
Le D. Miséricordieux se glorifiera par nous éternellement.
Le D. Miséricordieux nous procurera une subsistance honorable et sans humiliation, par des moyens permis et sans la transgression d'interdictions, avec tranquillité et pas avec souffrance, avec prospérité et pas avec austérité.

Le D. Miséricordieux fera la paix entre nous.
Le D. Miséricordieux enverra bénédiction et réussite dans toutes nos entreprises.
Le D. Miséricordieux fera prospérer nos voies.
Le D. Miséricordieux brisera l'emprise du joug des nations sur nous.
Le D. Miséricordieux nous ramènera promptement et la tête haute dans notre pays.
Le D. Miséricordieux nous guérira corps et âme d'une guérison parfaite.
Le D. Miséricordieux nous ouvrira Sa Main large.
Le D. Miséricordieux bénira chacun de nous de Son Grand Nom, de même que furent bénis nos pères, Abraham, Isaac et Jacob, "en tout", "de tout", "tout", ainsi Il nous bénira ensemble d'une bénédiction complète; que telle soit Sa Volonté. Répondons Amen.
Le D. Miséricordieux étendra sur nous la cabane de Sa paix.
Le D. Miséricordieux plantera Sa doctrine et Son amour dans notre coeur; et que Sa crainte nous anime pour que nous ne fautions pas.

וּבְנֵי • וְאִשְׁתּוֹ • וְכָל אִשְׁרֵי לֵוִי • כְּבָנִים יִשְׁלַח יְמוֹתוֹ וּבְנִיכָסִים
 יִשְׁלַח יְתוֹמוֹ • לֹא יִבְוֶשׁ כְּעוֹלָם הָיוֹד • וְלֹא יִפְלֵא לְעוֹלָם
 חֲבָא • וְיִהְיֶה נִכְסוֹ מְצֻלָּהִים וְקוֹרְבִים לְעִיר • וְלֹא יִשְׁלֹט
 שְׂטֵן בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו • וְאֵל יִזְדַּקֵּן לְפָנָיו שְׁשׁוֹם הַבֵּר חַטָּא
 וְהִרְחֹרַר עַל מַעֲתָמָה וְעַד עוֹלָם : כ"כ

חֲרָחֻמָּן הוּא יְחַיֵּנוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיִקְרַבְנוּ לִיְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלִבְנֵי
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא • מְנַהֵל יִשְׁוֹעוֹת
 מְלַכּוֹ וְעוֹשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹר וְלְדוֹר עַד עוֹלָם : כְּפָרִים
 רָשָׁו וְרַעֲבֵו וְדוֹלֵשׁ יְהוָה לֹא יִחַסְדּוּ כָּל טוֹב : נַעַר הָיִיתִי גַם
 וְקָנִיתִי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נִעְזֵב וְזָרַע מִבְּקֵשׁ לָחֶם : כָּל הַיּוֹם
 חוֹנֵן וּמְלֹלָה וְזָרַע רַבְרָבָה : מִהַ שְׂאֵבֶלְנוּ יְהִיָה לִשְׂבַעַת וּמִה
 שִׁשְׁרֵינֵנוּ יְהִיָה לְרַפְּאֵה וּמִה שְׂרִזְתֵּנוּ יְהִיָה לְכַדְכָּר
 כְּדַמְיֵכ וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְּדָבָר יְהוָה : כְּרוֹכִים
 אֲחֵם לַיהוָה עוֹשֵׂה שְׂמִים וְאֶרֶץ : כְּרוֹךְ הַגִּבּוֹר אִשָּׁר יְכַשֵּׁחַ
 כְּיְהוָה וְהִיָה יְהוָה מְבַטְחֵנוּ : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ כְּשָׁלוֹם : דוֹרֵן לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : סְבָרִי מְרַנֵּן :
 כְּרוֹךְ אֲתָה יְהוָה אֵלֵהֵנוּ מְלִךְ הָעוֹלָם פּוֹרֵא פְּרִי הַגִּפְּזִן :

וישרבו באמתבייא אליצאר

On boit la coupe incliné sur le côté gauche



הלל

(S'il y a un invité à table, celui-ci intercalera dans le Birkat Hamazone la bénédiction suivante en faveur du chef de famille):

Que le D. Miséricordieux bénisse cette table de laquelle nous avons mangé, et qu'Il y serve toutes les délices du monde, qu'elle soit comme la table d'Abraham notre père, que toute personne affamée y mange à sa faim et que tout assoiffé s'y désaltère.

Que le D. Miséricordieux bénisse ce chef de famille ainsi que son épouse, ses fils et toute sa famille, que ses fils ne périssent pas et que ses biens ne s'épuisent pas, qu'il ne subisse pas de honte en ce monde ni d'humiliation dans le monde à venir, que ses biens prospèrent et soient proches de lui, protège-le de l'emprise du Satan et d'occasions de péchés en action ou en pensée, dès maintenant et à tout jamais.

Le D. Miséricordieux nous fera vivre, nous procurera des mérites, et nous rapprochera des jours du Messie, de la reconstruction du Temple et du monde futur.

“Jui qui procure de grandes victoires à Son roi, qui témoigne des bienfaits à David Son Messie et à sa postérité à jamais.” (II Samuel 22:51)

“Les lionceaux sont dépourvus et affamés, mais ceux qui recherchent l'Éternel ne manquent d'aucun bien.” (Psaumes 34:11)

“J'ai été jeune et je suis devenu vieux, jamais je n'ai vu un juste délaissé, ni ses enfants obligés de mendier leur pain. Toute la journée il fait des faveurs, il prête, et ses descendants deviennent une bénédiction.” (Psaume 37:25,26)

Que ce que nous avons mangé nous soit profitable, que ce que nous avons bu ait un effet curatif et que la bénédiction soit sur les restes de nourriture, comme il est écrit: “Il les servit, ils en mangèrent et en eurent de reste, selon la parole du Seigneur.” (II Rois 4:44)

“Soyez bénis par le Seigneur, Créateur du ciel et de la terre”. (Psaume 115:13)

“Béni soit l'homme qui se confie au Seigneur et dont le Seigneur est son espoir”. (Jérémie 17:7)

“Le Seigneur donnera la force à Son peuple, le Seigneur bénira son peuple par la paix!” (Psaume 29:11)

Je lèverai la coupe du salut et proclamerai le Nom du Seigneur.

Béni sois-Tu, Seigneur notre D., Roi de l'univers, Créateur du fruit de la vigne.

לא

On remplit la 4ème coupe et on dit

הלל נרצה וימוגו אלכאם אראבע ויקול

שפוך

חַמַּתְךָ אֵל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
בִּשְׁמֶךָ לֹא קָרְאוּ : כִּי אָבַל אֶת יַעֲקֹב וְאֵת נְוֵהוּ הִשְׁמוּ :
לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל
אֲמַתְךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָה נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֵהֵינוּ
בְּשֵׁמִים כֹּל אֲשֶׁר חָפִיץ עָשָׂה : עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יָדֵי

(שפוך) ערק חמקחך עלה אלאמום אלדי ליים יערפוך ועלא אצולטאן אלדי בסמך
ליים נאדהו : אין פנה יעקב ושכנאנו כלאוו :

(לא) ליים לינא יא אללה ליים לינא אין לסמך עאטי וקאד ע'א פ'צלך ועלא
חקאך : עליאש יקולו אלאומום ואיין אלנא אילאהום : ואיראנא פסמא נמיע
אלדי האכב צנאע : מעאברהום פ'צא ודהב צנעת

ידיין



האדו נאם אלדי יקרבו אולארהם לעכדא בראנייא ורהאדו אחרטמים קערין ידרשו
עלא אלמיטין

RÉCITATION D'HYMNES EN L'HONNEUR DE LA GLORIEUSE
ÉPOPÉE

On remplit les coupes de vin et on récite le "Hallel Hagadol" en chantant.

שפוך

Déverse Ta colère sur les nations qui ne Te connaissent pas et sur les royaumes qui n'invoquent pas Ton Nom; car ils ont consumé Jacob et dévasté sa demeure. (Psaume 79:6,7) Déverse sur eux Ta malédiction et que l'ardeur de Ton courroux les saisisse. (Psaume 69:25)

לא לנו Non pas pour nous, Seigneur, non pas pour nous, mais pour faire honneur à Ton Nom, révèle Ta bonté et Ta vérité.

Pourquoi les peuples diraient-ils: où est donc leur D.? or, notre D. qui domine les cieus est bien Tout Puissant.

Leurs idoles sont d'argent et d'or, oeuvres de mains humaines. Elles ont une bouche mais ne parlent pas, elles

יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ :
 אַזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן : יְדֵיהֶם וְלֹא
 יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְגּוּ בְגָרוֹנָם : כְּמוֹהֶם
 יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל בִּטַח בִּיהוָה
 עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא : בֵּית אֶהֱרֹן בִּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם
 הוּא : יִרְאִי יְהוָה בִּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא :

יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
 אֶהֱרֹן : יְבָרֵךְ יִרְאִי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים : יִסֶּף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה
 שְׂמִים וְאַרְצֵן : הַשְּׂמִים שְׂמִים לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם :
 לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה : וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ
 יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי : כִּי הִטָּה
 אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְפוּנֵי חֶבְלֵי מוֹת
 וּמְצָרֵי שְׂאוֹל מְצָאוּנֵי צָרָה וַיְגֹן אֶמְצָא : וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא
 אֲנִי

יריין אל אדם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ :
 יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן : יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם
 וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְגּוּ בְגָרוֹנָם : כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם
 כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל בִּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם
 הוּא : בֵּית אֶהֱרֹן בִּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא :

(י) אֱלֹהֵי פִתְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶהֱרֹן : יְבָרֵךְ כְּאִיִּפִּין אֱלֹהֵי
 אֶצְנֵאֵר מֵעַתָּה כְּבָאֵר : יוֹד אֱלֹהֵי עֲלִיכֵהוּם וְעֲלֵיכֵהוּם וְעֲלֵיכֵהוּם : מְבָרֵךְ
 אֶתְהוּם לֵאלֹהֵי צִנְעֵי אֶסְמֵא וְאֶל אֶרֶץ : אֶסְמֵא סְמֵאֵת לֵאלֹהֵי וְאֶל אֶרֶץ עֲטֵא לֵאדָרֵא
 אֶלֵאֶרֶם : לֵיִם אֶלְמִיתֵין יִשְׁכְּרוּ לֵאלֹהֵי וְלֵיִם גְּמִיעַ אֶכְטִין קֶבֶר : וְאֶחְנֵא נִשְׁכְּרוּ לֵאלֹהֵי
 מִן דְּלַחִין וְחֵתֵא אֶשְׁכְּרוּ לֵאלֹהֵי :

(אֶהְבֵּתִי) חֲבִירֵי אֵין סְמַע אֱלֹהֵי צִנְעֵי וְסִתְרֵבִירֵי : אֵין מֵיִאֵל וְדֵנוּ אֵילֵי
 יִפִּיאֵמי אֶנֶאֶרִי : צִנְעֵרֵנִי וְגֵאֵעַ אֶלְמוֹת מִן דִּיקָאֵת קֶבֶר וִירֹנֵי דִיקָאֵת
 וְגַבְן וְוֵהֵר : וְכֶסֶם אֱלֹהֵי אֶנֶאֶרִי

ont des yeux mais ne voient pas, elles ont des oreilles mais
 elles n'entendent pas, elles ont des narines mais n'ont point
 d'odorat. Elles ont des mains mais elles ne palpent pas,
 elles ont des pieds mais elles ne marchent pas; et leur gorge
 n'emet aucun son. Puissent leur ressembler ceux qui les
 fabriquent, tous ceux qui déposent en elles leur confiance.
 Israël, aie confiance dans le Seigneur! Il est leur aide
 et leur protection.

Maison d'Aaron, aie confiance dans le Seigneur! Il
 est leur aide et leur protection.

Vous, adorateur du Seigneur, ayez confiance dans le
 Seigneur! Il est leur aide et leur protection.

Le Seigneur vous ajoutera constamment Ses bontés,
 pour vous et pour vos enfants.

Vous êtes l'objet de la bénédiction du Seigneur,
 Créateur du ciel et de la terre.

Les cieux qu'Il a créés sont les cieux du Seigneur,
 mais la terre Il l'a donnée aux hommes.

Ce ne sont pas les morts qui loueront le Seigneur,
 ceux qui sont condamnés à la perdition.

Tandis que nous, nous bénissons le Seigneur,
 maintenant, et à tout jamais, Halélouya, louanges au
 Seigneur?

אֶהְבֵּתִי Je désire que le Seigneur écoute ma voix, mes
 supplications; car Il a incliné son oreille vers moi, je
 l'invoquerai donc tous les jours de ma vie.

Les douleurs de la mort m'ont assailli et les
 tourments du sépulcre m'ont surpris. J'ai rencontré
 détresse et affliction.

J'ai invoqué le Nom du Seigneur: je te prie, Seigneur,
 sauve mon âme.

ה' זָכְרָנוּ Le Seigneur qui se souvient toujours de nous, bénira,
 oui, bénira la Maison d'Israël, bénira la Maison d'Aaron,
 bénira ceux qui craignent le Seigneur, aussi bien les petits
 que les grands.

אָנָּא יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי : חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם :
 שׁוֹמֵר פְּתָאִים יְהוָה דְּרוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי
 כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִי : כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן
 דְּמָעָה אֶרֶץ רַגְלֵי מִדְּחֵי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים : הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אָמַרְתִּי
 בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב :

מַה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי : כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא
 וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : נִדְרֵי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל
 עַמּוֹ : יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו : אָנָּא יְהוָה כִּי אֲנִי
 עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמָתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי : לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ
 תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : נִדְרֵי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא
 לְכָל עַמּוֹ : בְּחִצְרוֹת בַּיִת יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :
 הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שֶׁבְּחֹרֵרוֹ כָּל הָאֲמִים : כִּי גִבֹר
 עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּהָ :
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

יאמר

ברונבא יא אללה נזמת נפסי : חנון אללה ווייד ואילאנא אמרחאם : חאפץ גנאפלין
 אללה צועפן ולי מגייתא : ארוד נפסי לארחתי אין אללה כאפא עלירה : אין כרצת
 נפסי מלמות עייני מן ארמעא רגלי מרחפא : אתמשירת לקודאם אללה פי ארמאני
 אלהייה : אמנת אין נתכלאם אנא ונבתנו גרא : אנא קולת בגביע גמיע אלדס כדאב :
 (מה) אש נרוד לאללה גמיע כפאואתו ערירה : כאם מנירוא ארפד ובסם אלדד
 אנאדי : אועיירי לאללה נגרים קבאלת אלנן לגמיע : קומו עזיו פי עיינין אללה
 אלמות לפצייאלו : ברונבא יא הללה אין אנא כדימך אנא כדימך ולד כדאמך חלית
 ללראביטי : אילך נדבך רבך אזורא ובסם אללה אנאדי : אועיירי לאללה נגרים
 קבאלת אלנן לגמיע קומו : פי צקאייף צאר אללה פי וצט ירושלם אסכרו אללה :
 (הללו) אסכרו אללה גמיע אלאמום שבחורו גמיע אראמום : אין קווא עלינא פצל
 וחק אללה לרוואם אסכרו אללה :

(הודו) אסכרו לאללה איז מליח

אין לרוואם פצלן :

Le Seigneur est clément et juste et notre D. est miséricordieux.

Le Seigneur protège les simples, j'étais humilié et Il m'a sauvé.

Reviens, O mon âme, à ta quiétude car le Seigneur t'a favorisée de Sa bonté.

Tu as préservé mon âme de la mort, mes yeux des larmes, et mes pieds de l'errance.

Je marcherai devant Toi dans le pays de la vie.

Je conserve ma grande foi quand je parle, bien que me trouvant dans un état de grande humiliation.

Dans ma précipitation, j'avais dit: tout homme est trompeur.

מה אשיב Que ferai-je pour l'Eternel, en retour de toutes Ses bontes pour moi?

Je lèverai la coupe des délivrances et proclamerai le Nom du Seigneur.

Je m'acquitterai de mes promesses envers l'Eternel, en présence de tout Son peuple.

C'est une chose chère aux regards du Seigneur la mort de ses fidèles.

Oh! grâce, Seigneur, car je suis Ton esclave, fils de Ta servante, Tu avais déjà dénoué mes liens.

A Toi j'offrirai un sacrifice de reconnaissance et je proclamerai le Nom du Seigneur.

Je m'acquitterai de mes promesses envers l'Eternel, en présence de Tout Son peuple, dans la cour du palais du Seigneur, dans ton enceinte, ô Jerusalem, Halélouya, louez l'Eternel!

הללו

Louez le Seigneur, vous tous les peuples!

Glorifiez-Le, vous toutes les nations!

Car Sa bonté en notre faveur est grandiose, et la vérité du Seigneur demeure à jamais, Halélouya!

הודו

Rendez hommage au Seigneur, car Il est bon, car Sa bienveillance est éternelle.

יֹאמְרוּ גַם יִשְׂרָאֵל :
 יֹאמְרוּ גַם בְּיַמֵּי יְהוֹשֻׁעַ
 יֹאמְרוּ גַם יְרֵמְיָהוּ :

מִן הַמִּצֵּד קָרָאתִי יְהוָה עָנֵנִי כַּמְרִתָּבִיבָהּ : יְהוָה לִי יְהוָה לִי לֹא אֵירָא
 מִתְּעַשְׂהָ לִי אֲדָם : יְהוָה לִי כַּעֲזָרְיָהוּ וְנִאֲרָאֵי אֲרִאָה כִּישׁוֹנָאֵי :
 מִזֹּכַר לְחַסְדֹתָי כִּי הִחַיֶּנִּי מִכַּפְּתֵי מְכַלְכַּלִּים : מִזֹּכַר לְחַסְדֹתָי כִּי הִחַיֶּנִּי :
 כַּפְּתֵי גַם כְּכֹנֵי כִשְׁמֵי יְהוָה לִי : אֲמִילָם : כְּפֹנֵי כִרְכֹּרִים
 דִּעַכְכוּ כִּפְּאֵשׁ קֹזְעִים כִּשְׁמֵי יְהוָה לִי : הִחַיֶּנִּי דְחִיָּתְנִי לְנַפְלֵי
 וְיְהוָה עֲזָרְנִי : עֵי וְזִמְרַתִּי יְהוָה לִי יִשְׁעִיעַהּ : קוּלָּה רַגְלִי וְיִשְׁעִיעַהּ
 כַּאֲהָלִי צְדִיקִים יְמִינִי יְהוָה עֲשֶׂה חֲזִיר : יְמִינִי יְהוָה רוֹמְמָה יְמִינִי
 יְהוָה עֲשֶׂה חֲזִיר : לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחְיֶיהָ וְאֶפְרַיִם מְעֵשִׂי יְהוָה :
 יִסַּד יִסְרְנִי יְהוָה לְמִנִּי לֹא נִתְנֵנִי : פָּתַחְהוּ לִי יִשְׁעֵי צִדְקַתְּ אֵבֶר
 כָּם אֲוִדָה יְהוָה : זֶה דְשִׁיעַר לְיְהוָה צְדִיקִים יְבֹאֵנוּ כֹּחַ : אֲוִדָה כִּי
 עֲנִיתְנִי וְהִתֵּה לִי לִישְׁעִיעַהּ : חֲזִיר אֶבְרָן מֵאִסוּ הַבְּנוֹנִים הַיְתֵהּ
 לְרֵאשִׁי

אֵין כִּדְוֹאָם פִּצְלוּ :
 אֵין לְדְוֹאָם פִּצְלוּ :
 אֵין לְדְוֹאָם פִּצְלוּ :

יְקוּלוּ נֹאֵל יִשְׂרָאֵל
 יְקוּלוּ נֹאֵל יִשְׂרָאֵל
 יְקוּלוּ נֹאֵל כַּאֲוִיפִין אֵלְלָהּ

מִן דִּיִּיקָא נֹאֲרִית לֵאלֵלָהּ וְאֲנֹכְנִי פִּי וְסַעַת אֵרְלָהּ : אֵרְלָהּ אֵרִי לִיִּים נִכְאֹף אֵשׁ
 יִצְנָעֵי אֵרִי אֵל אֲדָם : אֵלְלָהּ אֵרִי פִּי עֲוֹנַי וְאֵנָּה נִנְרֹר פִּי כֹאֲרִינִי : כַּלִּיתָ אֵרִי
 יִתְכַּל כַּאֲלֵלָהּ מְלִי יִרְכַּל כַּאֲלֵלָהּ מְלִי יִרְכַּל כַּאֲסֵאכִין :
 זְמַיַע אֵלְאָמוֹם דִּאֲרֹנִי כַּם אֵלְלָהּ אֵין נִקְטַחְהוֹם : דִּאֲרֹנִי חֵתָּה דִּאֲרֹנִי כַּם אֵלְלָהּ אֵין
 נִקְטַחְהוֹם : דִּאֲרֹנִי כִיף אֲנַחְאֵל אֲנַפְאֹר כִיף נֹאֵר אֲסֵאוּר כַּם אֵלְלָהּ אֵין נִקְטַחְהוֹם :
 דִּזְאוֹן דִּזְוֵי לִנְקַע וְאֵלְלָהּ עֲרוֹנִי : קוּוֹ וְסִכְרֵא לֵאלֵלָהּ וּיְכִין אֵלְלָהּ לִלְמַנְתָּא : עֲזַם סִכְרֵא
 וּמְנִיתָא פִּי כַּבְּאוֹת אוּרִין יְמִין אֵלְלָהּ פְּעֵאוּרִיל אֵלְלָהּ : תֵּאדְחִיב יְהִדְכְּנִי אֵלְלָהּ וְאֵלְמֹת
 זְאוּיִים : לִיִּים נְמוֹת אֵן נַעִישׁ וְנַעֲאוּר פְּעֵאוּרִיל אֵלְלָהּ : דֵּא אֵלְכָאב לֵאלֵלָהּ
 לִיִּים עֲשִׂנְאֵי : חֲלוּלֵי כִיכְאֵן אֲוִירֵי נֹאֲרִכֹר פִּי נִסְכֹּר אֵלְלָהּ : דֵּא אֵלְכָאב לֵאלֵלָהּ
 אֲוִירִין וְדִלְלוּ פִּי נִסְכֹּרֵךְ אֵין וְנִתְנֵי וְהִכִּין אֵרִי לְמַנְרֵאָה : חֲזִיר כִּרְאוּרֵא אֵל כְּנֵאֲרִיא

Qu'ainsi dise Israël,
 car Sa bienveillance est éternelle.
 Qu'ainsi dise la Maison d'Aaron,
 car Sa bienveillance est éternelle.
 Qu'ainsi disent ceux qui craignent le Seigneur,
 car Sa bienveillance est éternelle.

Ils mentourent comme des abeilles (mais ils se
 consomment) comme s'éteint une flambee d'épines, car au
 Nom du Seigneur je les exterminerai.
 On m'a assailli pour me faire tomber, mais le
 Seigneur m'a porté secours.
 La puissante et glorieuse intervention du Seigneur
 fut ma délivrance.

Dans un état de détresse j'ai invoqué le Seigneur et
 Lui m'a répondu en me mettant au large.
 Le Seigneur est avec moi, je ne craindrai rien. Que
 pourrai me faire un être humain?

Le Seigneur est avec moi, (en faisant réussir ceux qui
 m'assistent), je verrai donc (la chute) de mes ennemis.
 Mieux vaut se réfugier à l'ombre du Seigneur que de
 se fier aux hommes: mieux vaut se réfugier à l'ombre du
 Seigneur que de se fier aux princes.

Toutes les nations m'encercleat, mais au Nom du
 Seigneur je les exterminerai.
 Ils m'encercleat et me cerneat, mais au Nom du
 Seigneur je les exterminerai.

Le son des chants et du salut résonne dans les
 demeures des justes: "La droite du Seigneur fait des
 prodiges". La droite du Seigneur est sublime, la droite du
 Seigneur fait des prodiges.

Je ne mourrai point, mais je vivrai pour proclamer
 les actions de D.. Le Seigneur m'a durement éprouvé mais
 Il ne m'a point livré à la mort.
 Ouvrez-moi les portes de la justice, je les franchirai
 et je rendrai hommage au Seigneur.

Voici la porte du Seigneur, les justes la franchiront.
 Je Te rends grâce pour m'avoir exaucé et avoir été
 mon Sauveur.

המנוח

מִן

לְרֹאשׁ פְּנֵה : כִּכְּן מֵאֵת יְהוָה הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ :

מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ : זֶה

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא : אֲכַפֵּא

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא : אֲכַפֵּא

רוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
יְהוָה : אֵל יְהוָה וַיָּאָר לָנוּ אֲסָרוּ חַג
בְּעַבְתִּים עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי אַתָּה
וַאֲוֹרֶךְ אֱלֹהֵי אֲרוּמֶמְךָ : הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :



וְדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כְּל"ח :
לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לַעֲשֵׂה



כֹּאנֵת לְרֹאם אֲדַרְכִּינָא מִן עַנְדַּא אֵלְלָה כֹּאנֵת דָּא הִיֵּא עֻזְאִיִּב פִּי עֵינֵינָא : דָּא אֲנֵאֲר
צִאנַע אֵלְלָה נִסְכְּרוּ וְנִפְרָחוּ פִּי :

(אנא) בְּרוּגְבָא יָא אֵלְלָה נִיתְנָא : (אנא) בְּרוּגְבָא יָא אֵלְלָה אֲצִלְחָנָא :
(ברוך) מְבֹאֲרֵךְ אֲוֹאֵהִי בְּסַם אֵלְלָה מְבֹרְכָאנִיכּוּם מִצָּאֵר אֵלְלָה : אֵילָא אֵלְלָה וַיִּצְוּוּ
לִינָא מְרַבּוּשׁ אֵלְעִיד בֵּל קְרָאנְבַּ חַתָּא סוּיאַכְתָּ אֵלְמִדְבָּאָח : אֵילְהָנָא אֲנֵרְוִי
וְנִגְבֵּלְךְ אֵילְאֵהִי וְנִרְפַּעְךְ : אֲסַכְּרוּ לְאֵלְלָה אֵינְ מְלִיחָ אֵינְ לְדוּוֹאִם פְּצִלוּ :
(הודו) אֲסַכְּרוּ לְאֵלְלָה אֵינְ מְלִיחָ אֲסַכְּרוּ לְאֵילְאָה אֵל אֵילְאָהָת
אֲסַכְּרוּ לְסֵאִיִּר אֵל אֲסִיִּיִּאֲר
אֵלֵי צִנָּאֵע עֻזְאִיִּב כְּבֹאֲר לּוּחַדְרוּ
אֵל צִנָּאֵע אֲסַמָּא בְּלִפְהֵמָא
לְיוּוֹאֲקַע אֵל אֲרִיָּךְ אֵל מָא

La pierre que les constructeurs ont dédaignée est devenue la pierre d'angle dominante.
C'est l'oeuvre du Seigneur, chose merveilleuse à nos yeux.
Ce jour, le Seigneur l'a préparé, exprimons-y notre allégresse et notre réjouissance.
De grâce, Seigneur, secours-nous!
De grâce, Seigneur, fais-nous prospérer!
De grâce, Seigneur, fais-nous prospérer!

Tu es mon D., je Te rends hommage, mon D., je veux T'exalter.
Rendez hommage au Seigneur, car Il est Bon, car Sa bienveillance est éternelle!
הודו
Rendez hommage au Seigneur, car Il est bon, car Sa bienveillance est éternelle.
Rendez hommage au D. des dieux, car Sa bienveillance est éternelle.
Rendez hommage au Maître des maîtres, car Sa bienveillance est éternelle.
A Celui qui accomplit, Lui seul, de grandes merveilles, car Sa bienveillance est éternelle.
A Celui qui fit les cieux avec sagesse, car Sa bienveillance est éternelle.
A Celui qui étendit la terre par-dessus les eaux, car Sa bienveillance est éternelle.

ברוך הבא Béni soit celui qui vient au nom du Seigneur!
Nous vous apportons la bénédiction de la Maison du Seigneur!
Le Seigneur est Tout-Puissant et nous éclaire.
Attachez l'offrande de la fête par des liens jusqu'aux coins de l'autel.

וּנְתַן אֶרֶץ אֲרָצִים לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
 שִׁבְשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיִּפְרֶקֶנוּ מִצָּרֵינוּ
 נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר
 תִּפְאֵר וְתִרְוַמֶם זְכָרְךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד • מִן הָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם אַתָּה אֵל • וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ • גּוֹאֵל • וּמוֹשִׁיעַ •
 פּוֹדֵה • וּמַצִּיל • וְעוֹנֶה • וּמְרַחֵם • בְּכָל יַעַת צָרָה וְצוּקָה •
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶתְּךָ אַתָּה :

אֱלֹהֵי הַרְאֵשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים • אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת • אֲדוֹן
 כָּל תּוֹלְדוֹת • הַמְהַלֵּל בְּכָל הַתְּשַׁבְּחוֹת • הַמְּנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיְהוָה יַעַר לֹא יָנוּם וְלֹא
 יִישָׁן • הַמְּעוֹדֵר יְשִׁנִּים • וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים • מְחַיֶּה מֵתִים •

ורופא

ועטא ארצהוּם לרחוּנָא
 חוּנָא לְיִשְׂרָאֵל כְּרִימוּ
 פִּי וּטְאִייתָנָא תִּפְאֵכֶר לִינָא
 וְנוֹמְנָא מִן עֲרָאנָא
 עֵטָא אֲטַעָאם לְגַמִּיעַ כְּכִלּוּק
 אֲסַכְרוּ רֵאִילָאָה אֲסַמְאֻאָת
 אֵין לְרוּאָם פְּצִלוּ :
 אֵין לְרוּאָם פְּצִלוּ :
 אֵין לְרוּאָם פְּצִלוּ :
 אֵין לְרוּאָם פְּצִלוּ :
 אֵין לְרוּאָם פְּצִלוּ :
 אֵין לְרוּאָם פְּצִלוּ :

(נשמת) נשמת גמיע אלמכלוק תברך אסמך יא אללה אילאנא • ורוח גמיע מכ'וק
 תתפכר ותרפאע הדכרתך צולטאננא דאיים • מן ארוואם וחתא לרוואם
 אנתי אילרז ומן בוכלאפך ליים לינא צולטאן יפך ויגית • יפך • ויכרץ • ויוגנב •
 וירחאם • פי גמיע וקת דייקא ונצרא • ליים לינא צולטאן יעאון וסנהר אלא אנתי •
 (אלהי) אילאה • אל אוולאניין ואל כראניין • אילאה גמיע מכלוק • סיד גמיע
 אתוואלד • אלמסכור פי גמיע אתסכוחאת • אלי יסוק דנירנו באל פצל
 וכלאייקו ברחמא • ואללרז פאייק ליים ינעוס וליים ירקוד • אלי יפייאק אראקדיין
 ולי יחאייר אל מתרדמין • יעאיש אלמיתין

Et donna leur pays en héritage est éternelle.
 En héritage à Israël Son serviteur,
 car Sa bienveillance est éternelle.
 A Celui qui, dans notre humiliation, se souvint de nous,
 car Sa bienveillance est éternelle.
 Et nous délivra de nos persécuteurs,
 car Sa bienveillance est éternelle.
 Il donne du pain à toute créature,
 car Sa bienveillance est éternelle.
 Rendez hommage au D. du ciel,
 car Sa bienveillance est éternelle.

Dans ce monde et jusqu'à l'éternité, Tu es le Tout-Puissant, et en dehors de Toi nous n'avons pas d'autre roi que Toi qui nous libère, nous sauve, nous rachète et nous délivre, qui nous exauce et nous témoigne Sa miséricorde, dans la détresse et l'angoisse nous n'avons d'autre Roi que Toi qui nous apporte secours et soutien.
 אלהי Tu es le D. des "premiers" et des générations postérieures; D. de toutes les créatures, Maître de toutes les générations, glorifié par toutes les louanges, Celui qui dirige Son monde avec bienveillance et Ses créatures avec pitié.

D. ne somnole ni ne dort, Il réveille ceux qui dorment et ranime ceux qui sont assoupis, ressuscite les morts et guérit les malades, fait recouvrer la vue aux

נשמת L'âme de tout être vivant bénira Ton Nom, Seigneur notre D., et l'esprit de toute créature glorifiera et exaltera continuellement Ton souvenir, ô notre Roi.

וְרוּפֵא חוֹלִים * פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים * וְזוֹקֵף כְּפוּפִים * הַמְשִׁיחַ
 אֱלֹמִים * וְהַמְפַעֵנָה נְעֻלָּמִים * וְדָךְ לְבָרֵךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים :
 וְאֵלֹ פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּים * וְדִשׁוּנְנוּ רְנָה בְּהַמּוֹן גְּלִיו :
 וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבַח כְּמִרְחֵבֵי רִקִיעַ * וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
 כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ * וְיָדֵינוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם * וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת
 כְּאִירוֹת * אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ * וּלְבָרֵךְ
 אֶת שִׁמְךָ מְלַכְנוּ * עַל אַחַת מֵאֵלֶיךָ אֱלֹפִים וְרוֹב רַבִּי
 רַבּוֹת * פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת * נְסִים וְנִפְלְאוֹת * שְׁעֵשִׁית עִמָּנוּ
 וְעַם אֲבוֹתֵינוּ מִדְּפָנִים * מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ * מִבֵּית
 עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ * בְּרַעַב זָנַתָּנוּ * וּבִשְׂבַע כֹּלֵלְתָנוּ * מִחֶרֶב
 הִצַּלְתָּנוּ * וּמִדְּבַר מְלִטְתָּנוּ * וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ *
 עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסָדֶיךָ * עַל כֵּן אֲבָרִים
 שְׂפִלְגָת בָּנוּ * וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנַפְחָת בְּאַפְנוּ * וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת
 בְּפִינוּ * הֵן הֵם * יוֹדוּ * וַיְבָרְכוּ * וַיִּשְׁבְּחוּ * וַיִּפְאֲרוּ * וַיִּשׁוּרְרוּ *
 אֶת שִׁמְךָ מְלַכְנוּ תָמִיד * כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה * וְכָל לִשׁוֹן לָךְ
 תִּשְׁבַּח

ויראווי א־מרצא יחול אל עמי • ויוקאף אלמחניין • וינטאק אלככאכם • ויכשאף נאל
 מגטייאת וליך ואחדך אוחנא מוויזבין :

(ואלו) ויא לוכאן פומנא מלייאן סוכרא כיה אלבאחד • ולסאננא סוכרא כיה אוויר
 מוונגאתו • ושפאייפנא תסביח כיה וסעאת אסמא • ועיינינא מוצואת כיה אשמש
 וכיה אל קמר • וייריינא פרשאת כיה אנסוראת אסמא • ורגליינא כפאף כיה אל גזאלאת •
 ליים אוחנא מסתזיין לוונבו אילך יא אללה אילאנה • ונבארך אסמך צולטאנא • עלא
 ואחדא מן אלף אלפאת אלאלאף ורובואת רובואת ארובואת • מראת אל מליחאת •
 תזירבאת ועזאייב • אלדי צנעאת מעאנא ומעא אבאחנא מלקבל • מן מאצר פכיתנא
 אללה אילאנא • מן צאר אל עבודיאי פכיתנא • פיוע קוותנא • ופשבאע אטעמתנא • מן
 אסיוף כלצחנא • ומן אלפנא נזמתנא ומן מארץ קבח וכתודון רפעתנא • חתא ראנה
 עווננא רחמתך וליים תרכונא פצאייךך עלא כרארך מפכצל אלדי קצמת פינא • וארוח
 ואנשמת אלדי נפכת פי אנפנא • ולמאן אלדי זעררת פי פומנא • אוודא הומן • יונבו
 ויבארכו • ויסכחו • ויפכרו • וינגיו • כמך צולטאנא דאיים • אין גמיע פום אילך
 יווחגב • וגמיע אלסאן אילך

aveugles, Il redresse les bossus, donne le don de la parole
 aux muets, découvre ce qui est inconnu, et c'est à Toi
 seulement que nous rendons hommage.

Et même si notre bouche se remplissait de chants
 comme l'immensité de la mer, et notre langue de cantiques
 comme la multitude de ses vagues, et nos lèvres de
 louanges comme l'extension du firmament, et si nos yeux
 rayonnaient comme le soleil et la lune, et nos bras
 s'étendaient comme les aigles sous le ciel, et nos pieds
 couraient avec l'agilité des cerfs, nous ne parviendrions pas
 à Te remercier, Seigneur notre D., ni à bénir Ton Nom,
 notre Roi, pour une seule des mille, des milliers, et des
 millions de fois que Tu nous a comblés de bienfaits, de
 miracles et de prodiges, en notre faveur et en faveur de nos
 pères dans le passé.

Tu nous as délivrés d'Egypte, Seigneur notre D., Tu
 nous as affranchis de l'esclavage, Tu nous as nourris en
 périodes de famine et, dans l'opulence, Tu as assuré notre
 maintien.

Tu nous as protégés du glaive, épargnés de
 l'épidémie, et préservés de nombreuses et graves maladies.
 Jusqu'à ce jour, Ta miséricorde nous a secourus et Ta
 bienveillance ne nous a pas abandonnés. C'est pourquoi,
 les organes que Tu as répartis en nous et l'esprit et l'âme
 que Tu as insufflés dans nos narines et la langue que Tu as
 placée dans notre bouche, tous, rendront hommage,
 béniront, loueront, glorifieront et célébreront Ton Nom,
 notre Roi, continuellement. Car toute bouche Te rendra
 grâce, toute langue Te louera, tout oeil se tournera vers

תִּשְׁבַּח * וְכָל עֵין לְךָ תִּצְפֶּה * וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע * וְכָל
 קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה * וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירְאוּךָ * וְכָל קָרֵב
 וּבְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ * כִּדְבַר שְׁנֵי אֲמָר כָּל עַצְמוֹתַי תִּאמְרָנָה
 יְהוָה מִי כָמוֹךָ מִצִּיל עָנִי מִחֲזוֹק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ;
 שְׁוַעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע * צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ *
 וּכְתוּב רַגְנוֹ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָה תִּהְלֶה :

בְּפִי	י	שָׁרִים	תְּת	ר	וּמָם :
וּבְשִׁפְתַי	צ	דִּיקִים	תְּת	ב	רָךְ :
וּבְלִשׁוֹן	ח	סִידִים	תְּת	ק	דָּשׁ :
וּבִקְרֹב	ק	רוֹשִׁים	תְּת	ה	לָד :

בְּמִקְהֵלוֹת רַבָּבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל * שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל
 הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ *
 לְהוֹדוֹת * לְהַלֵּל * לְשַׁבַּח * לְפָאֵר * לְרוֹמֵם * לְהַדְר * וּלְנַצַּח *
 עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ ;
 וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ * כִּי לְךָ נֶאֱוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ

תתשבח * וגמיע עיין אילך תתנא * וגמיע רוכבא אילך תבאייע * וגמיע אר קאמא
 לקודאמך תבאייע * ואל קלוב יכאפו מנך וגמיע אחשה וכלאוי יגניו לסמך * כיה קאל
 אל פסוק * גמיע עצאמי יקולו יא אללה אש כון כיפך יכרץ אצעיף מן אר קוי מנרו
 ואצעיף ואל מנבון מן כאטפו עייטרת אצעפא אנתי תחסנט * עייטרת אצעיף תתפתש
 ותנית * ומכתוב יגניו אזיידיו באללה אלמסתקיין מואתייא סוכרא :

(כפי) פִּי פֹּם אֵל מִסְתַּקִּיין תִּתְרַפֵּעַ וּפִי שְׁפֵאִיִם אֲזִיִּידִין תִּתְכַּרֵּךְ :
 וּפִי דִסָּאן אֲלֶפְאֶצְלוֹן תִּתְקַדֵּשׁ : וּפִי וְצַט אֲלֶמְקַדְסִין הַתְּסַכֵּר :

(במקהלות) פִּי גִמְעָאֵת רַבּוּאֵת קוֹמֵךְ צָאֵר יִשְׂרָאֵל * אֲלֵדִי כִדְאֵלְךָ לְאֲזִמִּין גִּמְעֵ אֵל
 מְכַלּוֹקִין לְקוֹדְאֵמְךָ אֵלְלָה אֵילְאָנָא וְאֵילְרָאָה אֲבָתְנָא * לִינְגֻבּוֹ רִינְסַכְרוֹ *
 לִינְשַׁבְחוֹ * לִיפְכְרוֹ * לִינְעֵלִיו * לִינְבַחֲזוֹ * וּלִינְצַחוֹ * עֵלָא גִמְעֵ כְּלָאֵם סוֹכְרָאֵת וְתִשְׁבִּיחַת
 דָּוִד וְלֵד יִשִׁי כְּדִימְךָ וְרַהֲיִנְתְּךָ :

(ובכן) וּכְדִאֵלְךָ יִרְוֹסְבַח אֲסַמְךָ לְדֵאִיִּים צוֹלְטָאנָה אֵילְרָאָה אֲצֵלְטָאן אֲרַכְבִּיר
 וְאֲלֶמְקַדְסֵם פִּסְמָא וּפְרֵ אֲרִץ אֵין אֵילְךָ מוּוֹאֲתֵי אֵלְלָה וְאֵילְאָה וְאֵילְאָר

Toi, tout genou se prosternera devant Toi, et toute figure s'inclinera devant Toi. Tous les coeurs Te craindront, les entrailles et les reins chanteront Ton Nom, comme nous lisons:

"Tous mes os diront: Seigneur, qui est comme Toi? Tu défends le pauvre contre un plus fort que lui, le

malheureux et l'indigent contre leur spoliateur." Psaume 35:10)

Tu écoutes la supplication des pauvres, Tu prêtes attention à l'exclamation des miséreux, et Tu les sauves.

Nous lisons (Psaume 33:1):

"Entonnez, Justes, des chants en l'honneur du Seigneur, aux hommes droits, il sied de louer D."

Par la bouche des hommes droits, Tu seras exalté
 et par les lèvres des Justes, Tu seras béni
 et par la langue des personnes pieuses, Tu seras sanctifié
 et par les entrailles des Saints, Tu seras loué,

במקהלות Dans les assemblées des multitudes de Ton peuple, la maison d'Israël; car tel est le devoir de toutes les créatures envers Toi, Seigneur notre D. et D. de nos pères, de Te rendre grâce, de Te louer, de Te vanter, de Te glorifier, de T'exalter, de T'honorer et d'entonner des

cantiques avec tous les chants et les éloges de David fils de Yichay, Ton serviteur, Ton Messie. **ובכן** Ainsi, que Ton Nom soit loué pour toujours, notre Roi, Tout-Puissant, le Roi grand et saint, car à Toi, Seigneur notre D. et D. de nos pères, Te reviennent pour

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד * שִׁיר וְשִׁבְחָה *
הִלֵּל וְזַמְרָה * עוֹז וּמְשַׁלָּה * נֶצַח גְּדוּלָה וְגִבּוֹרָה * תְּהִלָּה
וְתַפְאֶרֶת * קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת * בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת * לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ * וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל *
יְהִלְלוּךָ * יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ * וְחַסִּידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנְךָ * וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל * כָּל־סַם בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ * וַיִּפְאֲרוּ * אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ * כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת
וּלְשַׁמְךָ נְעִים לְזַמֵּר * וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל * בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהִלֵּל בַּתְּשֻׁבָהוֹת אָמֵן *

On boit la coupe incliné sur le côté gauche et on prononce la Bérakha postérieure sur le vin

וישראלנו באתכויאת אליצאר ומן בעד יקול

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם * עַל הַגִּפְּן וְעַל
פְּרֵי הַגִּפְּן * וְעַל הַתְּנוּבָת הַשָּׂדֶה * וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה
טוֹבָה וְרַחֲבָה * שְׂרָצִית וְהַנְּחִלָּת לְאֲבוֹתֵינוּ * לֶאֱכוֹר
מִפְרִיהָ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָה * רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ * וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ * וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ *
וְעַל מִזְבְּחֶךָ * וְעַל הַיְכָלְךָ * וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ * וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ בְּמַהֲרָה * וְשִׁמְחָנוּ בָּהּ * וְנִשְׁבַּע
מִטּוֹבָה * וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה * (בשבת יאמר ורצה
וְחַלְצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) * וְשִׁמְחָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם חַג
הַמִּצּוֹת

אבאתנא לרוואם וראיים * אננא ותשביח * ותסכיר ותזמיר * קווא וחוכמא * וברווגא
וכוכרא וגברא * וסוכרא ופוכרא * וקדושא * ותצלטין * וברכת ותהוגיב * לסמך אלככיר
ואלמקדם * ומן ראיים וחתא לרוואם אנתי אילאה * :

(יהללוך) יסוכרך יא אללה אילאנה גמיע פעאיילך ופצאיילך ואזידין צאנעין
גרדך * וקמוך צאר יעדאל * גמיעהום בסוכרא * יוגבו * ויברכו * וישבחו *
ויפכרו * אסם וקרך * אין אילך מליח לתוגיב ולסמך לדיר להמגיר ומן רוואם וחתא
לרוואם אנתי אילאה * מכארך אנתי יא אללה צולטאן מסכור בתשביח ומקבול * :

toujours le chant et la louange, l'hymne et le cantique, le pouvoir et la domination, la victoire et la gloire, la sainteté et le caractère majestueux, les bénédictions et les actions de grâce, à Ton Nom, grand et saint, et dans ce monde et jusqu'à l'éternité, Tu es Tout-Puissant.

Béni sois-Tu, Seigneur notre D., Roi de l'univers, sur la vigne et sur le fruit de la vigne, et sur le produit du champ, et pour la terre désirable, bonne et étendue, que Tu as bien voulu léguer à nos pères, pour leur offrir son fruit et les rassasier de son bien.

יהללוך Sois loué, Seigneur notre D., par toutes Tes oeuvres; et Tes fidèles et les Justes qui accomplissent Ta Volonté, et Ton peuple, la Maison d'Israël, tous Te rendront grâce par des cantiques, béniront, célébreront et glorifieront le nom de Ta Majesté; car il est bon de Te rendre hommage et il est agréable de chanter en l'honneur de Ton Nom, et dans ce monde et jusqu'à l'Eternité, Tu es Tout-Puissant.

Béni sois-Tu, le Roi célébré par des louanges, Amen.

Aie pitié, Seigneur notre D., de nous et de Ton peuple Israël, de Jérusalem Ta ville, du Mont Sion, demeure de Ta gloire, de Ton autel et de Ton Temple.

Reconstruis Jérusalem, la ville sainte, promptement de nos jours, et fais-nous y monter, réjouis-nous dans sa reconstruction et rassasie-nous de ses bienfaits, et nous Te bénirons pour elle avec sainteté et pureté (et veuille nous reconforter en ce jour de chabat) et réjouis-nous en ce jour de la fête des Matsot, un jour magnifique de sainte convocation; car Tu es bon et Tu favorises tout le monde. Nous Te remercions pour la terre, pour la vigne et pour le fruit de la vigne.

Béni sois-Tu, Seigneur, pour la terre, pour la vigne et pour le fruit de la vigne.

המצות הזו * ביום טוב מקרא קדש הזה * כי אתה טוב
ומטיב לכל * ונודה לך על הארץ ועל הגפן ועל פרי הגפן *
ברוך אתה יהוה על הארץ ועל הגפן ועל פרי הגפן :

Après la 4ème coupe de vin, on ne doit rien manger ni boire sauf de l'eau.

וליים יאכול וליים ישרוב טוול אליל חתא לצבאח כאן מא :

On a la coutume de chanter "Chir Hachirim", le Cantique des cantiques, allégorie de l'amour entre D. et Israël qui, comme l'affirme Rabbi Akiva, est "Kodech Kodachim". Le Zohar qualifie ce Cantique comme la louange d'Israël la plus agréée de D..

ואחר ההגדה יאמרו בקול נעים שיר השירים כולו כמו שכתב הרב הגדול
חיד"א זצוק"ל במורה באצבע

שיר השירים

שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין :
לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על פן ערמות אהבוך : משכני
אחריך גרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך גזפירה דדיך מיין
מישרים אהבוך : שחורה אני ונאורה בנות ירושלם באהלי קדר פיריעות
שלמה : אל תראוני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי נחרו בי
שמוני נטרה ארת הכרמים ברמי שלי לא נטרתי : הגידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עררי חבריך :
אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על
משכנות הרועים : לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי : נאוו לחיך בתורים
צוארך בחרוזים : תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף : עד שהמלך במסבו
גרדי נתן ריחו : צרור המר דודי לי בין שדי ילין : אשכול הכופר דודי לי
בכרמי עין גדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה דודי אף
נעים אף ערשנו רעננה : קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים :

אני חבצלת השרון שושנת העמקים : בשושנה בין החוחים פן רעיתי בין
הבנות : כתפוח בעצי הירז פן דודי בין הבנים בצלו המדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי : הבאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה : סמכוני באששות
רפרוני בתפוחים פי חולת אהבה אני : שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני :
השבתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם מעירו ואם
תעוררו ארת האהבה עד שתחפץ : קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים
מקפץ על הגבעות : דומה דודי לצבי או לעופר האילים הנה זה עומד אחר
בתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן הברכים : ענה דודי ואמר לי קומי לך
רעיתי

רעיתי יפתי ולכי לך : כי הנה הסתיו עבר הנשם חלף חלף לו : הנצנים
 נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו : התאנה חנטה
 פגיה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך : יונתי בחגוי
 הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב
 ומראיך נאורה : אחזו לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים פרמים וכרמנו
 סמדר : דודי לי ואני לו הרועה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים
 סוב דמי לך דודי לצבי או לעופר האלים על הרי בתר :
 על מעבבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי :
 אקומה נא ואסוכבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה
 נפשי בקשתי ולא מצאתי : מצאוני השמרים הסובבים בעיר את שאהבה
 נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחותי
 ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי : השבעתי אתכם
 בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ : מי זאת עולה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר
 ולבונה מכל אבקת ריכל : הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה
 מגבורי ישראל : כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
 בלילות : אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף
 רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים : צאינה
 וראינה בנות ציון במקדש שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום
 שמחת לבו :

הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך בעדר העים
 שגלשו מהר גלעד : שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאימות ושכלה אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה
 הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דוד צוארך בגוי לתלפיות אלף המגן
 תלוג עליו כל שרטי הגבורים : שני שריתך בשני עפרים תאומי צביה הרועים
 בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אל הר המור ואך נבעת
 הלבונה : כלך יפה רעיתי ומום אין בך : אחתי מלבנון כלה אחתי מלבנון
 תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממעונות אריות מהררי
 נמרים : לבבתני אחותי כלה לבבתני באחת מעיניך באחד ענק מצורוניך :
 מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים : נפת
 תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון :
 גן געול אחתי כלה גל געול מעין חתום : שלחיתך פרדם רמונים עם פרי
 מגדים כפרים עם נרדים : נרד וכרסם קנדה וקנמון עם כל עצי לבונה מר
 ואהלות עם כל ראשי בשמים : מעין ננים באר מים חיים וגזלים מן לבנון :
 עורי

שיר השירים

לו

עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו :
 באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שהיתי
 ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה ולבי ער קול
 דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי
 רסיסי לילה : פשטתי את כתנתי איכבה אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
 אטנפם : דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו : קמתי אני לפתוח לדודי
 וידי נטפו מור ואצבעותי מור עובר על פפות המנעול : פתחתי אני לדודי
 דודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא
 ענני : מצאוני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רידי מערי
 שמרי החמות : השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה
 תגידו לו שחולת אהבה אני : מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד
 שככה השבעתנו : דודי צח ואדום דגול מרבבה : ראשו כרתם פז קוצותי
 תלתלים שחורות בעורב : עיניו פיונים על אפיקי מים רחצות בקרב ישבות
 על מלאת : לחייו פערונת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות
 מור עבר : ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים :
 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו בלבנון בחור בארזים : חכו
 ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם :

אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו
 לערוגות הבשם לרעות בננים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי
 הרועה בשושנים : יפה את רעיתי בתרצה נאווה כירושלם אימה בנדנלות :
 הסבי עניך מגדרי שהם הרהיבני שערך בעדר העזים שגלשו מן הגלעד :
 שניך בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם :
 כפלה הרמון בקתך מבעד לצמתך : ששים המה מלכות ושמונים פילגשים
 ועלמות אין מספר : אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
 יולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללה : מי זאת הנשקפה
 כמו שחר יפה בלבנה ברה בחמה אימה בנדנלות : אל גנת אגוז ירדתי
 לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמונים : לא ידעתי נפשי
 שמתני מרכבות עמי נדיב :

שובי שובי השולמית שובי שובי ונחורה כך מרה תחזו בשולמית במחולת
 המחנים : מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים
 מעשה ידי אמן : שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנג ערמת חטים סונה
 בשושנים : שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה : צנאריך כמגדל השן עיניך
 ברכות בחשבון ער שער בת רבים אפק כמגדל הלבנון צופה פני דמשק :
 ראשך עליך בפרמל ודלת ראשך בארזמן מלך אסור ברהטים : מה יפית
 יוד 10 חונם

ומח

ומה נעמתי אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות :
 אמרתי אעלה בתמר אחזרה בסנסניו ויהיו נאי שדיך כאשכלות הגפן וריח
 אפך בתפוחים : וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים : אני
 לדודי ועלי תשוקתו : לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה לכרמים
 נראדה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמוגים שם אתן את דודי לך :
 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך :
 מי יתנה כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקה גם לא יבוז לי :
 אנהגה אביאך אל בית אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים רמני :
 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנורת ירושלים מה
 תעירו ומה תעזרו את האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר
 מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיה שמה חבלתך אמה שמה חבלה
 ילדתך : שמני כחותם על לבך כחותם על זרועה כי עזה כמות אהבה
 קשה כשאור קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת יה : מים רבים לא יוכלו
 לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו
 באהבה בוז יבוזו לו : אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותינו
 ביום שידבר בה : אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא
 נצור עליה לוח ארז : אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
 שלום : פרס היה לשלמה בבעל המון נתן את הפרס לנטרים איש יביא
 בפריו אלף כסף : פרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את
 פריו : היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני : ברח דודי ודמה
 לך לצבי או לעופר האילים על הרי בשמים :

בליל שני מברכין את העומר

רוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת
 העומר : היום יום אחד לעומר :
 הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש
 למקומה במהרה בימינו :



ואומרים

ואומרים מזמור אלהים יחננו ויברכנו ואחר כך יש נוהגים לומר

אָנָּה בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה : קִבַּל רֵגַת עֲמֶךָ
 שִׁגְבָנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא : נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבַת
 שְׁמַרְם : בְּרַכְם טְהַרְם רַחֲמֵי צְדָקֶתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם : הַסִּין
 קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ : יְחִיד גֵּאָה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי
 קְדוּשָׁתְךָ : שׁוּעַתָנוּ קִבַּל וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע תְּעֵלּוּמוֹת :
 ואומר בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

פיוטים לאחר ההגדה

ויהי בחצי הלילה :

אז רוב נסים הפלאות בלילה * בראש אשמורות זה הלילה * גר צדק נצחתו
 כנחלק לו לילה : ויהי
 דנת מלך גרר בחלום הלילה * הפחדת ארמי באמש לילה * וישר ישראל
 לאל ויובל לו לילה : ויהי
 זרע בכורי פתרום מחצת בחצי הלילה * חילם לא מצאו בקומם בלילה *
 טיסת נגיד חרושת סלית ככוכבי לילה : ויהי
 יעץ מחרף לנופף אווי הובשת פגרו בלילה * פרע בל ומצבו באישון לילה *
 לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה : ויהי
 משתכר בכלי קדש נהרג בו לילה * נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה :
 שנאה נטר אנגי וכתב ספרים בלילה : ויהי
 עזרת נצחך עלי בנדר שנת לילה * פורה תדרוך לשומר מה מלילה *
 צרה בשומר ושח אתא בקר וגם לילה : ויהי
 קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה * רם הודע פי לך היום ולך הלילה *
 שומרים הפקר לעירך כל היום וכל הלילה * תאיר כאור יום השבת
 לילה : ויהי

ואמרתם זבח פסח

אומץ גבורותיך הפלאות בפסח * בראש כל מועדות נשאת פסח * גליח
 לאזרחי חצי ליל פסח : ואמרתם
 דלתיו דפקת בחום היום בפסח * הסעיר נוצצים עגות מצות בפסח * ואל
 הבקר

הבקר רץ זכר לשור ערך פסח : ואמרתם
 זועמו סדומיים ולוהטו באש פסח * חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח *
 טאטאת אדמת מוף ונוף בעברך בפסח : ואמרתם
 יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח * כביר על בן בכור פסחת בדם
 פסח * לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח : ואמרתם
 מסגרת סגרה בעתותי פסח * נשמדה מדין בצליל שעורי עומר פסח * שורפו
 משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח : ואמרתם
 עוד היום בנוב לעמוד עד געה עונת פסח * פס יד פתבה לקעקע צור
 בפסח * צפה הצפית ערוך השלחן בפסח : ואמרתם
 קהל כנסה הדסה צום לשלש בפסח * ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים
 בפסח * שתי אלה רגע תביא לאויביך בפסח * תעוז ירה ותרום ימינה
 בליל התקדש חג פסח : ואמרתם
 כי לו נאה * כי לו יאה * אדיר במלוכה * בחור בהלכה * גדודיו יאמרו לו *
 לה ילה * לה פי לה * לה אף לה * לה יהוה הממלכה :
 כי לו נאה * כי לו יאה * דגול במלוכה * הדור בהלכה * ותיקיו יאמרו לו : לו
 כי לו נאה * כי לו יאה * זכאי במלוכה * חסין בהלכה * טפסריו יאמרו לו : לו
 כי לו נאה * כי לו יאה * יחיד במלוכה * כביר בהלכה * למודיו יאמרו לו : לו
 כי לו נאה * כי לו יאה * מרום במלוכה * נורא בהלכה * סביביו יאמרו לו : לו
 כי לו נאה * כי לו יאה * עניו במלוכה * פודה בהלכה * צדיקיו יאמרו לו : לו
 כי לו נאה * כי לו יאה * קדוש במלוכה * רחום בהלכה * שנאניו יאמרו לו : לו
 כי לו נאה * כי לו יאה * תקיף במלוכה * רחום בהלכה * תמימיו יאמרו לו : לו
 אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב * במהרה במהרה * בימינו בקרוב * אל בנה
 אל בנה * בנה ביתו בקרוב :
 בחור * גדול * דגול * הדור * ותיק * זך * חסיד * טהור * יחיד * כביר *
 למוד * מקף * נאור * סגיב * עוז * פודה * צדיק * קדוש * רחום * שדי *
 תקיף : הוא יבנה ביתו וכו'
 אחד מי יודע * אחד אני יודע * אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
 שנים מי יודע * שנים אני יודע * שני לחות הברית * אחד אלהינו שבשמים
 ובארץ :
 שלשה מי יודע * שלשה אני יודע * שלשה אבות * שני לחות הברית *
 אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
 ארבע מי יודע * ארבע אני יודע * ארבע אמהות * שלשה אבות * שני
 לחות הברית * אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

חמשה

המשה מי יודע . המשה חופשי תורה . ארבע אמהות .
 שלשה אבות . שני לחות הברית . אחר אלהינו שפשמים ובראין :
 שלשה מי יודע . שלשה אנו יודע . שלשה סדר המשה חופשי תורה .
 ארבע אמהות . שלשה אבות . שני לחות הברית . אחר אלהינו
 שפשמים ובראין :

שבעה מי יודע . שבעה אנו יודע . שבעה אבות . שלשה סדר משנה .
 המשה חופשי תורה . ארבע אמהות . שלשה אבות . לחות הברית .
 אחר אלהינו שפשמים ובראין :
 שמונה מי יודע . שמונה אנו יודע . שמונה ימי מילה . שבעה ימי שבתא .
 שלשה סדר משנה . המשה חופשי תורה . ארבע אמהות . שלשה אבות .
 שני לחות הברית . אחר אלהינו שפשמים ובראין :

משעה מי יודע . המשעה אנו יודע . המשעה ירחי לילה . שמונה ימי מילה .
 שבעה ימי שבתא . שלשה סדר משנה . המשה חופשי תורה . ארבע
 אמהות . שלשה אבות . שני לחות הברית . אחר אלהינו שפשמים
 ובראין .

עשרה מי יודע . עשרה אנו יודע . עשרה דבריא . המשעה ירחי לילה .
 שמונה ימי מילה . שבעה ימי שבתא . שלשה סדר משנה . המשה
 חופשי תורה . ארבע אמהות . שלשה אבות . שני לחות הברית . אחר
 אלהינו שפשמים ובראין :

אחד עשר מי יודע . אחד עשר אנו יודע . אחד עשר פולכיא . עשרה
 דבריא . המשעה ירחי לילה . שמונה ימי מילה . שבעה ימי שבתא .
 שלשה סדר משנה . המשה חופשי תורה . ארבע אמהות . שלשה אבות .
 שני לחות הברית . אחר אלהינו שפשמים ובראין :

שנים עשר מי יודע . שנים עשר אנו יודע . שנים עשר שבתא . אחר עשר
 פולכיא . עשרה דבריא . המשעה ירחי לילה . שמונה ימי מילה . שבעה
 ימי שבתא . שלשה סדר משנה . המשה חופשי תורה . ארבע אמהות .
 שלשה אבות . שני לחות הברית . אחר אלהינו שפשמים ובראין :
 שלשה עשר מי יודע . שלשה עשר אנו יודע . שלשה עשר מדיא . שנים
 עשר שבתא . אחד עשר פולכיא . עשרה דבריא . המשעה ירחי לילה .
 שמונה ימי מילה . שבעה ימי שבתא . שלשה סדר משנה . המשה
 חופשי תורה . ארבע אמהות . שלשה אבות . שני לחות הברית .
 אחר אלהינו שפשמים ובראין :

חד

חד גדיא • חד גדיא • חד גדיא • דזבין אבא בתרי זוני • חד גדיא • חד גדיא •
 ואחד אנדייא ואחד אנדייא • אלי שרא באבא בזו פלוס • ואחד אנדייא • ואחד אנדייא
 ואתא שונרא • ואכלה לגדיא דזבין אבא בתרי זוני : חד גדיא חד גדיא •
 ונאת אלקטון • ואכלאת אנדייא אלי שרא באבא בזו פלוס • ואחד אנדייא • ואחד
 אנדייא :

ואתא כלבא • ונשך לשונרא • דאכלה לגדיא • דזבין אבא בתרי זוני : חד
 גדיא חד גדיא :

ונאת אלכלבא • ונדמת אלקטון • אלי כלאת אנדייא • אלי שרא באבא בזו פלוס •
 ואחד אנדייא • ואחד אנדייא :

ואתא חוטררא • והפה לכלבא • דנשך לשונרא • דאכלה לגדיא • דזבין אבא
 בתרי זוני : חד גדיא חד גדיא

ונאת אלעצא • וצראבת אלכלבא • אלי נדמת אלקטון • אלי כלאת אנדייא • אלי
 שרא באבא בזו פלוס • ואחד אנדייא • ואחד אנדייא :

ואתא נירא • ושרף לחוטררא • דהפה לכלבא • דנשך לשונרא • דאכלה
 לגדיא • דזבין אבא בתרי זוני : חד גדיא חד גדיא

ונא אנאר • וחרק אלעצא • אלי צרבאת אלכלבא • אלי נדמת אלקטון • אלי כלאת
 אנדייא • אלי שרא באבא בזו פלוס • ואחד אנדייא • ואחד אנדייא :

ואתא מיא • וכבא לנורא • דשרף לחוטררא • דהפה לכלבא • דנשך לשונרא •
 דאכלה לגדיא • דזבין אבא בתרי זוני : חד גדיא חד גדיא

ונא מלמא • וטפא אנאר • אלי חרק אלעצא • אלי צרבאת אלכלבא • אלי נדמת אלקטון •
 אלי כלאת אנדייא • אלי שרא באבא בזו פלוס • ואחד אנדייא • ואחד אנדייא :

ואתא תורא • ושתא למיא • דכבא לנורא • דשרף לחוטררא • דהפה לכלבא •
 דנשך לשונרא • דאכלה לגדיא • דזבין אבא בתרי זוני : חד גדיא חד גדיא

ונא אטור • ושראב אלמא • אלי טפא אנאר • אלי חרק אלעצא • אלי צרבאת אלכלבא
 אלי נדמת אלקטון • אלי כלאת אנדייא • אלי שרא באבא בזו פלוס • ואחד
 אנדייא • ואחד אנדייא :

ואתא השוחט • ושחט לתורא • דשתא למיא • דכבא לנורא • דשרף
 לחוטררא

לְחֹטְרָא • דְּהִכָּה לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא • דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא • דְּזַבִּין אֶבְיָא
בְּתַרֵּי זַוְיָ : חַג גְּדִיא חַד גְּדִיא

וְגַא אַרְבַּח • וּדְבַח אַטוּר • אֵלֵי שְׂרַאב אֵלְמָא • אֵלֵי טַפָּא אַנְאָר • אֵלֵי חֶרֶק אֵלְעִצָּא •
אֵלֵי צְרַבְתָּא אֵלְכַלְבָּא • אֵלֵי גְדַמַת אֵלְקַטוּץ • אֵלֵי כְלַאֲת אַנְדְּרִיָּא • אֵלֵי שְׂרַא כְּאֵבָא
בוּזוּ פְלוּס • וְאַחַד אַנְדְּרִיָּא וְאַחַד אַנְדְּרִיָּא :

וְאַתָּא מְלֶאךְ הַמְּוֹת • וְשַׁחַט לְשׁוֹחַט • דְּשַׁחַט לְתוֹרָא • דְּשַׁתָּא לְמִיָּא • דְּכַבָּא
לְנוֹרָא • דְּשַׁרְף לְחֹטְרָא • דְּהִכָּה לְכַלְבָּא • דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא • דְּאֶכְלָה
לְגִדְיָא • דְּזַבִּין אֶבְיָא בְּתַרֵּי זַוְיָ : חַד גְּדִיא חַד גְּדִיא

וְגַא מֶלֶךְ אֵלְמוֹת • וּדְבַח אַרְבַּאח • אֵלֵי דְבַח אַטוּר • אֵלֵי שְׂרַאב אֵלְמָא • אֵלֵי טַפָּא
אַנְאָר • אֵלֵי חֶרֶק אֵלְעִצָּא • אֵלֵי צְרַבְתָּא אֵלְכַלְבָּא • אֵלֵי גְדַמַת אֵלְקַטוּץ • אֵלֵי כְלַאֲת
אַנְדְּרִיָּא • אֵלֵי שְׂרַא כְּאֵבָא בוּזוּ פְלוּס • וְאַחַד אַנְדְּרִיָּא וְאַחַד אַנְדְּרִיָּא :

וְאַתָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא • וְשַׁחַט לְמְלֶאךְ הַמְּוֹת • דְּשַׁחַט לְשׁוֹחַט • דְּשַׁחַט
לְתוֹרָא • דְּשַׁתָּא לְמִיָּא • דְּכַבָּא לְנוֹרָא • דְּשַׁרְף לְחֹטְרָא • דְּהִכָּה לְכַלְבָּא •
דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא • דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא • דְּזַבִּין אֶבְיָא בְּתַרֵּי זַוְיָ : חַג גְּדִיא חַד גְּדִיא

וְגַא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא • וּדְבַח מֶלֶךְ אֵלְמוֹת • אֵלֵי דְבַח אַרְבַּאח • אֵלֵי דְבַח אַטוּר • אֵלֵי
שְׂרַאב אֵלְמָא • אֵלֵי טַפָּא אַנְאָר • אֵלֵי חֶרֶק אֵלְעִצָּא • אֵלֵי צְרַבְתָּא אֵלְכַלְבָּא • אֵלֵי
גְדַמַת אֵלְקַטוּץ • אֵלֵי כְלַאֲת אַנְדְּרִיָּא • אֵלֵי שְׂרַא כְּאֵבָא בוּזוּ פְלוּס • וְאַחַד אַנְדְּרִיָּא •
וְאַחַד אַנְדְּרִיָּא :



C'est un devoir de continuer à s'entretenir toute la nuit de Pessa'h du sujet de la sortie d'Egypte et de raconter les miracles et les merveilles que D. a réalisées en faveur de nos ancêtres, jusqu'à ce que le sommeil nous prenne.

פיוט על נס יציאת מצרים ועשר מכות

סימן אני אליהו בכ"ד הח"ש רבי יוסף גיג חזק

למן גלי סור פרוס נת * וכעברי פרוסיל יח ואמר ומרפני

- כליני נספח יא יהודי * פי פסח פרחת גודי ;
- אסניאן ליה יא זולאסי * כאן ופאין ויפון כלאי
- קישראב אנעמר פאסי * ונברך קלאקאה גודי
כליני
- נמלא פיסאונן ונספך * אכשיר השירים נמשפך
- בער אפודר אלקתפוך * על פרחת עתקת גודי
כליני
- יא סאמעין מא עמיל פינא * פלמרחת יכדמו פינא
- כלדאן ומכאין אכנינא * ענר רב, פלהו מעודי
כליני
- אתגליא אלקה מן סמאתו * סכתאננהו מאעלה דרגאתו ;
- קיא אלקוסחאולאר, מאתו * יצרכו פיהם כלעודי
כליני
- ליהם אמשי וכפרתם * ערפתם כסמי ופרחתם
- אננא אלקה אילאה אכרתם * אב אלקכרתה ואלמקעודי
כליני
- ישראל סמעו אכלאמו * ישפאו מן פרעו וכדאמו
- נגר רב, וחקלד צולאמו * כלעשיר צרפאת מעודי
כליני
- יהואה אלקב אלקתאני * דגע דם גמיע אלקמייאני
- קום פרעו קועוד עפשיאני * רענתם שיש מתיך אלעודי
כליני

ופלע

* וּטְלַע צִפְצָע מִן אֱלוֹדָאן * וּחֹאִיר גְּמִיעַ אֱלִסּוּכָאן
 * לֹא מְנַעוּשׁ חֲתָא לֹאפְרָאן * וּפִי פְרוּשָׁהֶם מְתִיל אֱלִדּוּדִי :

כְּלִינִי

* בְּלַקְמֵל וּכְלֵט אֱלוּחוּשׁ * אֶצְכָּטָהֶם וּמָא תֵאבוּשׁ
 * זְאֲדָהֶם רַב אֱלִגְיוּשׁ * אֶלְפָנָא מִן גִּיר אֲחֵרוּדִי :

כְּלִינִי

* כְּתֵר אֱלִגְדָּאִים אֲעֵלִיהֶם * בְּתֵלָג וּנְאֵר יִשׁוּשֵׁט פִּיהֶם
 * אֲגִרָאֵד חֲאֲטָת אֲעֵלִיהֶם * צִדְמָהֶם וּצֵאֲרוּ קְעוּדִי :

כְּלִינִי

* רֵאג אֲעֵקְלָהֶם בְּלִצְלִמָּאֵת * וְלֹא חֲאֲכוּשִׁי אֶפְנֵאֲרָאֵת
 * זְאֲדָהֶם צְרֵבֵת אֶלְכְּכָרָאֵת * צֵהוּ וּנְדָבוּ אֶלְכְּדוּדִי :

כְּלִינִי

* הָאֵר אֶלְצֵרְבָּא גֵּאֵת קוּיָא * וּפְרֵעוּ טֵרֵד אֶלְכְּלִיָּיא
 * פִּיאוּהֶם וּכְרָגוּ עֵגְלִיא * וְעִגְיָנָהֶם מְצֵרוּר מְעֵקוּדִי :

כְּלִינִי

* חֲטוּ עָדָא שֵׁט אֶלְבְּחֵאֲרִי * כְּלֵט פִּרְעוּ אֲעֵלִיהֶם גֵּאֲרִי
 * וּמְעָא סֵת מִיָּאֵת גְּבֵאֲרִי * וְרוּכָאֵב מְצֵר מִן גִּיר אֲעֵדוּדִי :

כְּלִינִי

* וּמֵאֲרָה וּקְרָף מוּסָה וּצְלָה * וְאֵל אֵילָאָה אֲעֵלִיָּה אֲתַגְלָא
 * צֵרֵב אֶלְבְּחֵר וּכְלָה פְלָה * בְּתַנְאֵשׁ אֵן מְסֵרֵב מְעֵדוּדִי :

כְּלִינִי

* שֵׁק אֶלְבְּחֵר מוּסָה בְּעֵצָאֲתוּ * וּפִי וּצְטָהוּ זְוּוּ אֲשִׁכָּאֲטוּ
 * וּגְרַק פִּרְעוּ וּמְחֵאֲלָאֲתוּ * וְרַמָּאָהֶם עַל אֲשֵׁט מְמֵדוּדִי :

כְּלִינִי

רַד אֶלְמָא אֶעְלָא אֶלְמְצָרִיא * מאתו תרים עלא פרסיא
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדַפְרָחָא קוּיָא * קאלו שירה עלא אלמקצודי :

כליני

בְּאֲדֵי מוֹסָה יִסִּיר וַיִּקְרָא * לְלֵאֵילָאָה אֶעְצִים אֶלְכַבְרָה *
 וּבְרַג יִשְׂרָאֵל בְּדַפְכָּרָה * מִן אֶלְבָּהֵר וְצָאֵר גְּמוּדֵי :

כליני

יָבֵס אֶלְבָּחֵר וְצָאֵר אֶתְנִיָא * מִתִּיל אֶלְצַחְרָה וְאֶלְבְּרִיָא *
 תְּקוּל מוֹלִז בְּלוֹזוּיָא * וְעֵלָא פָרְעוּ וְצָאֵר כְּצִכּוּצֵי :

כליני

יִסְבְּחוּ אֶלְרַב אֶלְעֶרְשֵׁי * כְּעָא מְרִים וְכֵאִית מִשָּׁה *
 וְנִסָּא וְרֵאָהָא תְּמִישֵׁי : בְּשִׁכְרָה אֶגְדִּידָא וְקִצּוּדֵי :

כליני

וּמִן מְצַר כְּרַג אַחְרָאִיר * עֵלָא מַה צֶּאֱקוּ מִן מְרֵאִיר *
 וְצִנְעוּ עַגְיָנָהֶם פְּטֵאִיר * עֵלָא נִירָאֵן לֵאֲהֵב צֶהוּדֵי :

כליני

סְנַדוּק יוֹסֵף אֶמְעָאָהֶם * מִתֵּל מָא כָּאֵן וְצֵאָהֶם *
 בֶּן יַעֲקֹב חֲפִיץ אֶבְרָהֶם * מִתְּרוּ יְכוּן אֶסְעוּדֵי :

כליני

פִּי סִינֵי וְקִפּוּ לֵאֲשָׁבֵאֵט * וְתַגְלָא אֶלְאִילָאָה בְּתַבָּאֵת *
 תְּמָא אֶעֱטָאנָא אֶלְתוֹרָאֵת * וְאֶלְכְּלוּק אֶלְכֵּל שְׁהוּדֵי :

כליני

גֵּאֲזֵאֲזָנָא פְּלֵבֵר וְטַעֲמָנָא * בְּלִמֵּן וְסִלּוּאֵן אִישְׁבְּעָנָא *
 פִּי מְסִיר צֶבֶר אֶרְבַּעִין אֶסְנָא * תֵּם דְּכַלְנָא אֶלְאֶרְץ גְּדוּדֵי :

כליני

- * וְאֵד וּכְרַמָּא דוֹן קַיָּאס * וּבְנָא לִנָּא בֵּית אֱלֹמְקֻדִּישׁ
 : וְזֵאוּל אֲעֵלִינָא אֱלֵעֲכָאס * בְּלִקְרִבֵּן וּלְנֵאר וּקוּדִי
 : בְּלִינִי
- * חֵן אֲעֵלִינָא בְּלִרְחֻמָּאת * וְעֵאוּזִין לִינָא מַא פָּאת
 : וּגְפָר לִינָא אֲדַנּוּבֵאת * וְאֵלְדִי צֵאע יִכּוּן יְעוּדִי
 : בְּלִינִי
- * זְלֵאתָנָא תְּגַפֵּר וְתִגִּיד * וּרְסֵל לִינָא בֵּן דָּוִד
 : נְתַנְעֵמוּ גַּעַם אֱלֵדִיד * וַיִּשְׂרַח אֱלֶקְלֵב אֱלֹמְפְדוּדִי
 : בְּלִינִי
- * קָרַב לִינָא כָּל כִּיר * וְאֵלִיהוּ יִגִּינָא בְּשִׁיר
 : וְרַחֵם עַבְדְּךָ אֱלֵאֲחֻקִּיר * אֱלֹמְסִבַּח מִן גִּיר אֲחֻדוּדִי
 : בְּלִינִי נְסֻכֵּר יֵא יְהוּדִי * פִּי פִּסַּח פְּרַחַת גְּדוּדִי :

פיוט סימן אני שלמה זרקא

למן דיר יא נאדיב כאס אלעיקאר

אַרְזִין אַרְקוּדַס אַטְאֵהֶרָא רֵאצָּאָה אֵלְלָה
 מִן דוּד אַרוּוִיטָאן מוּכְתָאֶרָא רִפָּאעַ וְעֵאֵלְלָא
 וּגְלָאנִי מִנְהָא בֵּאלְקֵאֵהֶרָא מִן בַּעַד אֵלְכֵלְמֵלָא
 וּנְטַרְב פֶּרְנַךְ יֵא רַב תְּרַחַאס עֵלִיִּיא
 וְאַרְסֵר בֵּן דוּד אֵלְמִסִּיחַ וּמַעוּ אֵלִיָּה
 נְטַלְב בְּגָאָה אֵלְגְּדוּד נִרְאָךְ בַּעֲאִינִי
 וְנַעֲבַד תַּם רַב אֵלְמַעְבוּד מַה אֵילוּ תֵאנִי
 מִדְּחֹו מַא כֵּאֵן פִּיָּה חֲדוּד וּוְאַחַד וּוְאַחַדֵּאנִי
 הוּא יְרַחֵם בְּרֵאחֻמָּאתוּ וַיִּחֹון עֵלִיִּיא
 וְאַרְסֵל וְכוּ

יא

יא מן רא לקורבאן ולמרבח פי בית אלקודסין
 וולכהן יקראב ויפראח וישראל סאמחין
 ואלוי בצווטו ירמאח לרב אלעאלמין
 ואליוס כיפאש אלעאדא שמתו פייא
 וארסל וכו'

שתהיית תימרך אלעאגיב מא כאיין מיתלו
 פייאין בלעוסלאן ואלחאליב מזיין ווחלו
 כיפאש עאבדין אצאליב פי ווטנך דכלו
 לאש נסית ארחובאב ותבאעת עהאייא
 וארסל וכו'

לכלאיך אלכאמלין פי ווטנך ייבאן
 כדוד אלוורד ואלייאסמין ואזאהר פתחאן
 עבאדא ושראע עאלמין תורת ארחמן
 נרגא פצלך יא רב תרצא עלייא
 וארסל וכו'

מן צאב נכון מתל אטיר נהווא באלגנחא
 ונשוף אלהיכל ואדביר קאלייבי פרחאן
 נזור אסגיר ואלכביר דנובי סמחאן
 נטלב ראחמת אראחים ירחאם עלייא
 וארסל וכו'

האוואך פי ווצטו אדווא לגמיע אגיוש
 יעאלם אתורת באלקאווא לגמיע אנפוס
 מי הוא פי תראבך יהווא יתמראג ויבוס
 מן צאב תמא נמות נסבך פתחייא
 וארסל וכו'

זכאת

זכאת חסנת גרודנא יבני בקאמו
 רחמא פי בית מקדסנא ירכב עלאמו
 קריב אין יגמאע שמלאנא יתבת כלאמו
 אנכי שולח לכם את אליה
 וארסל וכו'

שירת הים בתרגום וערכי

וּפְרַק יי בְּיוֹמָא הַהוּא ית יִשְׂרָאֵל מִיַּד דְּמִצְרַיִם וְחֻזָּא יִשְׂרָאֵל ית מִצְרַיִם מִיִּיתִין
 על פי ימא :

וּאֲנֵאת אֱלֹהֵהּ פִּי דְאַלְךָ לְיוֹם אֵילָא יִשְׂרָאֵל מִן יַד אֱלִמְצְרִיּוֹן *
 וְאַרְאָא יִשְׂרָאֵל אֵילָא אֱלִמְצְרִיּוֹן * מְוֹאֲתָא עֲלָא שְׂטָא לְבַאחַר :
 וְחֻזָּא יִשְׂרָאֵל ית גְּבוּרַת יְדָא רַבְתָּא דִּי עַבְד יי בְּמִצְרַיִם וְדַחִילוּ עִמָּא מִן קֳדָם
 יי וְהִימִינוּ בְּמִמְרָא דִּי וּבְנִבְיָאוֹת מֹשֶׁה עֲבָדִיד :

וְאַרְאָא יִשְׂרָאֵל * אֵילָא הָאֲדִי אֱלֹאֲפָא לְעֲאֲצִימָא * אֲדִי
 חֵאלָאֵהָ אֱלֹהֵהּ פְּלִמְצְרִיּוֹן * וּוְכַאֲפּוֹ אֱלֻקוֹס מִן אֱלֹהֵהּ *
 וְאַמְאֲנוּ בָּאֵהוּ * וּבְמוֹסָא רָאסוּלָאֵהוּ :

בְּכֵן שִׁבַּח מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ית תּוֹשְׁבַחְתָּא הַדָּא קֳדָם יי וְאַמְרוּ לְמִימַר גְּשִׁבַח
 וְגוֹדִי קֳדָם יי אֲדִי אֲתַנְיָא עַל גּוֹתְנִיָּא וְגִיּאוֹתָא דִּילֵיהּ הִיא סוּסְיָא וְרַכְבִּיָּה שְׂדִי
 בְּיַמָּא :

חִינִיז סְבֵאֲחַ מוֹסָא וְאַבְנוּ יִשְׂרָאֵל * אֵילָא אֲתַסְבִּיחָא הָאֲדִי
 לְאַלְאָהּ * וּוְקֵאלוּ אֲנַמְעִין * נְסִבְחוּ לְאַלְהֵהּ * אִין אֲתַקִּיצְאָר
 אֲתַקִּיצְאָרָא * כִּיל וּוְרַכְבָּהוּ * זַאֲרָא פְּלַבְאֲחַר :

תּוֹקֵפִי וְתוֹשְׁבַחְתִּי דְחִילָא יי אֲמַר בְּמִימְרֵיהּ וְהוּהּ לִי לְפָרִיק דִּין אֱלֹהֵי וְאַבְנֵי
 לֵיהּ מְקַדֵּשׁ אֱלֹהָא דְאַבְהַתִּי וְאַפְלַח קְדָמוּהִי :

עוּזִי וּוְאַמְנֵדִי * אֱלֹהֵהּ אֱלֹאֲזֵאֲלִי * אֲלֵדִי כֵּאֲן אֵילִי אֱלֹאֲגוֹתָא *
 הָאֲדִי אֲטַאֲיִקִי וּוְאַנְוִי אֵילִי * אֵילָאֵהּ אוֹכוּי וְאַרְפָּאֵעוּ :

”

La "Chira" est considérée comme la plus grande louange à l'Eternel. En la récitant avec concentration, on grave dans son coeur la foi en la Providence miraculeuse en faveur de notre peuple.

Celui qui la récite avec foi et amour et proclame ainsi la Gloire de l'Eternel en ce monde, aura le mérite de la chanter dans le monde à venir et lors de la Guéoula à la venue du Machia'h, lorsque se reproduiront des miracles aussi merveilleux que lors de la sortie d'Egypte.

En outre, celui qui prononce la Chira avec ferveur, comme s'il était lui-même présent à la traversée de la Mer Rouge, et loue D. pour le miracle, aura ses péchés pardonnés

יִי מַרְי גַּעְתוּ קִרְבָּנַי יִי שְׂמִיחַ :

אַלְחִיחַ אֲרוֹן אֱלֹמוֹלֵאחִים • אֶלְחִיחַ יִי־סַמְאִיחַ :

רְחִימֵי פְרִיעַח וּמַשְׁרִיחַתַּח שְׂרִי בְּנֶסֶח וּשְׁפֹר נְפִילוֹחַי אִישׁפְעֵי בְּיַמַּי דְּסוֹחַ :
אִמְרֵאֲבִכּ פְרִיעַח וּוְגוֹסַאחִי • זְאִרְיֵא פְלִבְאֲחֵחַ • וּמְכַתְּאֵחַ

קְיִיאֲדִיחֵי גְרָקוּ פִי בְּחַר קִלְזִים :

חַחוּמְיֵא חֹפֵי עֵלְיֵחִים נַחְתֵי לְעַנְמִקְיֵא פִּאֲבָנַא :

אַלְגוֹמוֹר גְּטַאוֹחִים • חִבְסֵי פְרִגְלֵחַתַּח • כַּמְתֵּל אֶלְחִיגְאֵר :

יִמְיַנְךָ יִי אֲדִירָא בְּחִילָא יִמְיַנְךָ יִי תְבַרַח סַנְגָּחַח :

**יִמְיַנְךָ יִי אֶלְחִיחַ • יִי אֶלְגֵּלֵל בְּלִקְוֵא • יִמְיַנְךָ יִי אֶלְחִיחַ •
תְּרֵאעֵר אֶלְעֵאדִי :**

וּבְסַנְי חַוְקִיחַ תְּבַרְחֵנִי לְדִקְמוֹ עַל עֵשְׂרָה שְׁלֵחַת רַחֲמֵיךָ שִׁיעִירִיתֵינוּ כְּנַרְא לְחֵשׂא :
וּבְכַוְחֵרַת אֶתְקִיעֵאֲרֵךְ • אֶתְחַרְסֵם קַאוֹאֲמַחַד • אֶתְמַסְרֵסִפְאֵךְ •
תְּפַנְיֵחִים כִּיף אֶלְגְּאֵחַח :

וּבְמִימְר פּוֹמְךָ חֲפִימוֹ כִּיֵּא קִמוּ כִּשׁוֹר אֶלְיֵא קִפּוֹ חַחוּמֵי בְּלִפְאֵי דְיִמְסַא :

וּבְרִיחַ אֶגְבֵּלְאֵךְ • אֶתְעַרְאֲמוֹ אֶלְמֵיֵיֵא • וּוְקִפְּוֵי כִיף אֶלְקִיֵּדִים
אַלֵי קַאֲטֵלִי • גְּמַדֵי אֶלְגוֹמוֹר • פִּי קַאֲלֵכּ אֶלְכַבְּאֵחַר :

פְּתִיחַ אֲמַר סַנְגָּחַח אֲרוֹחֵךְ אֲרַבִּיךָ אֶפְלִיג פּוֹחַא תְּשַׁבַּע מַנְדַּחוֹן נַפְשֵי אִישְׁלֵחַ
חֲרַפֵי תִשְׁעִיעֵנוּ יְרֵי :

קַאֲל אֶלְעֵאדִי • גְּתַבְאֵעַחִים וְגַלְחֵקְחִים • אֶנְקַצְסֵם לְכַחִים :

תְּשַׁבַּעַע מַנְחִים נַפְסֵי אֶנְסַל סִיפֵי • תְּפַנְיֵחִים יְרֵי :

אַמְרַתְּ כִּמְיַמְרֵךְ חֹפֵא עֵלְיֵחִים יִמְסַא אִישְׁתַּקְעֵי פִּאֲבָרַא כְּפִיִּי מַסְפִּיִּי :
**חַוְכְּתַת בְּאֵרְחֵאךְ • גְּטַאוֹחִים אֶלְכַבְּאֵחַר • גְּרָקוּ כִיף
אַרְיֵעֵיךָ פְּרִמָּא אֶלְגְּאֵיֵר :**

לִית פִּר מִינְךָ אַתְּ חוּמַּא אֶלְחֵיחַ יִי לִית פִּר מִינְךָ אֶלְחֵיחַ אַתְּ אֲדִיר כְּחוּרֵשׂא
דְּחִיל מוֹשְׁפִיחֵי עַבְדֵי פְרִיִּישֵׁי :

**כִּיֵּאן פְּחֵאֲלֵךְ פְּטַאיִיקִי יִיֵּא אֶלְחִיחַ • כִּיֵּאן פְּחֵאֲלֵךְ יִיֵּא
אַלְגְּאֵלֵי פְּלִקוֹדֵם מוֹכִיף אֶלְמוֹדֵאֵיֵיחַ • אֶעֱנֵעַ עַאֲגֵאֵיֵיב :
אַרְבַּחַת יִמְיַנְךָ כְּלַעְתַּנֵּנוּ אֲרַעַא :**

מִיֵּלַח

מִיֵּלֶת יְמִינְךָ • בְּלֹא־עֵתְהוֹם אֶל־אֶרֶץ :

דַּבְּרָהּי בְּטַבְּוֹתֶךָ לְעַמֵּא דְנָן דִּי פְּרַקְתָּ סוּבְרָהּי בְּתַקְפֶּךָ לְדִירָא דְקוּדְשֶׁךָ :
סִיֵּאֲרֵת בְּאִפְצֻלְךָ • קוּוֹם אֶל־אֲדִי פְּכִיתָאֲהוּ • גְּדַמְתָּ בְּאֵעוּזְךָ •
אִירָא מְנַזָּאל קוּדְסֶךָ :

שְׁמַעוּ עַמְמֵיָא זְעוּ דְחֻקָּא אַחְדָּתִינֹון לְדַהוּי יִתְבִּין בְּפִלְשֶׁת :

סְמַעוּ לְאוּמָאם אֲרִתְעֵרוּ • לֹוּגָע אַכְדָּא • סוּכָאן פִּלְשֶׁת :
לְבָן אֲתַבְּהִירוּ בְּבִרְבֵי אֲרוֹם תְּקִיפֵי מוּאָב אַחְדָּנֹון רַתִּיתָא אֲתַכְּרוּ כָּל דַּהוּי
יִתְבִּין בְּכַנְעַן :

חִינִיז אַנְדָּאֲהִישוּ שְׁלֹאֲדָד אֲרוֹם • קוּיֵּיאַד מוּאָב אַכְדָּאֲתַהוּם
אַרְאֵעְדָא הָאֲנוּ אַנְמִיעַ סוּכָאן כְּנַעַן :

תְּפִיל עֲלִיהוֹן אַמְתָּא וְדַחֲלָתָא בְּסַנֵּי תוּקְפֶךָ יִשְׁתַּקֹּון כְּאֲכַנָּא עַד דִּי יַעִיבֵר עַמְפֶּךָ
" יֵת אַרְנוּנָא עַד דִּי יַעִיבֵר עַמֵּא דְנָן דִּי פְּרַקְתָּא יֵת יַרְדְּנָא :

תוּקָאעַ עֲאֲלִיהוּם אֶלְהִיבָא וּלְפִיזָאעָא • בְּקוּוֹת אֲדִרְאֵעֶךָ •
יִסְכְּתוּ כִּיף אֶלְחִינָאֲר • חֲתָא יְגוּז קוּוּמְךָ " אֶלְהֵהָ • חֲתָא
יְגוּז קוּוֹם אֶלְדִּי פְּכִיתָאֲהוּ :

תַּעֲלִינֹון וְתִשְׁרִינֹון בְּטוּרָא דְאַחְסַנְתֶּךָ אַתֵּר מְתַקֵּן לְבֵית שְׂכִינְתֶּךָ אֲתַקְנָתָא "
מְקַדְשָא " אֲתַקְנָהּי יַדְךָ :

תַּאנִּיבָאֲהוּם וּוְתַגְרָצָהוּם פִּי גַאבֵּל אִירָאֲתַתֶּךָ • מְנַזָּל
לְסוּכְנָאֲנֶךָ אַפְעֵאֲדֵת יָא אֶלְהֵהָ • מְקַדְס יָא אֶלְהֵהָ •
צוּבָאֲהוּ יַדְךָ :

" מַלְכוּתִיָה קָאִים לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא :

אֶלְהֵהָ יִתְצַאֲלֶטֶן • לְלֹאֲבָדָא וּלְהֵאֲבָדִי :

אַרִי עֵאלוּ סוּסוֹת פְּרַעָה בְּרַתִּיכּוּהִי וּבְכַפְרִישׁוּהִי בִימָא וְאַתִּיב " עֲלִיהוֹן יֵת מִי
יִמָא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלִּיכוּ בִיבְשָׁתָא בְּנוּ יִמָא :

חִין אֲדַכָּל כִּיל פְּרַעָה וּוְרַכָּאֲבוּ וּוְפִרְסָאֲנוּ פִּלְבָאֲחֵר • וּוְרִין
אֶלְהֵהָ אֲעֲלִיהוּם אִירָא מַה אֶלְבָּאֲחֵר • וּוְאֹלָאֲד יִשְׂרָאֵל •
סָאֲרוּ פִּילִיבִים פִּי וְאַצֵּט אֶלְבָּאֲחֵר :

פיוטים לאחר ההגדה
פיוט למוהר"י נגרא

ידידי רועי מקימי • ממרמס אנשי ללון • הגידה לי עתה על-מי נטשת מעט
הלאן : טוב לאסוף כדחיק • כי הם זרע אוהביך • ורחק את שלום אחיך •
וגם את שלום הלאן : רעיוני בנאות דשאים • תן מרעה על כל שפאים • בזרועך
קבץ טלאים • וסחב לעירי הלאן : אמור נא פודי ומטילי • עד הגה אויבי מנהולי •
ירעני רועה אוילי • ויהי הכל רועה לאן : להר אשר קורי בנו • השיבני ומשול
בנוי • גור בארץ באנו • כי אין מרעה ללאן : חון על עניים ומרודים • ספחו
עליהם כדודים • הבט וראם העתודים • העולים על הלאן : זכור כי את למו נלח •
וטר ירושם בקלח • למה זנחת לנלח • יעשן אפך בלאן : קבץ אלפים וזונה וחללם
מיד שונא • קוש ומחר על יד מוכה • עוד תעבירכה הלאן : ובנה מקדש וההראל •
ושלח מבשר ישראל • ובא לליון גואל • רחל באה עם הלאן :

פיוט נועם בי אבי חזק נא אמי סימן אני דוד חזק • שיר מפואר :

אם אמרתו אספרה בלשוני • נפלאותיך נפלאה נשגבה דעת ממני אגיד נדלך יום
שאלתי רעיוני השיבני • דומיה לך • ואילו מלא פיכו ולשונו • אין באלהינו אין
כאדוננו • אין כמלכנו אין כמושיענו : "דעו כי ה' היא האלהים • אין מלכדו גבוה מעל
גבוה וגבוהים • גדול כבודו • בכתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נלח הוד יסוד מלכות •
גילה זיו הודו • זה אלי • ואנוהו • אוהבהו • וארוממנהו באלהים נעשה חיל והוא • יבוס
לרינו : "והפליא ענה רם וכשא • בתעלומות בלירוף אותיות תורה קדושה • בתעלומות
האיל ברך ויטר ועשה • ארבע עולמות • ברוך חי העולמים • רם על רמים מלא רחמים •
שבחוהו כל האומים • כי גבר חסדו עלינו : "דבר ויקרא ארץ ושמים • וכל לבאם • ומדי
בשעולו את המים • לים הביאם • שקל בפלס הרים ובמאזנים • בהבראם • על הכל • ברא
אדם • בשר ודם • טור אשר קדם • ונשמה טהורה • נתן בקרבו חלק ממנו : "חכם לבב מה
גדלו מעשיך • כלם בחכמה • אשרי האיש אשר נא ישכחך • שוכן שמימה כי במה נחשב לפני
גדולתך • להכל דמה • מה אנו • מה חיינו • מה חסדנו • מה לרקותינו • מה כחנו • מה
גבורתנו • מה ישועתנו : "זה כמה אליך זורי אתפלל • מקירות לבי • שומר מה מלילה
גימר מה מליל אשא עול אויבי • כל היום מנאך שמך ומחלל • שאג כלביא • למתי תשלם
לו את גמולו • כפעלו יראו עינינו וישמח לבנו • תגל נפשנו : "קרבה אל נפשי גאלה למען •
אויבי פדני • הכוני פלעוני וכוס לען • ורוש הרויני • עג חסדיך תמיד אני נשען • להושעני •
כהודך כנדלך נשכחך • ונפאריך נרוממך ונקדישך ונזכיר שמך מלכנו :

ת"ו של ב"ע

pour se dresser à l'encontre d'une civilisation idolâtre par tradition . Cette audace sacrée ne pouvait être dictée que par une volonté inébranlable de ne jamais fléchir quoiqu'il advienne. Il en va de même pour nous; si nous avons irrévocablement décidé de tenir tête au mal, c'est-à-dire que toute considération qui diverge de la pureté de notre foi ne pourra absolument pas entrer en ligne de compte, l'instinct du mal ne pourra avoir prise sur nous. Mais le moindre fléchissement, ne serait-ce que l'appréhension de l'épreuve, c'est ouvrir une brèche et permettre à l'instinct du mal de s'emparer de nous.

C'est cet héroïsme moral qui fit mériter à Abraham une alliance indissoluble, la promesse divine que sa descendance ne disparaîtra jamais, comme il est écrit: "Je ne les aurais ni dédaignés, ni repoussés au point de les anéantir, de dissoudre Mon alliance avec eux" (Lévitique 26,44).

C'est là la garantie que l'attache avec le Judaïsme, qui gît dans le cœur de chaque enfant d'Israël, ne pourra jamais se dénouer, même ramenée à sa plus simple expression. Cette fidélité inébranlable au Judaïsme, nous l'avons héritée d'Abraham Avinou et elle se perpétue en nous, en vertu de l'alliance divine avec notre premier ancêtre; car, dans le monde spirituel, tout niveau, atteint par un effort acharné, se mue en réalité permanente et en acquisition perpétuelle. Il réussit à limiter le pouvoir des forces du mal au point de les empêcher d'étouffer la dernière étincelle de foi juive dans le cœur de chaque enfant d'Israël pour toutes les générations à venir.

'HAMETS ET MATSA: •

Nous lisons dans la Hagada: "Cette *Matsa*, pourquoi la mangeons-nous? Parce que la pâte de nos pères n'avait pas eu le temps de lever lorsque D. se révéla à eux et effectua leur rédemption".

D. accourut pour délivrer les enfants d'Israël déjà déchus jusqu'au 49ème degré d'impureté, avant que la "pâte ne lève", c'est-à-dire avant qu'ils n'arrivent au 50ème degré, qui scelle l'anéantissement spirituel et engendre simultanément la destruction physique. Ainsi se vérifia la promesse divine: "Je ne les aurais ni dédaignés ni repoussés au point de les anéantir".

Le concept de *'Hamets* pendant Pessa'h symbolise le danger de la chute au 50ème degré d'impureté que suit l'anéantissement. La consommation de *'Hamets* pendant Pessa'h est punie de la peine de *Carète* (retranchement spirituel de parmi le peuple); de plus, durant toute la fête de Pessa'h, toute trace de *'Hamets* doit être éloignée de nos demeures, comme signe de la suppression du mal qui fermente en nous. Cette obligation est comparable à l'injonction d'effacer la mémoire d'Amalek.

LA REDEMPTION FINALE: •

Dans le Midrach (Yalkout fin Malachie) nous lisons:

"Si les enfants d'Israël ne retournent pas en *Téchouva* ils ne jouiront pas de *Guéoula*; et ils ne s'amenderont que sous le coup des souffrances, d'un état d'instabilité physique et de privation de moyens de subsistance. La *Téchouva* ne pourra alors avoir lieu qu'à l'instigation d'*Eliyahou Hanavi*, comme il est écrit: "Or Je vous enverrai Eliyahou le prophète, et lui, ramènera le cœur des pères à leurs enfants et le cœur des enfants à leurs pères" (Malachie 3,23-24).

En effet, les souffrances écartent les aspirations matérielles et éliminent donc le mal. Elles prédisposent par conséquent le peuple à la *Téchouva*. Néanmoins, la question se pose: qui va nous inciter à tirer la leçon des souffrances et à nous amender?

En Egypte, nous avons Moché Rabénou; mais dans notre génération, si pauvre spirituellement où le peuple dans sa vaste majorité n'a conservé que la dernière attache avec la *Kédoucha*, qui donc pourrait détenir la force spirituelle susceptible d'éveiller cette *Téchouva*? Nos Sages concluent que la seule chance d'une prise de conscience collective est en la révélation de *Eliyahu Hanavi*. Une force divine supérieure agira sur nous pour nous inspirer et insuffler dans notre cœur un désir de *Téchouva*.

Le moment idéal pour réaliser cette inspiration d'amendement est l'époque de Pessa'h, pendant laquelle se renouvelle chaque année l'assistance divine en vue de notre libération de l'emprise du mal.

L'élan divin, forcément momentané, a pour fonction de révéler à l'homme la profondeur de toute chose, de lui faire entrevoir la vision de la vérité afin de l'éclairer, au départ, sur la voie à suivre, puis l'engager, une fois cette lumière retirée, à la recouvrer par choix et effort personnels.

Tout Israël eut droit à une telle intervention lors de la révélation de la Torah au Mont Sinai. Nos Sages nous apprennent que la Torah fut donnée non seulement à la génération de L'Exode qui s'était intensément préparée à la recevoir, mais également à toutes les générations, à toutes les âmes juives à naître. Notre possession latente de la Torah nous engage à l'acquérir à nouveau et à mettre en valeur ce patrimoine que nous détenons déjà au fond de nous.

Le Midrach (Yalkout Bo: page 199) nous explique de la façon suivante la différence entre la rédemption d'Égypte et la rédemption ultime:

Lorsque nous disons que la sortie de *Mitsraïm* eut lieu avec précipitation, il s'agit là de la "précipitation de D." venu à notre rencontre. Lui, fit le premier pas pour nous libérer et nous élever aux sphères supérieures, comme le décrit allégoriquement le Cantique des cantiques (2,8): "C'est la voix de mon bien-aimé! Le voici qui vient, franchissant les montagnes, bondissant sur les collines":

מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות

En revanche, de la rédemption finale il est dit: "car vous ne sortirez pas avec précipitation" (Isaïe 52,12). D. ne veut plus accourir vers nous afin de nous faire sortir de ce dernier *Galout*; car nous avons déjà reçu la Torah qui nous donne la possibilité de mériter la *Guéoula* —la rédemption— de manière autonome, c'est-à-dire en acquérant seuls l'élévation spirituelle requise.

REVELATION DE D. ET PREPARATION D'ISRAEL: •

Nous lisons dans la Hagada: D. dit: "Je parcourrai le pays d'Égypte, cette nuit-là, Moi et non un ange".

Le Zohar précise que la *Guéoula* devait avoir lieu par la Main de D. en personne et non par l'intermédiaire d'un ange, vu l'impossibilité pour un ange de pénétrer dans la *Touma* de *Mitsraïm* sans que sa sainteté en soit souillée.

Pour comprendre ces paroles de nos Sages, il nous faut d'abord faire précéder les explications suivantes: chaque individu, d'après son niveau, aborde les événements différemment. La première approche consiste à ne considérer les événements que comme un enchaînement de faits totalement fortuit. Une autre y discernera un message de D., porteur d'un certain enseignement. Cela est parfois appuyé par l'apparition d'un ange, d'un messenger de D. en personne. La troisième approche englobe ceux qui dominent au point de discerner que c'est

bel et bien la main de D. qui oeuvre, sans intermédiaire. Nous lisons dans la Hagada: "par une grande terreur (Deut. 26,8) —il s'agit de la révélation divine". Cette grande terreur, c'est le sentiment qui emplit celui qui approfondit de la sorte les événements. La crainte et la peur sont alors les signes révélateurs du dévoilement de la présence divine.

Au sujet de la *Guéoula* d'Égypte, nos Sages ont déclaré dans leur langage expressif que la *Guéoula* par l'intermédiaire d'un ange fut impossible, car sa sainteté aurait été atteinte. Ils nous apprennent par là qu'à la sortie d'Égypte les enfants d'Israël ont eu besoin du secours divin pour les élever à la hauteur de voir la Main de D. sans intermédiaire; car sans cela, ils n'auraient pu en aucune manière être sensibilisés à la *Kédoucha*. Ils étaient si profondément immergés dans la perversion de *Mitsraïm*, que même l'apparition d'un ange les aurait laissés indifférents et incapables de distinguer la Providence divine qui se matérialise dans le déroulement des événements.

Cette intense révélation ne pouvait cependant avoir lieu qu'après une préparation rigoureuse du peuple pour le rendre apte à en bénéficier. Les enfants d'Israël endurèrent donc les souffrances de l'exil d'Égypte pour se purifier physiquement et s'élever spirituellement. Ils durent aussi, sur ordre divin, immoler l'agneau pascal, acte qui représente, comme l'explique le Zohar, l'annihilation de l'idolâtrie des Égyptiens et de leur emprise.

ABRAHAM ETABLIT LA PERPETUITE DU JUDAISME:

Nous lisons dans la Hagada: "A l'origine, nos ancêtres pratiquèrent un culte idolâtre...Téra'h père d'Abraham et de Na'hor..." C'est la Michna (*Pessa'him*) qui établit ainsi l'ordre à suivre dans le récit de la sortie d'Égypte et de ses origines: "on débute par un blâme pour finir par une louange".

Nous pourrions nous demander quelle est l'utilité en cette nuit majestueuse de rappeler l'ascendance idolâtre d'Abraham Avinou, alors qu'il s'en sépara complètement pour établir une nouvelle lignée, fidèle au Créateur et détachée de ses origines.

Mais c'est que nos Sages ont voulu nous enseigner la ténacité d'Abraham Avinou qui s'insurgea contre son père, sa maison, toute sa famille et tout un monde idolâtre et lutta pour répandre l'unicité de D.. Il fut appelé "Hébreu" de la racine hébraïque *Héber* qui signifie côté: le monde entier d'un côté, Abraham, seul du côté opposé.

Chacun de nous sait combien il est difficile de nager à contre-courant, même quand nos idées ne sont que quelque peu différentes de celles de notre entourage; à plus forte raison, si nous sommes isolés dans un milieu hostile à l'extrême. Malgré tout, nous ne pouvons nous imaginer la force de caractère nécessaire à Abraham Avinou

Le Talmud (Kidouchim 30b) nous recommande: "Si ce vilain t'attaque, attire-le à la Maison d'étude", car par le retour dans l'ambiance pure de l'étude de la Torah, tu comprendras que le bonheur en ce monde, sans parler de celui de l'au-delà, ne réside que dans une vie cimentée par la Torah.

La voie est alors ouverte pour servir D. "dans le désert", en désertant les plaisirs mondains, les passions matérielles insatiables, les jalousies qui nous rongent, les honneurs imaginaires, car c'est dans un tel désert que nous allons trouver la vraie richesse spirituelle, le vrai bonheur. C'est là que nous allons écouter la parole de D., que la Manne divine va nous alimenter, que la fontaine de la Torah va nous suivre et nous abreuver, comme lors de la traversée du désert par les enfants d'Israël.

Nous fuyons l'atmosphère impure d'une société "évoluée" qui évolue vers une vie bestiale dans son but d'implanter la laïcisation et d'abolir toute retenue morale. Nous nous regroupons en une société saine, fidèle aux hautes demandes morales et spirituelles de la Torah, axée sur l'influence bienfaisante de la Maison d'étude dont la sève nourricière vivifie les branches les plus éloignées du Judaïsme. Dans un tel cercle, nous allons accéder à la vraie émancipation, l'émancipation de tout penchant égoïste, la paix et l'harmonie dans l'amour et le respect du prochain.

Il est vrai que la tâche est ardue et que nous risquons de nous décourager avant même de prendre la route. Mais ici encore, Moïse nous indique un stratagème pour nous aider à dompter le mauvais instinct: "Allons à trois jours seulement de chemin dans le désert". Sans trop nous engager, faisons le premier pas; la porte reste ouverte si nous nous repentions et voulions faire demi-tour. Si la décision est difficile et que nous n'osons pas nous lancer d'emblée, faisons un petit essai sans engagement. Goûtons-y et, une fois engagés, nous sentirons que le "désert" est en réalité l'endroit le plus fertile et le plus fécond; les restrictions qu'exigent nos pratiques, la source de notre véritable épanouissement; les privations requises, la cause de notre contentement et de notre bonheur.

2) Engageons-nous totalement par la suite

"D. parle ainsi à Israël: Je te saurai gré à jamais de la bonté que tu M'as exprimée en tant que jeune nation à la sortie d'Egypte, de l'amour que tu M'as prouvé en me suivant dans le désert, sur une terre aride" (Jérémie 2,2).

L'acte de dévouement et de foi des enfants d'Israël qui, sur ordre divin, suivent Moïse dans le désert, sans provisions, restera gravé à tout jamais comme un trait distinctif de notre peuple.

Nous savons que la sortie d'Egypte symbolise notre libération des forces du mal qui agissent en nous. Le *'Hamets*, nourriture levée dont la consommation nous est interdite pendant Pessa'h,

symbolise la fermentation du mal que nous devons éliminer et tout particulièrement le défaut essentiel d'orgueil et de "gonflement" de la personnalité qui s'oppose à la Volonté de D.. La *Matsa*, le pain azyme, illustre ce défaut aplani et notre soumission au Créateur.

Pour nous libérer de l'emprise du mal et amender notre conduite, un acte de dévouement s'impose; afin de nous détacher de nos habitudes précédentes, nous devons parfois opter pour le chemin le plus long et le plus ardu, par mers et déserts, et abattre ainsi tous les ponts qui nous relient au passé, afin que nous ne soyons pas induits en tentation.

"D. ne les dirigea point par le pays des Philistins, car c'était le plus proche" (Exode 13,17). La Torah nous apprend ainsi la nécessité de prendre sur soi de lourdes responsabilités, afin de se détacher de situations antérieures indésirables.

La sortie d'Egypte n'avait en effet pas été réalisée avec tout le dévouement nécessaire, puisque Moïse sentit le besoin d'encourager le peuple à l'aide du stratagème de ne pas trop s'engager et d'entreprendre le chemin ne serait-ce que "trois jours dans le désert". Le peuple ne s'était donc pas encore entièrement débarrassé de l'instinct du mal; celui-ci, incarné par Pharaon, le poursuivit et l'atteignit à la rive de la Mer Rouge. Les enfants d'Israël se trouvaient ainsi coincés entre l'armée égyptienne et la mer. C'est alors que se produisit l'exploit de dévouement suprême qui allait résoudre la situation. Comme nous le relate la tradition, c'est l'acte de foi de Nakhchon Ben Aminadav, de la tribu de Judah, qui, plongeant le premier dans la mer, déclencha le miracle de l'ouverture des eaux de la Mer Rouge: la mer engloutit les Egyptiens; l'instinct du mal fut totalement anéanti et le peuple était en bonne voie pour recevoir la Torah.

Cet exemple historique doit modeler notre ligne de conduite quotidienne. Le Judaïsme requiert l'abnégation. Si nous nous en remettons à D. quant à notre avenir personnel, sans trop nous attarder à faire des "provisions" — וגם צידה לא עשו להם —, si nous nous dévouons pour la cause sacrée et plongeons dans la voie de la Torah avec foi et enthousiasme, tous nos doutes seront dissipés, toutes nos difficultés miraculeusement résolues et la voie du bonheur et de l'élévation s'ouvrira largement devant nous.

LA REDEMPTION D'EGYPTE ET LA REDEMPTION FUTURE:

La rédemption d'Egypte fut caractérisée par une assistance divine préliminaire — אתערוחא דלעילא — de miracles surnaturels dont l'impact éleva les enfants d'Israël aux plus hautes sphères spirituelles. Cet élan leur fut ensuite retiré et ils retombèrent au degré spirituel initial. Il leur incombait dès lors de gravir ces mêmes degrés, non point par une aide extérieure, mais exclusivement par l'effort personnel — אתערוחא דלתתא — pour être dignes de recevoir la Torah au Mont Sinaï cinquante jours après.

COMMENT S'OPERE NOTRE AFFRANCHISSEMENT:

La Torah, chaque fois qu'elle mentionne la libération du peuple juif de l'esclavage égyptien, nous précise la notion de liberté réelle; c'est ainsi que dans la section du *Chéma* que nous récitons matin et soir, nous lisons: "Je suis l'Eternel votre D. qui vous ai fait sortir du pays d'Egypte pour devenir votre D." (Nombres 15,4). C'est-à-dire: Je ne vous ai pas fait sortir d'Egypte en vue d'une liberté effrénée, mais en vue d'une vie au sein d'un Judaïsme instruisant la personne à se libérer du joug du mal et à subjuguier ses mauvais instincts et ses passions qui mettent en danger son avenir spirituel.

Voilà donc l'homme vraiment libre, d'une liberté indépendante de sa position matérielle. Tel est le but de la sortie d'Egypte que couronne le don de la Torah au mont Sinai, qui fait d'Israël le peuple élu, la nation divine à toutes les époques et dans les contingences de l'histoire.

SEUL EST LIBRE CELUI QUI S'INTEGRE COMPLETEMENT DANS LA TORAH:

Nous trouvons l'enseignement suivant dans les Maximes de nos Pères (Chap. 6):

Seul est libre celui qui s'affaire dans la Torah, comme nous lisons: "Les caractères divins étaient gravés sur les Tables de la Loi" (Nombres 32,16). "Gravé" en hébreu חרות est homonyme de חרות liberté; or nous savons que les Tables de la Loi symbolisent le cœur d'Israël*: la liberté est acquise lorsque la Torah y est gravée.

Le verset suivant est explicite à ce sujet: "Inscris-les sur les tables de ton cœur" (Proverbes 3,3).

S'affairer dans la Torah signifie qu'en toute chose, en toutes circonstances, notre comportement doit être motivé par le souci d'appliquer la Torah. Nous nous affranchissons ainsi des désirs matériels qui sont dans le fond les serviteurs du *Yetser Hara*. "Celui qui n'est pas constamment motivé par la Torah est répudié par D." (Midrach Rabba, Chap. 41,7). D. veut des hommes libres et non point des esclaves; or l'homme n'est appelé libre que s'il se dégage complètement de l'esclavage sans en conserver aucune séquelle. Cette idée est évoquée par l'interdiction, pendant Pessa'h, de toute trace de *Hamets* qui symbolise le *Yetser Hara*. Comme le *Hamets*, son emprise doit être totalement éliminée, enrayée.

LA VRAIE SERVITUDE:

Moïse et Aaron interviennent auprès de Pharaon pour demander la libération du peuple "dans le but de célébrer le culte de D. dans le désert" (Exode 5,1). Pharaon leur répond: "Pourquoi Moïse et Aaron débauchez-vous le peuple de ses travaux? Retournez à vos souffrances propres." (Exode 5,4).

Pharaon, comme nous l'avons vu, personnifie l'approche matérialiste de la vie; Moïse et Aaron

représentent l'idéal spirituel du Judaïsme. Bien entendu, ces deux idéologies s'opposent. Pour la personne matérialiste, l'épicurien moderne, le Judaïsme n'offre qu'une vie de privations, de souffrances dans le culte divin: "A quoi bon cette servitude qui vous est imposée" dit le pervers (Hagada de Pessa'h).

Le Midrach décrit ainsi le Judaïsme: "La vie du Juste débute par la souffrance pour déboucher sur une plénitude permanente (Béréchit Rabba, Chap. 66)."

Au début on doit en effet consentir à de nombreuses restrictions "pour servir D. dans le désert", pour déserrer beaucoup de plaisirs. Mais par la suite, on jouit de ce devoir librement consenti qui procure la plénitude et le bonheur véritable; tandis qu'une vie déjudaisée, sans fond spirituel, nous mènerait à l'esclavage matérialiste: elle débute par l'illusion du bonheur pour mener au vide et à la souffrance morale. C'est pourquoi retentit l'appel divin: "Je suis l'Eternel. Je veux vous soustraire aux souffrances d'Egypte" (Exode 6,6).

LA VOIE POUR NOUS INTEGRER DANS LE JUDAISME

1) Ne nous engageons pas trop pour commencer*

De l'intention déclarée de Moïse "d'aller à trois jours de chemin dans le désert" pour servir D. (Exode 5,3), la Torah a voulu nous enseigner le meilleur moyen de nous affranchir du mauvais instinct et par là, être à même de mettre en pratique la vérité divine.

En prenant conscience de la vanité des valeurs matérielles, nous arrivons à la conviction que le bonheur ne réside pas dans la jouissance des biens de ce monde. Nombreuses sont les sentences de nos Sages qui expriment cette vérité:

"Celui qui poursuit l'honneur, l'honneur le fuit"
"L'homme quitte ce monde sans avoir pu satisfaire la moitié de ses désirs"
"Celui qui multiplie des biens, multiplie des préoccupations"
"La jalousie ronge les os"
"L'amour de l'argent n'est jamais rassasié".

En ce monde, l'homme est constamment affamé et n'est jamais repu: les plaisirs sont passagers et éphémères, tandis que les préoccupations occupent la plus grande partie de l'existence et la jouissance du péché laisse un arrière-goût de vide et d'amertume.

Si nous appliquons cette philosophie que nous confirme l'expérience de la vie, nous détenons déjà l'arme avec laquelle nous pouvons repousser le mauvais instinct à sa naissance. Celui-ci s'impose en effet en nous faisant miroiter la promesse de bonheur dans les plaisirs de ce monde; alors nous le détrômons en lui démontrant la fausseté de ses arguments, en démasquant ses vils artifices qui attentent à notre perte.

LA SORTIE D'EGYPTE ET LA REDEMPTION FINALE

Tiré de l'ouvrage: "Vivre intensément le Judaïsme".

L'EXIL, SON FOND:

Nous nous faisons une idée superficielle du *Galout* —exil de notre peuple— en particulier l'exil en Egypte, en croyant qu'il s'agit essentiellement d'un état de dépendance physique sous un joug étranger. Mais toute chose joint à l'aspect extérieur un sens spirituel profond. Dans notre cas, cet état de servitude matérielle n'est qu'une manifestation extérieure, un effet du *Galout* dont la cause véritable, son fond, est l'exil de l'âme sous l'emprise du *Yetser Hara*, l'instinct du mal.

C'est ainsi que dans la Hagada nous louons D. pour "notre rédemption et la délivrance de notre âme".

MITSRAIM: •

Les noms hébraïques donnés par la Torah ont un sens profond et un rapport exact avec ce qu'ils représentent. *Mitsraïm* —Egypte— vient de la racine *Metsar* qui signifie étroitesse, limitation et évoque l'idée de détresse extrême et de réclusion: en effet, la tradition nous révèle qu'aucun esclave n'a jamais pu s'évader d'Egypte, mais aussi que le *Galout* de l'âme y était total: *Mitsraïm* atteignait le summum de la *Touma* —impureté spirituelle— ce qui signifie que l'esprit était totalement évincé par la matière. Nos Sages disent que l'ange de *Mitsraïm* n'était autre que le démon de l'enfer, de *Guéhinam*. Par ange d'une nation, nous entendons la force spirituelle qui la régit, son essence. La caractéristique de *Guéhinam* est précisément l'absence totale de spiritualité.

Les Egyptiens excellaient dans les sciences occultes qu'ils utilisaient pour subjuguier la matière à leurs désirs et exploiter tous les plaisirs de ce monde dans leur poursuite de débauche. C'est pourquoi l'Egypte est ainsi qualifiée par l'Écriture de "nudité de la terre" (Genèse 72,9).

UNE EMPRISE A LA FOIS PHYSIQUE ET MORALE: •

Les Egyptiens exerçaient une emprise à la fois physique et morale sur les enfants d'Israël, au point d'immerger leurs esprits et leurs âmes, selon l'expression de nos Sages, jusqu'au "49ème degré de *Touma*": c'est l'extrême limite au delà de laquelle la réhabilitation et la rédemption auraient été impossibles; et si la sortie d'Egypte avait été différée tant soit peu, ils auraient été voués à l'anéantissement spirituel. A cet instant limite, D. nous arracha de cette *Touma*, avec précipitation *בְּחִפּוּן* (Deut. 16,3). C'est ce que nous proclamons dans la Hagada: "Si D. n'avait pas fait sortir nos ancêtres d'Egypte, nous et notre descendance serions restés perpétuellement sous la domination de Pharaon en Egypte".

Pharaon, roi d'Egypte, en hébreu *Paroo* פַּרְעֹה, signifie découvrir. Ce nom —par analogie avec le verset (32,25) de l'Exode— exprime l'idée d'avilissement, de déchéance, mis à découvert. En Egypte régnait l'idéologie de l'instinct déchaîné et mis à nu qui envahissait et s'emparait de l'être humain tout entier.

La Hagada nous apprend qu'il était impossible de se libérer de l'emprise d'une telle perversion morale et spirituelle sans une intervention divine miraculeuse.

PESSA'H, MOMENT DE NOTRE LIBERATION: •

La notion du temps qui passe est relative. En réalité, c'est nous qui passons à travers le temps. Les solennités de notre calendrier sont des stations fixes autour desquelles tournent les générations: ce sont des sources d'influence spirituelle où nous retournons régulièrement pour y puiser, comme au moment même où l'événement commémoré est survenu. Chaque semaine, nous rejoignons le même premier Chabat de la Création et son apport spirituel. Chaque année à Pessa'h, nous rejoignons la "station" de la rédemption d'Egypte et retrouvons la même révélation divine si bénéfique à notre propre rédemption. Pessa'h n'est donc pas une simple date historique à laquelle nous célébrons chaque année la libération de notre peuple; c'est, comme nous le disons dans nos prières, le moment même de notre libération *זמן חרותנו*, celle de l'individu comme celle de la nation. En cette période, nous nous voyons accorder une assistance divine exceptionnelle pour nous soustraire à la domination du *Yetser Hara* et conquérir notre véritable liberté.

LIBERTE ILLUSOIRE ET LIBERTE REELLE:

En effet, un homme peut sembler libre du fait qu'il n'est assujéti à personne et qu'il ne dépend d'aucune autorité: c'est la façon superficielle de concevoir la liberté. Car s'il ne surmonte pas ses mauvais penchants selon sa volonté, un tel homme peut tomber sous leur ascendant et se retrouver prisonnier de ses viles passions. Cet homme est plus qu'un esclave abject, car celui-ci n'est soumis que physiquement à la domination d'autrui, tandis que lui est asservi corps et âme à son mauvais instinct.

Telle est la société moderne dans son ensemble où l'individu pense avoir acquis sa liberté en rejetant toute contrainte morale et religieuse. En réalité, il devient de ce fait l'esclave de ses passions, auxquelles, consciemment ou inconsciemment, il a donné carte blanche pour s'emparer de lui. Ainsi la civilisation "moderne" paye cette liberté fictive par une désintégration morale qui ravage la société et mine ses fondements mêmes.

* על פי מכתב מאליהו, כרך ב', עמ' 17 : פסח, זמן חרותנו.

פסח **PESSA'H**

Pessa'h est la fête de la liberté, qui commémore la libération de notre peuple de l'esclavage d'Égypte. Plus encore, c'est le moment de notre libération "Zémane 'Herouténou", ce qui signifie que ce moment de l'année exerce sur nous une influence spéciale propice à notre libération spirituelle.

En effet, D. n'a pas voulu nous libérer d'Égypte en vue d'une vie sans contrainte qui mènerait au pire des esclavages car, en l'absence de frein spirituel et moral, on devient inévitablement l'esclave de ses mauvais penchants et de ses passions bestiales. C'est le cas de ceux qui choisissent cette fausse conception de la liberté.

"Je suis l'Éternel votre D. qui vous ai fait sortir d'Égypte pour être votre D." (Nombres 15, 41), afin que vous observiez Mes commandements qui veulent votre bien permanent et que vous basiez votre vie sur un Judaïsme éduquant la personne à se libérer du joug du mal et à subjuguier ses mauvais penchants.

Dans ce sens nos Sages ont affirmé: (Traité des Principes) "Seul est libre celui qui embrasse la Torah".

L'obligation primordiale pendant Pessa'h est la suppression de toute trace de 'Hamets, aliments fermentés, comme signe justement que nous devons éliminer les forces du mal qui fermentent en nous, symbolisées par le 'Hamets.

QUELQUES EXEMPLES DE NOS REALISATIONS

CANTINE NATIONALE

Tous les jours repas chaud servi aux élèves Ecole Education Nationale.

TALMUD THORA :

200 élèves étudient les Dimanches et Mercredis

ASSARA BATLANIMES :

10 Rabbins étudient le Talmud toute la journée.

PANIER CHABBAT :

*Distribution de semoule, pain, viande, huile aux nécessiteux,
à un nombre très important de familles.*

PANIER NEDABA PESSAH

*Galettes, viandes, Riz, sucre, vins distribués.
à un nombre très important de familles.*

KIPPOUR :

*5 offices sont organisés, Rite Sépharade Tunisien assurant l'office des
10^e, 11^e, 19^e, 20^e arrondissements.*

TEYLIME ET MICHNAYOTES :

*Avec le concours des meilleurs Païtanimes de Tunis pour sauvegarder
et perpétuer notre patrimoine (Liturgie).*

SEoudA CHELICHITE :

Cours de Nabi, Paracha de la semaine, suivi d'une séouda

OEUVRES DIVERSES :

*Un groupe de jeunes filles et garçons de notre communauté a pour but
de venir en aide et visiter les personnes âgées, familles nombreuses, veuves,
orphelins qui se trouvent dans le besoin (visite régulière hebdomadaire).*

VEILLEES JEUDI, SAMEDI SOIR :

Cours de Talmud suivi d'un débat.

MIKVE HOMMES ET FEMMES 24 heures sur 24 heures

POUR NOUS ENCOURAGER !

POUR TOUS VOS DONNS,

1°) ACIP : 17, rue St-Georges 75009 Paris

2°) La Bienfaisance : 75, rue Julien -Lacroix 75020 PARIS

מנוחות

לעילוי נשמת האשה הכשרה שנפטרה בקצור
שנים מנאנא מונית בלחסן ביום כ' אלול שנת
ה'תשנ"ד ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הכשר הגזבר יחזקאל אלבאז נפטר
ביום תשעה באב שנת ה'תשמ"ח ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הזקן יוסף נחום נלב"ע ביום כ' סיון
שנת ה'תשנ"ב ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הבחור העלוב הנהרג על ידי
הגרמנים רבי חיים נטף ה' ינקום את דמו אמן
ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת רבי דוד בנבארון ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת יצחק גאגו בלעיש ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת נסים טויל ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת חנינה כוסכאס נלב"ע כ"ב אלול
שנת ה'תשנ"ב ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת נסים דהבי נלב"ע ביום כ"ו תמוז
שנת ה'תשמ"ח ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

י נשמת רבי אברהם סבאג ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מארי זאן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת שמחה זאן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת כמוס זאן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת קוליט כהן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

דוד קריסי לעילוי נשמת אשתו איוויט זאירה
כהן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת פראגי תויתו ואשתו מרים ז"ל,
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הגזבר יונה מימון ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הגזבר שמואל מדר ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הבחור העלוב הנפטר בקצור שנים
מסעוד פליקס עמאר ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הבחור העלוב רפאל סטיפאן
סמאג'ה ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת נסים בן קויקה כהן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הרב הראשי רבי מרדכי אמייס
כהן ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הרב הראשי רבי פראגי זאן ז"ל,
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת רבי ישועה אלמליח ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת רבי אברהם טייב הדיין המצויין
ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת רבי שמעון גז ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת רבי אברהם סמאג'ה נפטר ביום
כ"ו סיון שנת התשל"ח ונקבר בהר הזיתים ז"ל,
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אבינו הצדיק והעניו, אוהב
תורה ולומדיה רודף צדקה וחסד, אוהב
שלום ורודף שלום ציידה בן מעתוק
וזוהרה ציידה נפטר בבתיים ביום י"ב שבט
שנת ה'תשל"ז, ונקבר בהר הזיתים ירושלים,
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת החכם רבי אברהם ראש נפטר ביום
כ"ט תמוז ונקבר בראש חודש מנחם אב שנת
ה'תשנ"א ונקבר בהר הזיתים, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הבחור העלוב יהושוע ראש נפטר
ביום כ"ט טבת שנת ה'תשנ"ב, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת הזקן הכשר ראובן בלחסן נפטר
ביום כ"ו כסלו שנת ה'תשל"ד, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אמנו הצדקת הזקנה והכשרה
יסמינה ציידה נלב"ע בליל שבת קודש כ"ו תמוז
שנת ה'תשמ"ט ונקברה בהר הזיתים בירושלים,
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת האשה הכשרה הזקנה כמונה
בלחסן נלב"ע ד' ניסן ה'תשמ"א ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת האשה הכשרה הזקנה מרים
סמאג'ה נלב"ע ל' חשון שהוא ראש חודש כסלו
שנת ה'תשמ"ג ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת האשה הכשרה רחל ראש, נלב"ע
כ"ו כסלו שנת ה'תשנ"ה ז"ל, ת.נ.צ.ב.ה.